

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

=====000=====

ແຜນຄຸ້ມຄອງຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້
(Hin Namno Co-Management Plan)

ເດືອນ ມິນາ 2010

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

====000====

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມປ່າໄມ້

ເລກທີ..... ວັນທີ.....

ມະຕິຕົກລົງ

ກົມປ່າໄມ້, ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ແບ່ນມືສ່ວນຮ່ວມ

- ອີງຕາມແຜນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ຮອດ ປີ 2020.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/12/2007
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສັດນັ້ນ ແລະ ສັດປ່າ, ສະບັບເລກທີ 07/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/12/2007.

ຫຶນໝາມວິຊາການປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ ຈາກອົງການສາກົນ ເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດ (IUCN) ໄດ້ຮ່ວມວັນຂຽນແຜນຈັດສັນ ສະບັບ ນີ້ຂຶ້ນ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ ຂອງເມືອງ ບົວລະພາ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ຫົວໜ້າເຂດກຸ່ມບ້ານ ແລະ ຊາວບ້ານອ້ອມຂ້າງ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່.

ແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ໄດ້ມີການຄື່ນຄ້ວາ ແລະ ເຫັນດີໃນກອງປະຊຸມທີບກວນແຜນຂ້າງສຸດທ້າຍທີ່ ເມືອງບົວລະພາ ໃນວັນທີ 15 -16 ເດືອນ ກັນຍາ ປີ 2009 ແລະ ຮັບຮອງຢູ່ຂຶ້ນ ແຂວງ ວັນທີ 26 - 27 ເດືອນ ຕຸລາ ປີ 2009. ແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານອ້າງອີງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນປ່າ ສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ໃຫ້ປະກິດຜົນເປັນຈິງ ແຜນການດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ນຳໄປຜົນຂະຫຍາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ກົມປ່າໄມ້, ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນດີຮັບຮອງເອົາແຜນຈັດສັນສະບັບ ນີ້ ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ທີ່ວຽງຈັນ, ວັນທີ.....
ຫົວໜ້າ ກົມປ່າໄມ້

ປົດນຳ

ແຜນການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (Co-Management Plan) ແມ່ນຮູບແບບການວາງແຜນຍຸດທະສາດໜຶ່ງ ຫຼືໄດ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນ ເຊິ່ງມີການວາງແຜນຮ່ວມກັນ ໂດຍຜູ້ຂຶ້ນຮ່ວມມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍອັນດູວກັນ, ທຸກພາກສ່ວນ ມີພາລະບົດບາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ພາຍໃຕ້ຂະບວນການທີ່ປອດໄສ. ການພັດທະນາແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜໍ່ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຕ່າງໆຂະບວນການເປົກສາຫາລືກັບຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ, ເຂດກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແລະ ຊາວບ້ານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ.

ແຜນການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ວ່າເປັນວຽກໃໝ່ ສໍາລັບ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງຜ່ານມາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງໃດ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ແລະ ທີ່ພໍເປັນຮູບປະທຳທີ່ຈັດຕັ້ງໄດ້ ສໍາລັບການຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດໃນ ສປປ ລາວ. ໂດຍສະເພາະ ແຜນຈັດສັນ ທີ່ມີລັກສະນະກະທັດຮັດ, ເລັ້ມໄສ່ຜູ້ຈະປະຕິບັດແຜນໃນທ້ອງຖິ່ນ ບົນພື້ນຖານການຕອບຮັບກັບສະພາບຂອງປະເທດ ພາຍໃຕ້ ຂໍ້ຈຳກັດ ດ້ວຍພະນັກງານ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການເງິນ. ເປົ້າໝາຍສຸດຫ້າຍຂອງ ການຂຽນແຜນສະບັບນີ້ ແມ່ນແມ່ໄສ່ຫຼັກຄວາມຍືນຍົງຂອງການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຮັບຜິດຊອບ, ເລັ້ມໄສ່ ການສ້າງຄົນໃນພື້ນທີ່ ພ້ອມທັງສັກໃຫ້ມີກິນໄກການເງິນຍືນຍົງ ເພື່ອສະຫັບສະໜູນແຜນດັ່ງກ່າວ. ສະນັ້ນ, ແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ເປັນເອກະສານອ້າງອີງ ໃນການຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ໂດຍຈະໄດ້ນຳໄປຜົນຂະໜາຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ. ແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ຄວນໄດ້ຮັບການທີ່ບ່ອນ ແລະ ປັບປຸງທຸກໆ 5 ປີ ຕ້າມຄວາມຈຳເປັນ.

ທຶນໝາມວິຊາການຂຽນແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່	
ໄຂວັນ ເພຍປະລັດ	ອີງການ IUCN ປະຈຳ ສປປ ລາວ
ສີສົມພອນ ສຸດທິຈັກ	ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່, ແຂວງຄຳມ່ວນ
ອະນຸພາບ ຈັນທະລາວົງ	ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້
ຈັນທອນ ໂພພິໄຕ	ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້
ບຸນເຟັງ ໄຊຍະສົນ	ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້
ວິລະສິນ ສະບັງທອງ	ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້
ຫອມຄຳ ໄຊໂກສີພິມິດ	ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່, ແຂວງຄຳມ່ວນ
ທະນຸສອນ ຫອມໄຊສືມບັດ	ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່, ເມືອງບົງລະພາ
ແສງຈັນ ສີສຸມົງ	ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່, ເມືອງບົງລະພາ

ທຶນໝາມວິຊາການ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ມາຍັງບັນດາ ທ່ານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ ຫຼືໃຫ້ການຮ່ວມມື ໂດຍການຂຶ້ນທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຂຶ້ນທີ່ໂຄງການຂຶ້ນແຂວງ ຂອງ ທ່ານ ສີລາ ຈັນທະລາວົງ ກອງທີ່ວ່າງໝາຂະແໜງ ບໍ່ໄມ້ແຂວງຄຳມ່ວນ, ທ່ານ ຄຳໜັ້ນ ສໍປະເສີດ ຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງບົງລະພາ, ທ່ານ ບົນຜົນພັນທະວົງ ແລະ ທ່ານ ສະຫວັນ ຈັນທະກຸມມານ ຫົວໜ້າ ແລະ ກອງ ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້. ທ່ານ ນ. ລັດສະໄໝ ສີລາວົງ ຜູ້ຕາງໝໍາ ອົງການສາກົນ ເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ (IUCN) ແລະ ທ່ານ ຂູ້ ເຈິຈະລິຈາ ຜູ້ປະສານງານປ່າສະຫງວນຂອງອົງການ IUCN ສປປ ລາວ ແລະ ທ່ານ ອຸປະສາດ ສຸລືຍະ. ພ້ອມທັງຫົວໜ້າກຸ່ມບ້ານ/ຊາວບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ສະໜັບສະໜູນ (ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສປປ ລາວ, ອົງການ IUCN ແລະ ອົງການ UNESCO).

ສາລະບານ

ເນື້ອໃນ	ຫນ້າທີ
I. ພາກສະເໜີ.....	8
1.1 ແນວຄວາມຄິດຂອງການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	8
1.2 ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນຫືນໝາມໜໍ້	9
1.3 ການພັດທະນາແຜນ.....	9
1.4 ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະໜາບໍລິຫານ.....	10
II. ຫົ່ວຕັ້ງ ແລະ ຄວາມເປັນມາ.....	12
2.1 ດ້ວມຫົ່ວຕັ້ງ.....	12
2.2 ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ.....	12
2.3 ລັກສະນະ ຫຼູມສັນຖານ.....	12
2.4 ຂຸນເຜົ່າ ແລະ ປະຊາກອນ.....	14
2.5 ວັດທະນາທຳ ແລະ ການເຊື້ອທີ.....	15
2.6 ການດຳລົງຊີວິດ.....	16
2.7 ການນຳໃຊ້ຫົ່ວຕັ້ງ.....	16
2.8 ຂົວໜາງພັນ.....	17
2.8.1 ດ້ວມພິດ.....	17
2.8.2 ດ້ວມສັດປ່າ.....	18
2.8.3 ເຂັດຫື່ມີຄວາມສຳຄັນຫາງດ້ວມການອະນຸລັກ.....	18
2.9 ໄພຂຶ່ມຊູ້ຕໍ່ຂົວໜາງພັນ.....	21
2.10 ທ່າແຮງໃນການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່.....	21
2.11 ໂຄງການຕ່າງໆທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານປ່າສະຫງວນ.....	21
2.12 ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດສັນ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້	22
III. ອົງປະກອບຫຼັກຂອງການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	23
3.1 ພາລະບົດບາດຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ.....	23
3.1.1 ຂັ້ນບ້ານ: ບ່າໄມ້ບ້ານ.....	23
3.1.2 ຂັ້ນເຂດ: ຫ້ອງການຍ່ອຍພາກສະໜາມ.....	23
3.1.3 ຂັ້ນເມືອງ: ຫ້ອງການພາກສະໜາມ.....	24
3.1.4 ຂັ້ນແຂວງ: ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະຈຳແຂວງ.....	25

3.2	ត្រូវខ្សោយ ការបម្រសាន្តរាល់.....	25
3.2.1	ត្រូវខ្សោយបម្រសាន្តរាល់ខ្លួនបាន.....	25
3.2.2	ត្រូវខ្សោយបម្រសាន្តរាល់ខ្លួនខែត្រូវ.....	25
3.2.3	ត្រូវខ្សោយបម្រសាន្តរាល់ខ្លួនមិនមេខ្សោយ.....	26
3.2.4	ត្រូវខ្សោយបម្រសាន្តរាល់ខ្លួនពីរបាបីរាល់.....	26
3.2.4	ត្រូវខ្សោយបម្រសាន្តរាល់ខ្លួនពីរបាបីរាល់.....	26
3.3	ការប្រើប្រាស់សំណើនឹក.....	27
3.3.1	ក្នុងប្រើប្រាស់.....	27
3.3.2	ខ្លួនប្រើប្រាស់ និង នូវរបៀប.....	27
3.3.3	ការប្រើប្រាស់សំណើនឹកប្រើប្រាស់.....	28
3.3.4	ផ្ទាល់ពីរបាបីប្រើប្រាស់.....	29
3.4	ការចែករំលែក.....	29
3.4.1	ខែដៃដែលបានប្រើប្រាស់.....	30
3.4.2	ខែដៃដែលបានប្រើប្រាស់.....	31
3.5	ការលាក់ទៅលើ និង ពិនិត្យការងារ.....	34
3.5.1	ប្រើប្រាស់ការលាក់ទៅលើ និង ពិនិត្យការងារ.....	34
3.5.2	ការលាក់ទៅលើ.....	35
3.5.3	ការពិនិត្យការងារ.....	35
3.5.4	ខ្លួនប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់.....	36
3.6	ការស្វែងរក និង សិក្សាឌីនីតិវិក.....	37
3.7	ការឱ្យបានប្រើប្រាស់ការងារ.....	38
3.8	តាមខ្លួនការងារ.....	39
IV.	ឯកសារប្រើប្រាស់ការងារ.....	39
4.1	ការងារ និង ប្រើប្រាស់.....	39
4.1.1	ការងារ.....	39
4.1.2	ការងារ និង វិធានការ.....	40
4.1.3	យុទ្ធសាស្ត្រការងារ.....	43
4.1.4	ការប្រើប្រាស់ការងារ.....	43
4.1.5	វិធានការ.....	43
4.1.6	ការស្វែងរក.....	44
4.2	ការងារ និង ខ្លួនប្រើប្រាស់.....	44
4.3	ការងារ.....	45

4.3.1 ໜ້າວຽກລວມຂອງຫ້ອງການ.....	45
4.3.2 ການປະຈຳການ.....	45
4.3.3 ການປະຊຸມ.....	45
4.3.4 ການລາຍງານ.....	46
4.4 ການຄຸ້ມຄອງພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ.....	46
4.5 ລະບົບການເກັບມົງຂໍ້ມູນ.....	46
4.6 ດ້ານການເງິນ.....	47
4.7 ກິນໄກ/ກິນລະຍຸດການເງິນຍືນຍົງ.....	47
4.7.1 ການກຳນົດແຫຼ່ງທຶນ.....	49
4.7.2 ກິນໄກໃນການລະດົມທຶນ.....	49
4.7.3 ພັນທະເພື່ອການອະນຸລັກ.....	50
4.7.4 ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ.....	51
4.8. ຄາດຄະເນົງປະມານ.....	52
4.9 ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່.....	52
4.9.1 ໂຄງການ ຮູບແບບອະນຸລັກຄູງຄູ້ກັບການພັດທະນາ (ICAD).....	52
4.9.2 ບາງກິດຈະກຳພັດທະນາທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້.....	53
4.9.3 ຍຸດທະສາດການລະດົມໂຄງການສົມທິບ.....	56
5. ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ.....	56
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	58

ເອກະສານແນບທ້າຍ

ແຜນທີ 1. ຫົ້ຕັ້ງຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້.....	13
ແຜນທີ 2. ແຜນທີການປົກທຸມຂອງປ່າໄມ້ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້.....	59
ແຜນທີ 3. ຫົ້ຕັ້ງຂອງບ້ານ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້.....	60
ແຜນທີ 4. ເຮດທີສຳຄັນຕ່າງໆ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້.....	61
ແຜນທີ 5. ການກຳນົດເຂດ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້.....	62

ຕາຕະລາງ

ເນື້ອໃນ	ຫນ້າທີ
1. ຫັນວຽກບຸລິມະສິດຂອງແຜນຈັດສັນ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	10
2. ຄະນະບໍລິຫານ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	11
3. ສະພາບໍລິຫານປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	11
4. ລາຍຊື່ບ້ານ, ເຮດ ແລະ ພິນລະມືອງ.....	14
5. ລາຍຊື່ລົງທຶນບູນ ສປປ ລາວ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	20
6. ກິດຈະກຳການບູກຈິດສຳນິກ.....	28
7. ບາງກິດຈະກຳຫຼັກ ທີ່ຫ້າມ ແລະ ອະນຸຍາດໄດ້ໃນແຕ່ລະເຮດ.....	32
8. ພາກສ່ວນ ແລະ ຈຳນວນ ການປະກອບທຶນງານເຂດ.....	35
9. ອຸປະກອນຈຳເປັນໃນການລົງພາກສະໜາມ.....	36
10. ແຜນເວລາ ການລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ.....	36
11. ຫົວຂໍ້ການສຳຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີ່ຫັນສິນໃຈ.....	37
12. ການແບ່ງປັນເຜີນປະໂຫຍດເຜີນ.....	39
13. ຂັ້ນລະດັບຂອງຫ້ອງການ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	39
14. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຈຳນວນພະນັກງານ ປະຈຳຂັ້ນແຂວງ.....	40
15. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຈຳນວນພະນັກງານ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ.....	40
16. ຫ່ວຍງານຕ່າງໆຂອງຫ້ອງການພາກສະໜາມ.....	41
17. ຫ່ວຍງານຢ່ອຍ ຕ່າງໆຂອງ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ.....	41
18. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຫ່ວຍງານ ຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ.....	42
19. ແຜນການຂະຫຍາຍວິຊາການ ປະຈຳເຂດຢ່ອຍ.....	42
20. ຫົວຂໍ້ເງື່ອນໄຂການປະເມີນພະນັກງານ.....	43
21. ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.....	44
22. ກຳນົດແໜ່ງທຶນຕ່າງໆທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຈາກພາຍໃນ.....	48
23. ກຳນົດແໜ່ງທຶນຕ່າງໆທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຈາກພາຍນອກ.....	49
24. ລາຍລະອຽດການຄາດເນັກນາມເສຍພັນຂະເພື່ອການອະນຸລັກ.....	54
25. ສັງລວມທ່າແຮງການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ເຂດແຕ່ລະເຮດ.....	56
26. ສັງລວມກອບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຈັດສັນ.....	58
27. ບັນຊີສັດປ່າທີ່ສຳຄັນ ໃນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່.....	63

I. ພາກສະເໜີ

ເພື່ອຄວາມກະຫຼັດຮັດ, ສະດວກ ແລະ ງ່າຍ ໃນການນຳໃຊ້ແຜນຈັດສັນ ຂອງພະນັກງານ ຫ້ອງຖືນ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ ແຜນການຈັດສັນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (Co-Management Plan) ສະບັບນີ້ ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນຮ່າງແຜນວຽກຢຸດທະສາດໃນການຈັດສັນພື້ນທີ່ໃນລະດັບຫ້ອງຖືນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ແຜນຈັດສັນນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສະແດງຂໍ້ມູນສະໜັບສະໜູນລະອຽດເທົ່າທີ່ຄວນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດຫຼາຍ. ເຊິ່ງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງມີແຜນແມ່ນິດຂອງປ່າສະຫງວນ ຫົນໝາມໝໍ່ ແລະ ແຜນຈັດສັນສະເພາະດ້ານ ເຊັ່ນ: ແຜນຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ.

ແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ລວມມີ 4 ພາກ, ເນື້ອໃນຫຼັກຂອງ ແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໄດ້ລວມ ຢູ່ໃນ ພາກທີ III, ສ່ວນພາກ ອື່ນໆ ແມ່ນເປັນພາກ ສະໜັບສະໜູນແຜນການຈັດສັນສະບັບນີ້. ຂໍ້ວຽກຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ເຊິ່ງບາງໜ້າວຽກ ແລະ ລາຍການອາດຈະຈຳເປັນ ແລະ ຮຶບດ່ວນກວ່າ. ສະນັ້ນ, ລຳດັບບຸລິມະສິດ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອສະດວກ ໃນການຜົນຂະໜາຍາຍ.

ລະດັບກິດຈະກຳ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໄດ້ຈັດເປັນ 3 ລະດັບ ຄື:

1 = ສູງ (ຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມ ຫຼື ຈັດໃຫ້ມີ ພາຍໃນ 3 ປີ)

2 = ກາງ (ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີ ພາຍໃນ 5 ປີ)

3 = ຕໍ່ (ອາດຈະຈັດໃຫ້ມີ ພາຍໃນ 10 ປີ ຫຼື ຫ້າຍກວ່ານັ້ນ)

ການກຳນົດບຸລິມະສິດນີ້ອ້າດມີການປ່ຽນແປງ ໂດຍຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດ ດ້ວນການເງິນ, ຊັບພະຍາ ກອນມະນຸດ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມອື່ນໆ.

ຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາ ແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອເປັນຍຸດທະສາດໃນການຈັດສັນປ່າສະຫງວນຫົນໝາມໝໍ່ໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເພື່ອເປັນປ່ອນອົງໃນການຜົນຂະໜາຍ, ເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີຮູບແບບກົນໄກຄຸ້ມຄອງການຈັດສັນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນລະດັບໜ້ານ, ເມື່ອງ ແລະ ແຂວງ. ໂດຍຮັບປະກັນ ດ້ວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ຊຸມຊົນຫ້ອງຖືນ ທ້າງໃນ ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສົ່ງຊາຈຸດປະສົງຂອງການອະນຸລັກ ກັບການພັດທະນາຂີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຊາວບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ປ່າສະຫງວນດັ່ງກ່າວ. ພ້ອມນັ້ນ, ເອກະສານສະບັບນີ້ເປັນເອກະສານອ້າງອີງໃນ ການລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ ທີ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ.

1.1 ແນວຄວາມຄືດຂອງການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນການວາງແຜນຮ່ວມກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດລວມທັງການຕັດສິນບັນຫາຮ່ວມກັນ ຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

ອັນດູວກັນ. ທຸກພາກສ່ວນ ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ພ້ອມທັງມືຄວາມປອດໄສ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ.

1.2 ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນຫົນໝາມໜໍ່

ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ່ ຖົວ່າເປັນແຫ່ງດູວທີ່ມີຄວາມໂດດເດັ່ນ ທາງດ້ານໝູມສັນຖານ, ຫົວໜັດຫຳມະຊາດ ຜາຫົນ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານຊີວະນາງັ້ນ. ໂດຍອີງຕາມດຳລັດ 164/ນຍ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມີ 3 ຈຸດປະສົງຫຼັກ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເພື່ອປົກປັກກະສາຄວາມອຸດືມສົມບູນ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງທຳມະຊາດ, ໂດຍສະເພາະ ທາງດ້ານຊີວະນາງັ້ນ ປ່າໄມ້, ພັນພິດ ແລະ ສັດປ່າຕ່າງໆ.
2. ເປັນປ່ອນສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ກະສຳເອກະລັກທາງວັດທະນາຫຳ ແລະ ເພື່ອການທ່ອງຫຼູວ.
3. ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຂອງຊາວບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ກິດຈະກຳການພັດທະນາໄດ້ ທີ່ອາດມີຜົນກະທິບ ຕໍ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຍົກເວັນ ໄດ້ມີການອະນຸມັດ ຈາກສະຫາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ – ໂດຍພິຈາລະນາ ຜ່ານຂັ້ນຕອນການສຶກສາຜົນກະທິບຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ມີບິດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ຢ່າງລະອຽດ ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຜົນເສຍ. ພ້ອມທັງມືມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທິບອັນເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ຕາມມາດຖານການປະເມີນຜົນສິ່ງແວດລ້ອມຂອງສາກົນ.

ການໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ທາງກິດໝາຍ ແມ່ນອີງໃສ່ດຳລັດ 164/ນຍ ປີ 1993, ລະບຽບການປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ່ສະບັບ ບັບປຸງ ປີ 2009 ໂດຍຜັນຂະຫຍາຍຈາກ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບບັບປຸງໃໝ່ ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/12/2007 ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສັດນີ້ ແລະ ສັດປ່າ, ສະບັບເລກທີ 07/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/12/2007.

1.3 ການພັດທະນາແຜນຈັດສັນ

ແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມສະບັບນີ້ ໄດ້ມີການບຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກພາກສ່ວນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນລະດັບ ເມືອງ, ແຂວງ, ລວມມີ ຜູ້ຕາງ ໜ້າເຂດກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແລະຊາວບ້ານອ້ອມຂ້າງປ່າສະຫງວນ. ໃນນັ້ນ, ວິຊາການ ຈາກສູນກາງ (ກອງອະນຸລັກຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້/ກົມປ່າໄມ້) ກໍໄດ້ມີການປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາແຜນດັ່ງກ່າວ.

ແຜນການ ຈັດສັນສະບັບນີ້ ອາດມີການທິບທວນທຸກໆ 5 ປີ ເພື່ອບັບປຸງແກ້ໄຂ ໃຫ້ແທດເໜາຈະກັບ ສະພາບຕົວຈິງ ໂດຍຮ່ວມກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຂໍ້ມູນ, ຜົນການປະເມີນ ແລະ ບິດຮຽນ ທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ໃນການປະຕິບັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການພັດທະນາແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງຫຍື່ງຂຶ້ນ.

ຕາຕະລາງ 1. ຂໍ້າວຸງບຸລິມະສິດຂອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່

ໝໍ້າວຸງກັບ	ໄລຍະສັນ < 3 ປີ	ໄລຍະກາງ < 5 ປີ	ໄລຍະຍາວ > 5 ປີ
ກໍ່ສັງພະນັກງານ ໂດຍສະເພາະ ໝ່ວຍລາດຕະເວນເຂດ (1)	✓	✓	-
ບຸກຈິດສຳນິກ ຊາວບ້ານ (1) ແລະ ໂຮງຮຽນ (2)	✓	-	-
ຮໍ່ສັງ ແລະ ບັບປຸງເຄືອຂ່າຍປະສານງານ (2)	✓	-	-
ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ລາດຕະເວນ (1)	✓	-	-
ບັງຄັບໃຊ້ກິດໝາຍ (1)	✓	-	-
ກໍ່ສັງທ້ອງການ ພາກສະໝາມ ແລະ ຫ້ອງການເຂດຍ່ອຍ (1)	✓	-	-
ພັດທະນາແຫ່ງໜ່ອງຫຼຸງວ່າ (1)	✓	-	-
ພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວບ້ານ (2)	ສຳຫຼວດ	✓	-
ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ (3)	ສຳຫຼວດ	✓	-
ການປັກຫຼັກໝາຍ (ສຳເລັດແລ້ວ 106) ອາດສືບຕໍ່ (3)		✓	-
ການຕິດຕັ້ງປ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ (2)	✓		
ປະຕິບັດກິນໄກການເງິນຍືນຍົງ	✓	✓	-
ອື່ນໆ ລວມທຸກການຮ່ວມມືກັບ ສສ ຫວຽດນາມ	ບຶກສາຫາລື	✓	-

ໝາຍເຫດ: ✓ ເລີ່ມຕົ້ນ, - ສີບຕໍ່ປັບປຸງເຖິ່ງຫໍ່ຈຳເປັນ

1.4 ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານ

ໃນແຜນຈັດສັນສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດ ມີ 2 ພາກສ່ວນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼືນຳການຕັ້ງປະຕິບັດຂອງແຜນດັ່ງກ່າວ ຄື: ຄະນະບໍລິຫານ ແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່ ແລະ ສະພາບໍລິຫານປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່. ຄະນະບໍລິຫານ ແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນຂະໜາງການທີ່ມີໝໍ້າວຸງກົງພັນໂດຍກົງ ກັບວູງກາງການປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່. ເຊິ່ງເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຫຼຸງການບຶກສາຫາລື ວຽກງານການຈັດສັນ ບ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່. ສ່ວນສະພາບໍລິຫານ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເມືອງ ບົວລະຍາ ແລະ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ເຊິ່ງສະພາບໍລິຫານນີ້ ເປັນຜູ້ໃຫ້ການຊື້ນຳໃຫຼົດຫາງ ແລະ ແນວທາງການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການບຶກສາຫາລື ຫຼື ວາງແຜນວຽກງານການຈັດສັນ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ໃນແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ເປັນ ສະມາຊີກຂອງຄະນະ ຫຼື ສະພາຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ມີພະນັກງານຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ວຽກງານນີ້ ໂດຍກົງ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການບຶກສາຫາລື ຫຼື ວາງແຜນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ຕາມການເຊື້ອເຊີນ.

ຕາຕະລາງ 2. ຄະນະບໍລິຫານ ບ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້

ພາກສ່ວນຂອງສະມາຊີກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປົ້າທີດຕໍ່
1. ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະຈຳ ແຂວງຄຳມ່ວນ	
2. ໂະແໜງ ປ່າໄນ້ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ	
3. ກອງກວດກາປ່າໄນ້ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ	
4. ຫ້ອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄນ້ ເມືອງ ບົວລະພາ	
5. ຫ້ອງການ ພາກສະໝາມ ບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້	
6. ຜູ້ຕາງໜ້າເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຂຶ້ນກັບແຕ່ລະກໍລະນີ)	

ຕາຕະລາງ 3. ສະພາບໍລິຫານ ບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້

ພາກສ່ວນຂອງສະມາຊີກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປົ້າທີດຕໍ່
1. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄນ້ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ	
2. ຫ້ອງການປົກຄອງ ເມືອງ ບົວລະພາ	
3. ກອງອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນປ່າໄນ້ ສູນກາງ	
4. ຫ້ອງການ ທ່ອງຫຼຸງວ ແຂວງ ຫຼື ເມືອງ ບົວລະພາ	
5. ຫ້ອງການ ປກຊ ເມືອງ ບົວລະພາ	
6. ຫ້ອງການ ປກສ ເມືອງ ບົວລະພາ	
7. ຫ້ອງການ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ເມືອງ ບົວລະພາ	
8. ຫ້ອງການ ຊາວໜຸ່ມ ເມືອງ ບົວລະພາ	
9. ຫ້ອງການ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ ບົວລະພາ	
10. ຫ້ອງການ ສຶກສາ ເມືອງ ບົວລະພາ	
11. ຫ້ອງການ ສາຫາ ເມືອງ ບົວລະພາ	
12. ຫ້ອງການ ວັດທະນາທຳ ເມືອງ ບົວລະພາ	
13. ຫ້ອງການ ໂຍຫາຫິການ ແລະ ຂົນສິ່ງ ເມືອງ ບົວລະພາ	
14. ຫ້ອງການ ໄຟຟ້າ ເມືອງ ບົວລະພາ	
15. ຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ ເມືອງ ບົວລະພາ	
16. ຫ້ອງການ ຫົດຕິນ ເມືອງ ບົວລະພາ	
17. ຫ້ອງການ ຍຸດຕິທຳ ເມືອງ ບົວລະພາ	
18. ຫ້ອງການ ການເງິນ ເມືອງ ບົວລະພາ	
19. ຫ້ອງການ ແນວໂຮມ ເມືອງ ບົວລະພາ	

ສ່ວນຄະນະຂຶ້ນໜໍລະດັບຊາດ ບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້ ຄວນຈັດໃຫ້ມີ ເພື່ອເປັນຄະນະ ບົກສາຫາລື ກ່ຽວຂ້ອງການພົວພັນກັບສາກົນ ອອງທີ່ພົວພັບກັບຫຶ່ນໝາມໜໍ້ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພື້ນທີ່ມໍລະດົກໂລກ (ຖ້າບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶ່ນໝາມໜໍ້ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ໃນບັນຊີມໍລະດົກໂລກ).

II. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຄວາມເປັນມາ

2.1 ດ້ານຫົ່ວໜ້າ

ປ່າສະຫງົວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນຕັງຢູ່ ເມືອງບິວລະພາ ມີເນື້ອທີ່ 82,000 ອຕ, ມີ
ເສັ້ນຂະໜານ (Lat $17^{\circ} 15' 17''$ 40) ແລະ ເສັ້ນແວງ (Lon $105^{\circ} 43' 105''$ 09). ແຜນທີ່ 1. ໄດສະແດງ
ພື້ນທີ່ໃນ ຂຶ້ງເຄີດທີ່ຕັ້ງຂອງປ່າສະຫງົວນ ແຫ່ງຊາກຫຶນໝາມໜໍ່ ແລະ ເລກລະຫັດແຜນທີ່ ຕາມມາດຕາ
ສ່ວນ 1:100,000 ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

E - 48 - 92	E - 48 - 93
E - 48 - 104	E - 48 - 105

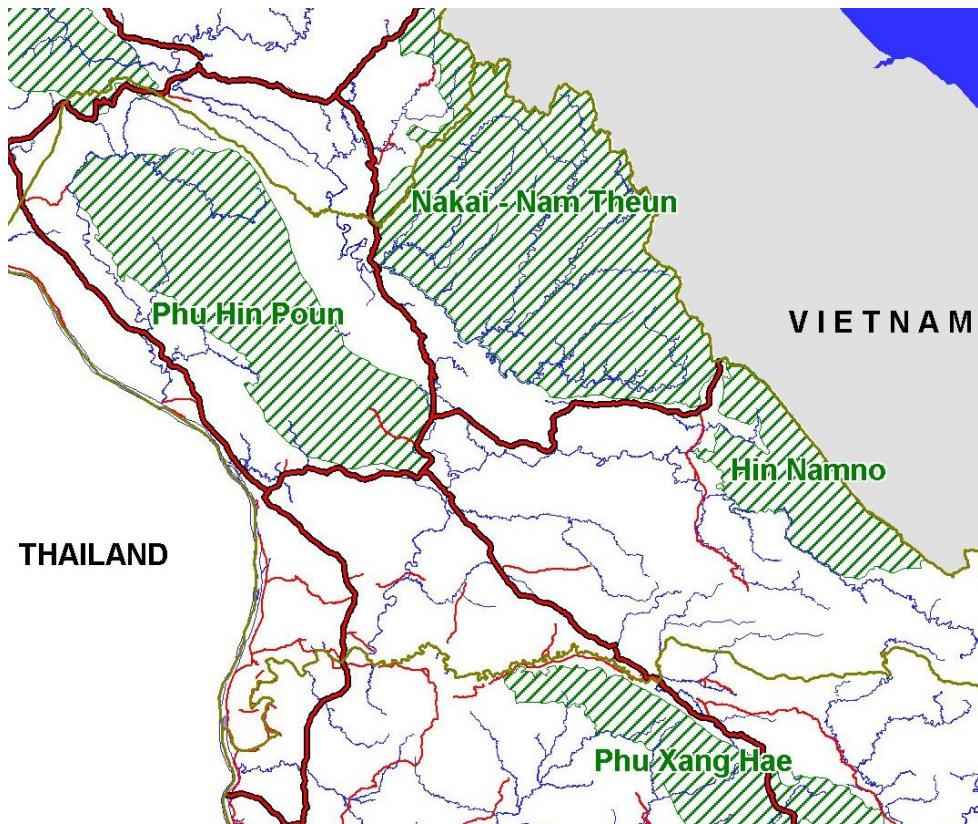
2.2 ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສາມ

ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ໃນການເຂົ້າເຊດປ່າສະຫງວນທຶນໝາມໜີ່ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນລະດູຜົນ ໂດຍສະເພາະ ເຊດ ການເຂົ້າຫາເຊດໝອງມ້າ ແລະ ເຊດທັບລາວ. ສ່ວນການເຂົ້າຫາເຊດບ້ານດຸ, ຫລັງຄັ້ງ ແລະ ຄະຫຼາມ ແມ່ນສະດວກກວ່າເຊດອື່ນໆ. ສ່ວນໃນລະດູຜົນ ສາມາດໃຊ້ການເດີນທາງດ້ວຍເຮືອໄດ້. ເຖິງແມວໄດ້ກ່າວມ ເສັ້ນທາງຈາກເມືອງບົວລະພາ ຫາເຊດຫລັງຄັ້ງ ພວມມີການປັບປຸງ ແລະ ຖ້າສຳເລັດ ລວມທັງຂວ້າມນີ້ປ່າກພະນັງ ຈະຮັດໃຫ້ການເດີນທາງເຂົ້າເຊດດັ່ງກ່າວສະດວກດີຂຶ້ນ. ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາເຊດບ້ານໝອງປົງແມ່ນບໍ່ໄກເຫົ່າໄດ້ ແຕ່ໃນລະດູຜົນກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ເສັ້ນທາງສ່ວນໝາຍ ທີ່ກັບຕົດຂາດ ຍັນນຳມີ ຂວ້າມນີ້ທີ່ຖາວອນ. ພ້ອມນັ້ນ, ການສື່ສານ ທາງໂທລະສັບມືຖື ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ບາງເຊດເຫົ່ານັ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເຊດ ບ້ານດຸ ແລະ ຫລັງຄັ້ງ. ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ສື່ສານລະຫວ່າງເຊດອາດຈະສະດວກຫຍ່ງຂຶ້ນ ໃນອະນາຄົດ.

2.3 ລັກສະນະ ພູມສັນຖານ

ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງໆວັບປ່າສະຫງວນເຂດໃໝ່ນັ້ນໆ ເພາະ ເປັນຜາຫີນ ເຊິ່ງເປັນອຸປະສົງກຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຢ່າງລາດຕະເວນ ລວມທັງການສຶກສາຄົ່ນຄົວາ ຕ່າງໆ. ແຕ່ຜາຫີນນີ້ຢໍ່ແມ່ນຜາຫີນຫົວໄລ້ນ ສ່ວນໝາຍຈະປົກທຸມດ້ວຍບໍ່ໄມ້ ໂດຍສະເພາະຍຸ່ລະດັບກາງໜາລຸ່ມຜາ. ລັກສະນະຂອງຜາ ເຮົາຈະເຫັນຈອມຜາແຫຼມ ບາງບ່ອນເປັນຜາຫົວໄລ້ນຢູ່ຈອມຜາ, ແລະ ບາງເຂດມີໄມ້ພຸ່ມ, ເຂດກາງໆຜາ ມີຕົ້ນໄມ້ຂະໜາດນົ້ອຍ ແລະ ລະດັບກາງ ເຊິ່ງຂຶ້ນເຊິ່ງຂຶ້ນວັບລະດັບຄວາມຄົ້ອຍຂັ້ນ.

ແຜນທີ່ 1. ຫົກຕັ້ງຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່

ແຜນໄດ້ກໍຕາມ ຕົ້ນໄມ້ໃຫ່ຍ້ພົບເຫັນຢູ່ເຂດພູສູງ ທີ່ບໍ່ເປັນຫຶນໝາຍ. ສ່ວນເຂດຕົ້ນຜາ ມີຕົ້ນໄມ້ ຂະໜາດໃຫ່ຍ ເຊິ່ງມີຄວາມສູງສະລ່ຍ 25 ມ (ສູງສຸດ 45ມ). ຜາທິນຕັ້ງຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍມີຄວາມຖື່ ຄວາມ ສູງ ແລະ ໃຫ່ຍນ້ອຍແຕກຕ່າງກັນ. ເວົາລວມແລ້ວ ທຸກພື້ນທີ່ ໃນປ່າສະຫງວນ ຫຶນໝາມໜໍ່ ຍົກເວັນ ເຂດ ຈອມຜາ ແມ່ນວິກຫຼຸມ ດ້ວຍປ່າໄມ້.

ພື້ນທີ່ຮາບພຽງ ພົບຢູ່ລະຫວ່າງຮ່ອມຜາ ເຊິ່ງຊາວບ້ານມັກກຽງກັນວ່າ “ກວານ” ເຊັ່ນ: ກວານ ນອງ, ກວານເກ, ກວານຂົງ, ກວານສານ ແລະ ກວານອື່ນໆ. ກວານເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສັດບ່າ ແລະ ບ່ອນເກັບກັງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງຊາວບ້ານ. ຕາມພື້ນທີ່ລຸ່ມຈະມີຖົດໝາກໝາຍ ລວມທັງຖົນລອດເຊັ້ນ ໄຟ ມີຄວາມຍາວ 7 ກມ ເຊິ່ງເປັນທີ່ພວມມີການຄົ້ນພົບ ເປັນໜ້າອັດສະຈັນໝາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັມ ກ່ອນ (NSS, 2009) ເຊັ່ນ: ມີອ່າງໃນຖົດທີ່ໃຫ່ຍທີ່ສຸດໃນໂລກ, ມີໃຂ່ມຸກກູບກ້ອນທີ່ໃຫ່ຍທີ່ສຸດໃນໂລກ, ມີ ນັ້ກົ່າທີ່ໃໝ່ແຮງທີ່ສຸດໃນໂລກ ແລະ ມີນິມຜາຕັ້ງມະຫີມ. ຈາກຂັ້ນມູນດັ່ງກ່າວ ບາງເວັບໄຊ ໃຫ້ຂື່ວ່າ ຖັນ ນັ້ລອດເຊັ້ນ ໄຟ ແມ່ນເປັນສິ່ງມະຫາສະຈັນຂັ້ນໜຶ່ງ. ພ້ອມນັ້ນ, ມີໝາຍຈຸດໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ມີຮູ້ຖື່ ທີ່ເປັນບ່ອນລື້ຂອນຂອງປາໝາຍຊະນິດ ໃນລະດູແລ້ງ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນ ຄື: ຮູ້ແປວປາ. ປ່າຈະອອກມາຕາມແຫ່ງນົ້າ ໃນຕົ້ນລະດູຝົນ ເມື່ອມີນີ້ຖ້ວມ ແລະ ຈະກັບເຂົ້າຮູ້ ໃນທ້າຍລະດູຝົນ. ສາຍນີ້ຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ ຫຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນພຽງແຕ່ ເປັນສາຍ ນີ້ຕາມລະດູການ. ໃນລະດູແລ້ງ ແມ່ນຖືວ່າບໍ່ມີແຫ່ງນົ້າ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງເປັນອຸປະສົກປ່າງໜຶ່ງ

ໃນການລົງ ກວດກາ ລາດຕະເວນ. ພຶ້ມທີ່ທຍ້ງມິນຈັດຫຼຸດປີ ເຊັ່ນ: ເຂດພູເຈືອງ (ລະດັບສູງ 1,500 ມ
ທຸກໃສ່ລະ ດັບໜ້ານຳທະເລ), ບ່າຊອງ ແລະ ເຂດນຳຊຸນກະອານ, ນັ້ມຂະໄສ (ຍາວ 7 ແມ່ດ ໃນລະດຸ
ແລ້ງ) ນັ້ກະເລາະ (ຍາວ 3 ແມ່ດ).

2.4 ຂຸນເຜົ່າ ແລະ ປະຊາກອນ

ຂຸມຂຸມທ້ອງຖິ່ນທີ່ອາໄສຢູ່ອ້ອມເຂດປ່າສະຫງວນທຶນໝາມໜໍ່ແມ່ນມີຫຼາຍຊຸນເຜົ່າຍ່ອຍ
ເຊັ່ນ: ມະກອງ, ຕີຣ, ໄໝ້ຍ, ຫຼຸ້າຫ, ກະເລີງ, ວຸດຕິກ, ສະລ້າງ/ຕີຣ (ເຜົ່ານີ້ມີພູງ 28 ຄອບຄົວ).
ລະດັບຄວາມໝາແໜ້ນ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ແມ່ນຖືວ່າ ບໍ່ສູງ
ປານໃດ ມີພົນລະເມືອງປະມານ 7,000 ກວ່າ ຄົນ ຈາກ 22 ບ້ານ, ບໍ່ມີບ້ານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ເຂດປ່າ
ສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່. ແຕ່ອາດຈະຫຼາຍກວ່າ 10,000 ຄົນ ທີ່ໄດ້ຜົນ ປະໂຫຍດ ຈາກປ່າ
ສະຫງວນ ດັ່ງກ່າວ ດັ່ງຕາຕະລາງ 4 ລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 4. ລາຍຂຶ້ນໝານ, ເຂດ ແລະ ພິນລະມືອງ

ລດ	ຂຶ້ນໝານ	ກ່ຽວໝານ	ຫຼັ້ງຄາ	ຄຄ	ປະຊາກອນ	ເພດຍິງ	ເຜົ່າຍ່ອຍ
1	ທີ່ງຊຳ	ເຂດດຸ	54	61	301	157	ໄໝ້ຍ
2	ວັງມະນີ	ເຂດດຸ	58	60	287	154	ຫຼຸ້າຫ, ສະລ້າງ/ຕີຣ
3	ບ້ານ ດຸ	ເຂດດຸ	86	88	430	225	ຫຼຸ້າຫ
4	ໝອງໂນ່	ເຂດດຸ	53	56	285	174	ຫຼຸ້າຫ
5	ໝອງແສງ	ເຂດດຸ	44	46	237	129	ຫຼຸ້າຫ
6	ໝອງບົວ	ຫຼັງຄັງ	82	90	494	272	ໄໝ້ຍ
7	ຜົນນິບ	ຫຼັງຄັງ	83	88	405	203	ໄໝ້ຍ
8	ວັງຄົນ	ຫຼັງຄັງ	26	25	116	56	ລາວເທິງ, ຫຼຸ້າຫ, ມະກອງ
9	ແສນພັນ	ຄະຍຸ	50	52	295	159	ລາວລຸ່ມ, ຫຼຸ້າຫ,
10	ຄະຍຸ	ຄະຍຸ	130	140	669	366	ກາເລີງ
11	ສະອາງ	ຄະຍຸ	144	128	657	326	ກາເລີງ
12	ຫຍາຫວາຍ	ບໍາກພະນັງ	49	56	229	128	ກາເລີງ
13	ຫຍັງແວດ	ບໍາກພະນັງ	31	41	227	120	ມະກອງ
14	ນາຄະຍິມ	ໝອງບົງ	48	54	248	110	ຫຼຸດຕິກ
15	ຫ່າສະອາດ	ໝອງບົງ	44	48	253	169	ກະເລີງ, ມະກອງ/ຕີຣ
16	ໝອງປົງ	ໝອງປົງ	36	42	247	117	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ
17	ຫັບລາວ	ຫັບລາວ	49	59	307	162	ມະກອງ/ຕີຣ
18	ກະອີ	ຫັບລາວ	59	69	293	154	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ
19	ຫາງແບ່ງ	ຫັບລາວ	42	50	249	105	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ
20	ນັ້ຈະຫຼາ	ໝອງມ້າ	58	70	224	154	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ
21	ລາໂບຍ	ໝອງມ້າ	41	44	267	143	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ
22	ໝອງມ້າ	ໝອງມ້າ	92	103	528	273	ລາວເທິງ, ມະກອງ/ຕີຣ

ຂໍ້ມູນ ປີ 2006

ຕາມຕາຕະລາງ 4 ຂ້າງເທິງ ແມ່ນລາຍຊື່ບ້ານທີ່ໄດ້ກຳນົດ ເປັນບ້ານຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້ ບ້ານເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ລວມຫັງບ້ານນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ. ເພື່ອສະຫວກໃນການ ພັດທະນາ ທາງເມືອງໄດ້ມີການຂັບຂອນບ້ານໃໝ່ ແຕ່ທີ່ຕ້ອງຂອງບ້ານສ່ວນໝາຍແມ່ນບໍ່ມີການ ປຸ່ງແປງ. ສະນັ້ນ, ສຳລັບ ການວາງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ຂື່ບ້ານເຫຼົ່ານີ້ ຈະຄົງຍັງຮັກສາ ໄວ້ລື່ເງົ່າ ເພາະແມ່ນແຕ່ເປັນ ບ້ານນ້ອຍ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ທ່າງກັນ ແລະ ການວາງແຜນລົງຮັດວຽກ ການເຕີ້າລວມ ຕ່າງໆ ບໍ່ສາມາດ ຈະມາໂຮມກັນໄດ້.

2.5 ວັດທະນາທຳ ແລະ ການເຊື່ອຖື

ແຕ່ລະຊີນເຜົ່າແມ່ນມີວັດທະນາທຳ ແລະ ການເຊື່ອຖືທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມີການ ສຶກສາລະອຽດ. ຂຸນເຜົ່າຫຼືເຫັນມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ພື້ນເຕັ້ນ ພິເສດ ແມ່ນຂຸນເຜົ່າສະລັງ ຢູ່ເຂດດຸ, ຂຸນເຜົ່າມະກອງ/ຕິຣູ່ເຂດທັບລາວ ແລະ ພົມວົງມ້າ. ຂຸນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການ ພັດທະນາ ຕົນເອງ. ເຂົາເຈົ້າ ມີການເຊື່ອຖືແບບຮັດຄອງເດີນສູງ, ອັດຕາການກົກໜັງສືສູງ ລວມຫັງດ້ານ ສຸຂະອາໄມ. ການປະຕິບັດວຽກງານ ໂດຍສະເພາະຮ່ວມກັບຂຸນເຜົ່າ ຢູ່ເຂດທັບລາວ ແລະ ພົມວົງມ້າແມ່ນ ແມ່ນມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

ຂຸນເຜົ່າສະລັງ ຫຼື ຕິດ ແມ່ນເປັນຂຸນເຜົ່າດັ່ງເດີມທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດຜາຫົນ, ໃນເມື່ອກ່ອນ ເຂົາເຈົ້າ ອາໄສບຸກຕູບຕອງຢູ່ແບບກະແຈກກະຈາຍ ເຊິ່ງມັກເຂົ້າໃຈວ່າ ກຸ່ມພວກຕອງເຫຼືອງ. ບັດຈຸບັນ ມີພົງ 30 ຄອບຄົວ ແລະ ອາດເປັນພົງປະຊາກອນດູວທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດລາວ. ຮິດຄອງປະເພນີຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີ ການປຸ່ງແປງໄປ ພາຍຫຼັງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຍົກຍ້າຍລົງມາຢູ່ເຂດຮາບພົງ. ຂຸນເຜົ່ານີ້ ແມ່ນມີຄວາມຮູ້ ໝາຍດ້ານກ່ຽວກັບການໃຊ້ຂີວິດຢູ່ປ່າຜົາຫົນ ເຊັ່ນ: ການຊອກຫານຕີ, ການຮັກສານຕີໄວ້ໃຊ້ໃນລະດູແລ້ງ, ການຮັດເຫຼົ່າຕາວ, ການລ່າສັດດ້ວຍໜ້າທະນູ ແລະ ການອອກລູກຢູ່ປ່າ. ການອອກລູກໃນປ່າແມ່ນ ຮິດຄອງໜຶ່ງທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຂຸນເຜົ່ານີ້ ແຕ່ປັດຈຸບັນແມ່ນໄດ້ມີການປຸ່ງແປງໝາຍແລ້ວ. ຂຸນເຜົ່າ ສະລັງ ແມ່ນເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນຫືນໝາມໜໍ້ ແລະ ລົງບຕາມເຂດຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ ມາແຕ່ສະໄໝດີກດໍບັນ ເຊິ່ງມີການບອກເລົ່າວ່າ ປະມານ 100 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ເຂົາເຈົ້າຈະນຸ່ງແຕ່ຜ້າກະ ຕ່ງວ ແລະ ອາໄສກິນມັນປ່າເປັນອາຫານຫຼັກ. ເຂົາເຈົ້າອາດເປັນກຸ່ມຄົນສຸດທ້າຍ ທີ່ມີການວິວັດທະນາ ການຈາກມະນຸດ ບຸຮານ (Neandertal). ສະນັ້ນ, ຮອງຮອຍຂອງວັດຖຸບຸຮານທາງປະຫວັດສາດອາໄມຢູ່ ຕາມຖົ່າຕ່າງໆ.

ຂຸນເຜົ່າອື່ນໆ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການຕິດພັນກັບປ່າໝາຍເກົ່າກັບຂຸນເຜົ່າສະລັງ ໂດຍສະເພາະ ເຜົ່າມະກອງ ຢູ່ເຂດທັບລາວ ແລະ ພົມວົງມ້າແມ່ນບໍ່ໄດ້ຍືດຖືເອົາການລ່າສັດປ່າໝາຍເກົ່າໄດ. ເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນມີຄວາມດຸ່ມໝັ້ນໜ້ອຍ ແນວໃດກໍດີ, ບາງຄອບຄົມວຂອງຂຸນເຜົ່ານີ້ແມ່ນຂັບສິນບັດເປັນເງິນຂັນເງິນ ຮາງ ເຊິ່ງມັກນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນສິນສອດໃນການແຕ່ງໆການ ຫຼື ແຮດຮົດ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືດຈະຂາຍເປັນເງິນຕາ ເພື່ອການພັດທະນາໄດ້ໜຶ່ງ ໃນຄອບຄົວ.

ຂຸນເຜົ່າຜູ້ໄທ ແລະ ໄຢ້ຍ ຍັງມີປ່າວ-ສາວ ບຸກຕູບນອນ ເຝົ້າລານຕີເຂົ້າ ເຊິ່ງຫາເຫັນໄດ້ຍາກໃນ ເຂດອື່ນໆ. ສ່ວນຮິດຄອງການກົກເຫຼົ່າໄທ ແມ່ນເປັນປະເພນີຂອງຫຼຸກຂຸນເຜົ່າໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

2.6 ການດໍາລົງຊື່ວິດ

ປະຊາຊົນສ່ວນຫຼາຍອາໄສການເຮັດນາ, ເຮັດສວນ, ເຕັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດີງ ແລະ ຫາເຫັນເສດ ຂາຍ. ສ່ວນການເຮັດໄກ ສ່ວນຫຼາຍຢູ່ເຂດທັບລາວ ແລະ ຫອງມ້າ ແຕ່ປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່ມີຢູ່ໃນເຂດປ່າ ສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ. ການລົງສັດ ທີ່ວ່າເປັນການປະກອບສ່ວນສຳຄັນຕໍ່ການເພີ່ມລາຍໄດ້ຂອງ ຄອບຄົວ ເຊິ່ງສັດລົງເປັນຊັບສິນບັດຄົງຊີບທີ່ຂາຍອອກໄດ້ດີ ໃນເນື່ອຕ້ອງການເງິນດ່ວນ. ການດໍາລົງ ຂື່ວິດຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍມີການແຂ່ງຂັນ, ເຊິ່ອຖື່ມງວຍ ເຊັ່ນ ການບຶ້ນປົວດ້ວຍການເວົາ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເຂດທັບລາວ ແລະ ຫອງມ້າ. ພ້ອມທັງຂາດໂອກາດໃນການພັດທະນາດ້ານ ການສຶກສາ ແລະ ສາຫາ, ແລະ ເຂົ້າຫາການບໍລິການຫາງດ້ານສາຫາລະນະປະໄຫຍດ ຕ່າງໆ. ຍ້ອນ ຄວາມຫຼຸ່ງຍາກ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ການຄອງຊີບຂອງເຂດນີ້ ພັດແຍງກວ່າເຂດອື່ນໆ ເຊິ່ງສູງກວ່າ 2 ເທົ່າຕົວ ຖັນຫຼາຍໃສ່ສິນຄ້າທີ່ຂາຍໃນຕະຫຼາດເມືອງບົວລະພາ.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງຊາວບ້ານແມ່ນມີການປັງແປງ ໂດຍປັງຈາກການຫາ ເພື່ອການບໍລິໂພກ ເປັນການຂາຍ ພ້ອມທັງປັງແປງເຄື່ອງມີ ແລະ ວິທີການ ລ່າສັດ. ຍ້ອນບັນຫາຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດສັດປ່າ, ກະດຸກຄ່າງ-ລົງ, ກະດຸກເຍືອງ ແລະ ດອກເຜິ່ງແມ່ນມີການເຕັບຊື້ເກີ ນຂອບເຂດ ໂດຍມີກຸ່ມຜູ້ເຕັບຊື້ ມາຫຼຸ່ງຍາຍໃນບ້ານ. ຍ້ອນບໍ່ໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບ ເຮັດ ໃຫ້ການນຳ ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນປັດຈຸບັນ ມີລັກສະນະແບບດັບສູນ ໂດຍສະເພາະ ບາງຊະນິດພັນໄມ້ ແມ່ນເກີອບສູນພັນໄປແລ້ວ ເຊັ່ນ: ໄມດຸ່ລາຍ ແລະ ໄມເກັດສະໜາ. ພ້ອມນັ້ນ, ບາງຊະນິດພັນສັດປ່າ ກໍ່ຖືກໄພຂໍ່ມີຫຼຸ່ງຢ່າງໜັກໜ່ວງ ເຊັ່ນ: ລົ່ມ, ແນ້ນ, ເຕົ່າບາງຊະນິດ, ແລນ ແລະ ອື່ນໆ.

ການໃຊ້ໜ້າທະນູ ເພື່ອຍິ່ງສັດປ່າ ລວມທັງລ່າຈຳພວກຄ່າງ-ລົງແມ່ນຍັງມີຢູ່ ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ເຜົ່າສະລັງ, ການໃຊ້ໜ້າ ເພື່ອໄລ່ລ່າສັດປ່າ ພວກເຍືອງ ແລະ ຫຼຸ່ມປ່າ, ກວາງຝານ ແມ່ນຍັງປະກິດ ເຫັນ. ແຕ່ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມີຫັນສະໄໝ ເພື່ອລ່າສັດ ເຊັ່ນ: ບິນແວງ ແມ່ນເລີ່ມມື ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ກຸ່ມຄົນຂ້າງນອກ ຫຼື ຈາກຕົວເມືອງມາສິມທີບກັບຊາວບ້ານ.

ການເຕັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດີງເພື່ອການບໍລິໂພກ ແລະ ຂາຍ ແມ່ນວິທີທີ່ສຳຄັນໃນການດໍາລົງຊື່ວິດ ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ການຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດີງ ທີ່ວ່າເປັນລາຍໄດ້ທີ່ສຳຄັນ ຂອງຊາວບ້ານ ເຊັ່ນ: ບຸ່ນ, ກົມ, ສາມ, ຫຼຸນ, ຫວາຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່ເປັນເຂດທີ່ມີເສັ້ນຫາງໂຮຈິມີນຜ່ານ ໂດຍສະເພາະເສັ້ນຫາງ ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກເມືອງບົວລະພາ ຫາເຂດຫຼັງຄ້າງ ວັນເປັນເປົ້າໝາຍໃນການຖື່ມລະເບີດ ໃນສະໄໝຝະລັງ ເສດ. ປັດຈຸບັນນີ້ ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ຫັນແຕກ ຍັງມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງແມ່ນໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອຸປະສົກ ຕໍ່ການ ດໍາລົງຊື່ວິດຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດດັ່ງກ່າວ. ໃນແຕ່ລະບົມຫຼາວບ້ານເສຍຊື່ວິດ ຈາກການຊອກຫາ ສິ້ນສ່ວນ ຂອງເຫັນເສດໄປຂາຍ.

2.7 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ການມອບດິນ-ມອບປ່າແມ່ນໄດ້ສໍາເລັດ ຢູ່ໃນແຕ່ລະບັນຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້. ຂອບເຂດການທຳມາຫາກົນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ແຜນການມອບດິນ-ມອບປ່າ ໂດຍຜົນຂະຫຍາຍເປັນລະບູບຂອງບ້ານ. ຊາວບ້ານແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດການນຳໃຊ້ເຂດທຳມາຫາກົນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ເຮັດໄດ້ໃນລະດັບດີ ຖ້າຫຼັບ ໃສ່ເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງອື່ນໆ. ລະບູບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລະບູບການມອບດິນ-ມອບປ່າແມ່ນຍັງມີການນຳໃຊ້ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການບັບໃໝ່ຕ່າງໆ. ໃນປັດຈຸບັນ ການບຸກເບີກ ພັ້ນທີ່ປ່າໄມ້ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ເພື່ອເຮັດ ການຜະລິດ ແມ່ນເກືອບວ່າ ບໍ່ມີເລີຍ. ແຕ່ອາດຈະເລີ່ມມີບັນຫາ ຖ້າຫາກບໍ່ມີມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ.

2.8 ຂຶ້ວະນາງພັນ

ຖຸນຄ່າຫາງດ້ານຂຶ້ວະນາງພັນ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້ແມ່ນຍັງມີມີສູງ ໂດຍສະເພາະສັດປ່າ ຈຳພວກຕະກຸນລົງ ແລະ ພິດຕາມຜາຫົນ, ພົມຫ້າ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫືນໝາມໜໍ້ໄດ້ກຳນົດເປັນເຂດສໍາຄັນໃນການ ອະນຸລັກນິກຂອງສາກົນ (IBA, Important Bird Area). ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫືນໝາມໜໍ້ ມີຫັດສະນິຍະພາບ ແລະ ຖື່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າແບບພິເສດ, ມີສັດປ່າ ຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ຖືກໄພຂຶ່ມຂູ້ລະດັບໂລກ ແລະ ອາດລວມມີພິດນຳອີກ ເຊັ່ນ: ໄມດູລາຍ (ຫຼັຍຸ່ບໍ່ຫັນໄດ້ຮູ້ໃນຫາງວິທະຍາສາດ ແຕ່ຖືກຊຸດຄົ້ນຈົນເກືອບໝົດ ຍ້ອມມັນມີລາຄາແຍງ). ມີພວກຄ່າງລົງປະມານ 10 ຊະນິດ, ເປັນສະຖານທີ່ມີປະຊາກອນ ຂອງ ຂາແຮງ ແລະ ໂຄງດຳ ຢູ່ຫຼາຍ ພົມຫ້າ ມີມີກົກົກ 4 ຊະນິດ ອາໄສຢູ່ໃນເຂດດຽວກັນ (Timmins and Khounboline, 1996). ໃນນັ້ນ, ຍັງເປັນເຂດດຽວທີ່ມີໄມດູລາຍ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ລວມຫ້າມີໄມ້ເກົດສະໜາ (ໄມ້ເຫື້ອງ), ໄມ້ໝູນ ແລະ ໄມ້ກະຈະ ທີ່ຖືວ່າເປັນໄມ້ທີ່ມີລາຄາແຍງ. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫືນໝາມໜໍ້ແມ່ນມີລະບົບນິເວດຂອງສັດປ່າ ແລະ ປ່າໄມ້ຜາຫົນ. ສ່ວນລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະດ້ານແມ່ນມີດັ່ງລຸ່ມນີ້.

2.8.1 ດ້ານພິດ

ເນື້ອງຈາກລັກສະນະພິເສດຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້ ອາດເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມໝາກໝາຍຫາງດ້ານພິດພັນ ໂດຍສະເພາະພິດທີ່ເກີດຕາມຜາຫົນ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການສຶກສາລະອຽດ ແລະ ຄາດວ່າອາດມີຊະນິດພັນພິດປະຈຳທຶນ ຫຼາຍຊະນິດ. ອີງຕາມພາບ ຖ່າຍການປົກຫຼຸມຂອງປ່າ ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ສ່ວນຫຼາຍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເປັນປ່າພັດໃບປະສົມ. ໂດຍການປະເມີນໃນປີ 1990 ບໍ່ໄມ້ໃນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫືນໝາມໜໍ້ ປະກອບມີ ບໍ່ດົງດິບ 25%, ບໍ່ປະສົມ 5%, ບໍ່ປ່າພັດໃບ, ບໍ່ໄຄກແລ້ງ ແລະ ບໍ່ປະເພດອື່ນໆ (IUCN, 1995). ແຕ່ຄວາມຈົງແລ້ວ ປະເພດປ່າໄມ້ໃນສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫືນໝາມ ໜໍ້ໄດ້ມີປ່າໄມ້ ປະເພດ ສຳຮອງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ບໍ່ດົງດິບຕົ້ນ, ດົງດິບຜາ, ປະສົມພັດໃບ, ດົງດິບແລ້ງ, ບໍ່ໄມ້ປ່ອງ, ບໍ່ເລົ່າແກ່, ບໍ່ພູສູງ (ມີຢູ່ຈອມພູເຈື້ອງ ໃນລະດັບ 1,000 ມ ຫັ້ນໄປ), ບໍ່ເລົ່າແກ່ແມ່ນມືອາຍ ປະມານ 40 ກວ່າ ປີ ຈາກການເຮັດໄຮ່ໃນເນື້ອກ່ອນ.

ໃນປ່າສະຫງວນ ຫົນໝາມໜໍ້ ອາດມີໄມປະມານ 520 ຊະນິດ (25 ຊະນິດ ຈັດຢູ່ໃນບັນຊີແດງຂອງ ອົງການ IUCN). ໄມຕະກຸນທີ່ມື້ງາຍ ແມ່ນ *Agavaceae*, *Arecaceae* ແລະ *Poaceae* (Walston and Vinton, 1999).

2.8.2 ດ້ານສັດປ່າ

ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ້ ປະກອບມີ ລັກສະນະພືເສດທາງດ້ານພູມສັນຖານ, ຖື່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ, ແລະ ມີສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ ຫຼື ຖືກໄພຂຶ່ມຂູ່ລະດັບໂລກຫຼາຍຊະນິດອາໄສຢູ່ລວມຫັງພື້ນບ່າງຊະນິດ. ເປັນພື້ນທີ່ດູວທີ່ມີປະຊາກອນຂອງຈາແດງ ແລະ ໂຄ່ງດຳຫຼາຍ ທີ່ພົບເຫັນຂາ ແດງອາໄສຢູ່ປ່າຜາຫົນ.

ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດທີ່ຜ່ານມາ Walston and Vinton (1999) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວ່າ ມີສັດລົງລູກດ້ວຍນີມ 45 ຊະນິດ (ໃນນັ້ນ, ມີ 10 ຊະນິດ ຖືກໄພຂຶ່ມຂູ່ລະດັບໂລກ), ມີ ນິກ 217 ຊະນິດ (ໃນນັ້ນ, ມີ 13 ຊະນິດ ຖືກໄພຂຶ່ມຂູ່ລະດັບໂລກ ແລະ ມີນິກຈິບດຳທີ່ພວມມີການຢັ້ງຍືນວ່າເປັນ ນິກຊະນິດໃໝ່. ພົມຫັງມີສັດເລືອຄານ 46 ຊະນິດ ເຊິ່ງມີເຕົ່າ 6 ຊະນິດ ເປັນຊະນິດທີ່ຫາຍາກ (Kottelat, 1998), ມີປາ 130 ຊະນິດ ແຕ່ 29 ຊະນິດ ຢັ້ງບໍ່ຫັນມີຂຶ້່ຫາງວິທະຍາສາດ (Kottelat, 1998), ມີເປັນການຢັ້ງຍືນ ໄດ້ວ່າ ບາບາງຊະນິດທີ່ມີ ອາດຍັງບໍ່ຫັນຄົ້ນພົບມາກ່ອນ.

ປະຊາກອນສັດປ່າບາງຊະນິດທີ່ອາໄສ ຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫົນໝາມໜໍ້ ແມ່ນມີຄວາມ ສຳຄັນລະດັບໂລກ ເຊັ່ນ: ໂຕຂາແດງ, ໂຄ່ງດຳ ແລະ ນິກຈິບດຳ. ເປັນພື້ນທີ່ມີສັດຈຳພວກຕະກຸນລົງອາໄສຢູ່ເປັນສ່ວນຫຼາຍ, ພວກນິກປ່າ (ເປັນພື້ນທີ່ສຳຄັນສຳລັບການອະນຸລັກນິກ (IBA) ຂອງອົງການນິກ ສາກົນ). ເປັນພົງເຂດດູວທີ່ພົບນິກກີກ 4 ຊະນິດອາໄສຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດູວກັນ. ນອກນັ້ນ, ຢັ້ງມີສັດລົງລູກ ດ້ວຍນິມຂະໜາດ ນັ້ນ ແລະ ກາງຫຼາຍຊະນິດອາໄສຢູ່ ສັດທີ່ສຳຄັນ ເຊັ່ນ ເສືອດາວ, ເສືອລາຍເມກ ແລະ ອາດລວມມີພານເຂົາໃຫ່ຍອາໄສຢູ່ (Walston and Vinton, 1999), ຕາຕະລາງ 27.

ສ່ວນສັດໃຫ່ຍ ເຊັ່ນ ພວກຊ້າງປ່າແມ່ນບໍ່ມີ, ຄາດວ່າອາດຍັງມີຜູ້ງກະທົງເຫຼືອຢູ່ ເຂດຊຸມກະອານ, ເສືອໂຄ່ງແມ່ນໄດ້ມີການ ລາຍງານ ກິນຄວາຍຢູ່ບ້ານໝອງບົວ ໃນປີ 2009. ອາດມີສັດປ່າ ນິກປ່າປະຈຳ ຖື່ນຫຼາຍຊະນິດ ແຕ່ການສຳຫຼວດຜ່ານມາ ແມ່ນຢັ້ງບໍ່ຫັນທີ່ເຖິງ. ມີການລາຍງານ ແລະ ຢັ້ງຍືນ ວ່າມີເຈຍ 25 ຊະນິດ (Walston and Vinton, 1999).

ສ່ວນປາ ໂດຍສະເພາະຕາມຮູ້ຫົນ ເຂດນັ້ນລອດພື້ນ ອາດເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປາບາງຊະນິດ ປະຈຳ ຊຸ່ນ ເຊັ່ນ: ຮູ່ເຂດນັ້ນຂະໄສ, ຮູ່ນັ້ນປະຄະ, ຮູ່ນັ້ນຕົ້ນ ແຕ່ຜ່ານມາ ບໍ່ຫັນໄດ້ມີການສຳຫຼວດປາ ຢູ່ ເຂດຮູ່ແປວປາມາກ່ອນ.

2.8.3 ເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຫາງດ້ານການອະນຸລັກ

ສັດປ່າຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫົນໝາມໜໍ້ ແມ່ນຢັ້ງມີຄວາມອຸດືມສົມບູນ ໂດຍສະເພາະ ພວກຄ່າລົງ (ຕາຕະລາງ 5). ຜ່ານການສຳຫຼວດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຂດນັ້ນ, ນັ້ນຂະໄສ, ນັ້ນກະ ເລາະ, ກວານນອງ, ພະນັງຕົກ, ອ່າງສານ, ກວານເກ, ກວານຂົງ ແລະ ຊຸນກະອານ ແມ່ນຢັ້ງມີຄວາມ

ឧុំធម៌សិមបុន រវាងទេដទិន្ន (ແຜນទី 4). ពីនឹងថា មីនីជានី សែវន្យាយ ឬអំពីទេដទិន្នដូចខាងក្រោម។

- ເຊດນີ້ຊຸມ ແມ່ນເຊດນີ້ທີ່ຢູ່ທ່າງໄກຈາກໝູ່ບ້ານ. ເຊດນີ້ ໄດ້ພິບພວກຕະກຸນລົງ 6 ຊະນິດ (ໂດຍບໍ່ ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ) ແລະ ມີປະຊາກອນ ຂອງຈາແດງຊຸດິມສົມບູນດີ (ບາງຫຼຸ່ມມີຮອດ 40 ກວ່າໂຕ) ແລະ ລວມຫັງໂຄ່ງດຳ. ຫີເສດເປັນບ່ອນຢູ່ ແລະ ສ້າງຮັງໄຂ່ຂອງນິກວິກິກຄຳດຳ, ນິກໝານໜ້ອຍ ແລະ ພວກເສື້ອນ້ອຍບາງຊະນິດ. ອີກຈຸດນີ້ເຊດນີ້ເປັນເຊດພູດິນຫຼາຍ, ຮາບພົງ ໂດຍມີສັດປ່າ ຫຼາຍຊະນິດມັກມາອາໄສຢູ່.

- ນັ້ນໄສ ແມ່ນເຂດທີ່ຕິດຈອດກັບເຄີຍທີ່ຊຸມ ຢູ່ທ່າງໄກຈາກເຂດບ້ານດຸ ແຕ່ຢູ່ໄກ ກັບເຂດຮັບຜິດອອບຂອງບ້ານໜອງປົງ ແລະ ນາຄະລິມ. ເປັນເຂດທີ່ຮາບພຽງເປັນສ່ວນ ຫຼາຍ, ບາງບ່ອນເປັນປ່າເລົ່າເກົ່າ ປະມານ 40 ກວ່າປີ ເປັນບ່ອນສັດບໍ່ມັກມາຫາກິນຢູ່ຫຼາຍ. ເຂດນີ້ ໄດ້ພິບພວກຕະກຸນລົງ 5 ຊະນິດ (ໂດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ). ທຶນທີ່ຢູ່ອາໄສນີ້ ມີປະຊາ ກອນຂອງຈາແດງທີ່ອຸດືມສົມບູນ (ບາງກຸ່ມມີຮອດ 35 ກວ່າໂຕ) ແລະ ລວມຫັງໂຄງດຳ. ແຕ່ມີເຜົ່າຫວຽດເຂົ້າມາລົບກວນ (ຫວຽດຕິກທີ່ອົບພະຍິກ ມາອາໄສຢູ່ລາວ ໃນສະໄໝ ພັ້ນປົກຄອງ) ໂດຍບັດຈຸບັນທີ່ສັນຊາດລາວ. ຊາວບ້ານຫວຽດນາມຢູ່ບ້ານກວານຂະໜີມ ເຊົາເຈົ້າມກເຂົ້າມາ ນຳໃຊ້ ໄສ່ແຮ້ວຂະໜາດໃຫ່ຍ ໃນເຂດນີ້ຫຼາຍ. ເຂດນີ້ກຳຍັງມີຄວາມສຳຄັນເກົ່າກັນກັບເຄີຍທີ່ຊຸມ.

- ນັກະເລາຍ (ສ່ວນໜີ້ຂຶ້ນກັບບ້ານໝອງປົງ) ແມ່ນເຂດໜີ້ຕົງຢູ່ໃນ ລະດັບສູງ ສະເລ່ຍ 500ມທຸງປີໃສ່ລະດັບໜ້ານົກໍ່ທະເລ ໂດຍຕິດຈອດກັບເຂດນຳມະໄສ ແລະ ອ່າວຫ່າງໄກຈາກໝູ່ບ້ານ. ເຂດນີ້ໄດ້ພົບພວກຕະກຸນລົງ 5 ຊະນິດ (ໂດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ) ແລະ ມີປະຊາກອນຂອງຈາແດງຂອນໜ້າງດີ ແລະ ລວມທັງໂຄ່ງດຳ. ພິເສດເປັນບ່ອນຢູ່ ແລະ ບ່ອນສ້າງຮັກໄຂ່ຂອງນິກກົກຄໍາດຳ ແລະ ນິກໝານນອຍ. ເຂດນີ້ກຳຍັງມີຄວາມສຳຄັນຮອງຈາກເຂດນີ້ຊຸມ. ແຕ່ມີຊາວບ້ານເຂດໝອງປົງມັກເຊື້ມາລ່າສັດ ໄສ່ແຮວຂະໜາດໃຫ່ຍ ໃນເຂດນີ້ຫຼາຍ.

- ຊຸນກະອານ ແມ່ນເຂດໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ພື້ນທີ່ຕໍ່ ມັນໄດ້ປະກອບມີພື້ນທີ່ຮາບພຽງ, ມີຫຍ້າຕໍ່ ແລະ ພູ່ມີ, ມີແຫ່ງນຳສຳລັບຂອງສັດປ່າໃນລະດູແລ້ງ ເຊິ່ງປັນແຫ່ງນຳທີ່ສຳຄັນສຳລັບ ສັດຄົງວເຮື້ອງ ເປັນຕົ້ນບັນດາສັດປ່າ ກວາງ, ພານ ແລະ ຫຼຸ່ມປ່າ. ພ້ອມທ້າເປັນແຫ່ງອາຫານ ຂອງສັດ ກິນຂຶ້ນໝາຍຊະນິດ. ພື້ນທີ່ນີ້ເຄີຍມີ ງົວກະທິງ ແລະ ເສືອໂຄ່ງ ອາໄສຢູ່ ແລະ ຄາດວ່າໃນບັດຈຸບັນ ຍັງມີເສືອ ອາໄສຢູ່. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງມີພວກນິກກິກ, ມີພວກຕະກຸນລົງທ້າງ 5 ຂະນິດ ລວມທັງຈາແດງ ແລະ ໂຄ່ງ ທີ່ໄດ້ພົບຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

- **ກວາມນອງ** ແມ່ນເຂດໜຶ່ງຕັ້ງທ່າງອອກຈາກຊາຍແດນຫວຸດນາມ ປະມານ 8 ກມທາງອາກາດ. ເຂດນີ້ ໄດ້ພິບຕະກຸນລົງ 5 ຊະນິດ (ໂດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ) ແລະ ມີປະຊາກອນຂອງຈາແດນທີ່ຢູ່ສົມບູນ ແລະ ລວມຫ້າໄຄ່ງດຳ. ພິເສດເປັນບ່ອນຢູ່ ແລະ ສ້າງຮັງໄຂ່ຂອງນິກົກຄໍຄຳ ແລະ ນິກໝານນອຍ ລວມຫ້າ ຜູ້ທະນີ ຈຳນວນໜຶ່ງ. ອາວບ້ານ ຂືນເຜົ່າສະລັງ, ບ້ານດຸ ແລະ ວັງມະເນີເຂົ້າມານິ້າໃຊ້ພື້ນທຶນຫຼາຍ.

- ພະນັງຕົກ ແມ່ນເຊີດໜຶ່ງຕັ້ງທ່າງໄກສອກຫຼັກ ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ໄກສັບຊາຍແດນ

ຫວຽດນາມ ແຕ່ປະຊາກອນຂອງສັດບ່າຍັງດີ ລວມທັງ ລົງ 5 ຊະນິດ (ໄດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ), ແລະ ມີຜູ້ທະນີ.

- **ອ່າງສານ** ແມ່ນເຂດໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທ່າງໄກ ແລະ ມີປະຊາກອນຂອງສັດບ່າອາໄສຢູ່ໃນລະດັບ ລວມທັງ ມີພວກ ລົງ 5 ຊະນິດ (ໄດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ), ມີຜູ້ທະນີໝາຍ ແລະ ຂະໜາດຂອງກຸ່ມສູງຮອດ 6 ໂຕ. ແຕ່ມີຊັນເຜົ່າສະລ້າງ, ບ້ານດຸ ແລະ ວັງມະເນີ ເຊັ່ມານຳໃຊ້ຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.
- **ກວາມເກ** ແມ່ນເຂດໜຶ່ງຕັ້ງບໍ່ໄກຈາກບ້ານ ເປັນຜາຫີນໃນລະດັບຖືສູງ ແຕ່ຍັງມີຄວາມໝາກໝາຍ ເຂດນີ້ ໄດ້ພົບຕະກຸນລົງ 6 ຊະນິດ (ໄດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ), ແລະ ມີປະຊາກອນຂອງຈາແດງ ຂ້ອນຂ້າງດີ ແລະ ລວມທັງໂຄ່ງດຳ. ພົມເສດເປັນເຂດທີ່ມີເຍື່ອງອາໄສຢູ່ໝາຍກວ່າເຂດ ອື່ນໆ. ຊາວບ້ານ ເຜົ່າສະລ້າງມັກໃສ່ແຮ້ວຂະໜາດໃຫ່ຍ ເພື່ອລ່າເຍື່ອງ ແລະ ລ່າສັດບ່າອື່ນໆ. ໃນເຂດນີ້ ສ່ວນໝາຍ ແມ່ນ ປະຊາຊົນ ບ້ານດຸ, ສະລ້າງ ແລະ ວັງມະເນີ ມານຳໃຊ້ໃນພື້ນທີ່.
- **ກວາມຂີ້ງ** ແມ່ນເຂດໜຶ່ງຕັ້ງບໍ່ໄກຈາກບ້ານ ແລະ ໄກສັບເຂດກວາມເກ ເປັນຜາຫີນໃນລະດັບ ຄວາມຖືສູງ ແຕ່ຍັງມີຄວາມໝາກໝາຍ ໄດ້ພົບຕະກຸນລົງ 5 ຊະນິດ (ໄດຍບໍ່ລວມລົງລົມ 2 ຊະນິດ), ແລະ ມີປະຊາກອນຂອງຈາແດງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ລວມທັງໂຄ່ງດຳ. ແຕ່ຊາວບ້ານ ເຜົ່າສະລ້າງມັກໃສ່ ແຮ້ວຂະໜາດໃຫ່ຍໝາຍ ເພື່ອລ່າເຍື່ອງໃນເຂດນີ້ ແລະ ລ່າສັດຂອງ ຊາວບ້ານ ສະລ້າງ, ບ້ານ ດຸ ແລະ ວັງມະເນີ.

ຕາຕະລາງ 5. ລາຍລືອງທີ່ພົບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ປ່າສະຫງວນຫົນໝາມໜໍ່

ລ/ດ	ຊື່ສາມັນ	ຊື່ວິທະຍາສາດ	ສະຖານະພາບ ໃນການອະນຸລັກ	ປ່າສະຫວງນ ຫົນໝາມໜໍ່
1	ທະນີແກ້ມຂາວ ພັນເໜືອ	<i>N. leucogenys</i>	CITES I, IUCN CEN, Lao I	ມີ, ປະຊາກອນຫຼຸດ
2	ທະນີແກ້ມຂາວ ພັນໄຕ	<i>N. siki</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	
3	ທະນີແກ້ມເໜືອງ	<i>N. gabriellae</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	
4	ທະນີທີ່ວຸກດຳ	<i>N. concolor</i>	CITES I, IUCN CEN, Lao I	
5	ທະນີມີງກຸດ	<i>Hylobates pileatus</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	
6	ທະນີມີຂາວ	<i>Hylobates lar</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	
7	ຂາແດງ	<i>Pygathrix nemaeus</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	ມີ, ຢັງສົມບູນ
8	ໂຄ່ງດຳ	<i>T. hatinhensis</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	ມີ, ຢັງສົມບູນ
9	ໂຄ່ງທີ່ວຂາວ	<i>T. laotum</i>	CITES I, IUCN VU,	
10	ຕະລຸ່ງ	<i>T. germaini</i>	CITES II, IUCN EN, Lao I	
11	ຄ່າງແວ່ນ	<i>T. phayrei</i>	CITES I, IUCN EN, Lao I	
12	ລົງຫາງຍາວ	<i>Macaca fascicularis</i>	CITES II, IUCN LC, Lao II	ອາດມີ, ມີລາຍງານ
13	ລົງສຸພາບ (ເຜີມແບ່ງ)	<i>Macaca leonine</i>	CITES II, IUCN VU, Lao II	ມີ, ມີໜ້ອຍ
14	ລົງເສນ (ຊາກ)	<i>Macaca arctoides</i>	CITES II, IUCN VU, Lao II	ມີ, ລະດັບກາງ
15	ລົງກັງ	<i>Macaca assamensis</i>	CITES II, IUCN NT, Lao II	ມີ, ມີໝາຍ
16	ລົງວອກ	<i>Macaca mulatta</i>	CITES II, IUCN LC, Lao II	ມີ, ມີໜ້ອຍ
17	ລົງລົມນ້ອຍ	<i>Nycticebus pygmaeus</i>	CITES II, IUCN VU, Lao I	ມີ, ມີໜ້ອຍ

18	ລົງລົມໃຫ່ຍ	<i>Nycticebus bengalensis</i>	CITES II, IUCN VU, Lao I	ມີ, ມີໜັກຍາກາງ

ໝາຍເຫດ: CR = ໄກຈະສູນພັນທິສຸດ, EN = ໄກສູນພັນ, VU = ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນ, NT = ຖືກໄພຂຶ້ມສູ່,
LC = ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ. Lao I = ສັດປ່າເພດຫວັງຫ້າມຂອງ ສປປ ລາວ, Lao II = ສັດປະເພດຄຸມຄອງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໃນນັ້ນ,
ມີໂຄງຫຼາວທີ່ພົບເຫັນໃນປະຫວງວົນທຶນໝາມໜໍ.

2.9 ໄພຂຶ້ມສູ່ຕໍ່ຂົວະນາງພັນ

ເຊດທີ່ມີໄພຂຶ້ມສູ່ຫຼາຍກວ່າໜຸ່ແມ່ນ ເຊດລົງບຕາມຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ໃນໄລຍະ 4 ກມ
ຫ່າງຈາກຊາຍແດນດ້ວຍກ່າວ ໂດຍສະເພາະເຊດຕອນເໜີ້ອຂອງພູເຈືອງ, ຫ້ວຍອືກ, ປ່າຊອງ, ພູຂີ້ກະ
ເດືອນ ແລະ ຕະບ້າຍ (ໝາຍມ້າ). ບ່ອນໄດທີ່ມີການລົບກວນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ດ້ວນ
ຂົວະນາງພັນ. ການລ່າ ແລະ ຄົ້າ-ຂາຍສັດປ່າ ແມ່ນຢັ້ງດຳເນີນຢູ່ ແລະ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ສູນເສຍ
ທາງດ້ານຂົວະນາງພັນ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດ້ວຍກ່າວ. ເຊດທີ່ມີໄພຂຶ້ມສູ່ສູງ ແລະ ເປັນຈຸດທີ່ມີການເຂົ້າລັກລອບ
ເພື່ອລ່າສັດປ່າ ແລະ ຕັດໄມ້ ບາງຊະນິດທີ່ມີຄ່າ, ການຂີ້-ຂາຍສັດປ່າ ແມ່ນ ເຊດບ້ານດຸ, ບ້ານໝອງປິງ,
ນັ້ຈະຫຼາ, ປາກພະນັງ. ໄນຊະນິດທີ່ມີລາຄາແຍງ ເຊັ່ນ: ໄນດູ່ລ່າຍ ແລະ ໄນເກດສະໜາ ແມ່ນໄດ້
ມີການ ເກັບກັ້ວແບບດັບສູນ. ສ່ວນດ້ານດີ, ບັນຫາໄພປ່າ ແມ່ນບໍ່ມີປະກິດການ ຢູ່ໃນເຂດ ດ້ວຍກ່າວ.

2.10 ທ່າແຮງໃນການພັດທະນາຂີ້ວິດການເປັນຢູ່

ເຖິ່ງອນໄຂທຳມະຊາດ ອ້ອມເຂດບ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫົນໝາມໜໍ້ ເປັນທ່າແຮງໃນການພັດ
ທະນາ ຂີ້ວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຊາວບ້ານ ເຊັ່ນ: ຖັນຍົກລົດເຊີຍັງໄຟ ບ້ານ ໝອງປິງ ແມ່ນມີທ່າແຮງໃນ
ການພັດທະນາເປັນແຫຼ່ງຫ່ອງຫຼົງວ ຂົມຖ້າ ແລະ ຂີ້ເຮືອ, ເຊດກວານເຕົກ ແມ່ນເໝາະ ສຳລັບ ການເຂົ້າ
ຂົມສັດປ່າ ເຊິ່ງເປັນເຂດ ທີ່ໄກກັບໝູ່ບ້ານ ແຕ່ຍັງມີປະຊາກອນສັດປ່າ ພວກຄ່າງລົງ ອາໄສຢູ່ຫຼາຍ,
ພູເຈືອງ ແມ່ນເໝາະ ສຳລັບການ ຂົມວົວ ແລະ ນອນຂົມດາວຂອງນັກປິນພູ ແຍະຕັ້ງ ຢູ່ໃນລະດັບສູງ.
ນອກນັ້ນ, ການພັດທະນາກະສິກຳ ເຊັ່ນ ການປຸກພື້ນລົ້ມລູກ (ສາລີ), ການປຸກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ການລົງສັດ
, ຫັດຖະກຳ ແລະ ການປຸກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເສີມພື້ນປ່າ ໃນເຂດ ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມເຂດຄຸມກັນຊົນ
ເຊັ່ນ: ປຸກຫວາຍ ແລະ ບຸນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຕ່ລະເຂດ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ໃນຄວາມເໝາະ
ສົມຂອງດົນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ດ້ວນການຕະຫຼາດຢ່າງຄັກແນ່ ພ້ອມທັງ
ຄຳນິງເຖິງຄວາມຍືນຍົງ ຂອງກິດຈະກຳ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງ ການກໍ່ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ
ແລະ ຜິກອົບຮົມຄວາມຊຳນານໆ ໃນດ້ານອາຊີບຕ່າງໆ ໃຫ້ຊາວບ້ານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ (ເບິ່ງຂໍ
4.9).

2.11 ໂຄງການຕ່າງໆທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານເຂດບ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫົນໝາມໜໍ້

- ໂຄງການອາຫາມໂລກ (World Food Programme)
- ໂຄງການ IRD
- ໂຄງການ ສົງເສີມການສຶກສາຂອງຍືນຍົງ
- ໂຄງການ ພັດທະນາກະສິກຳ
- ໂຄງການ ສົງເສີມກຸ່ມລົງສັດ (ໂຟ ແລະ ແບ) ຂອງລັດຖະບານ

- ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ
- ໂຄງການປຸກໄມ້ ໂອຈີ

2.12 ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດສັນ ບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່

- 1993. ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນ ຕາມດຳລັດ 164/ນຍ ຕຸລາ 1993
- 1995. ໄດ້ເລີ່ມມີການລືເລີ່ມເກັບກຳຂຶ້ນມູນດ້ານຂອບເຂດ ແລະ ພູ້ບ້ານ.
- 1996. ສໍາໜັດສັດປ່າ ໂດຍ ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ (WCS)
- 1998. ສໍາໜັດສັດປ່າ ແລະ ພັນພິດ ໂດຍກອງທຶນສັດປ່າໂລກ (WWF),
ໄດ້ລືເລີ່ມການວາງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ຫຶນໝາມໜໍ່
- 1999. ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການພັດທະນາກະສິກຳແບບຍືນຍົງ (WWF)
- 2003. ສີບຕໍ່ຊ່ວຍເຫຼືອການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂະໜາດນ້ອຍ
- ບົດບັນຄວາມຂົງຈຳ ລະຫວ່າງການນຳຂອງສອງແຂວງ ໂດຍເຈົ້າແຂວງຄຳມ່ວນ ແລະ
ແຂວງກວາງບົງ ກ່ຽວກັບປ່າສະຫງວນຊາຍແດນ.
- 2004. ໂຄງການທິດລອງການປຸກຫວາຍ ແລະ ພາກໄມ້ກິນໝາກ
- 2006. ທີບທວນແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປັກຫຼັກໝາຍ ແລະ ສ້າງການຮ່ວມມືກັບ
ສສ ຫວຽດນາມ ໂດຍ (UNESCO, ອົງການ IUCN).
- ສ້າງຂຶ້ຕົກລົງຮ່ວມມືທາງດ້ານວິຊາການ ລະຫວ່າງ ບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່
ແລະ ເຂດມໍລະດິກ ພອງຍ່າແຄບັງ.
- 2007. ການສໍາໜັດສະເພາະ ຊາແຕງ ແລະ ຕະກຸນລົງ (ບົດຄົ້ນຄ້ວາ ລະດັບປະລິນຍາ
ເອກ ດ້ານການກະຈາຍ, ພິດຕິກຳ ແລະ ໄພຂຶ່ມຂູ້ຂອງຈາແຕງ).
- 2008. ລືເລີ່ມການວາງແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (LEnS, UNESCO ແລະ
ອົງການ IUCN).
- 2009 ທິດລອງການສ້າງກອງທຶນສັດຕະວະແຜດບ້ານ ແລະ ການປຸກເຂົ້າກົບດູວ ຢູ່
ບ້ານແສນພັນ, ຄະບຸ ແລະ ສະອາງ (ກອງທຶນພັດທະນາບໍ່ໄມ້ FDF).
- ການສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ (ບົດຄົ້ນຄ້ວາ
ລະດັບປະລິນຍາໂທ).
- ຂຽນແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ໄດ້ສະເໜີເອົາປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໜໍ່ ເປັນເຂດອຸດທິຍານແຫ່ງຊາດ.

III. ອົງປະກອບຫຼັກຂອງການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

3.1 ພາລະບິດບາດຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ

ພາລະບິດບາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະງົດບັນດາການປະສານງານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນແຜນການຈັດສັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ. ບັນດາພາລະບິດບາດຕ່າງໆ ຫຼືກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນສະເພາະວູກວິຊາການ ແລະ ພິວພັນກັບປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ເຖິງນັ້ນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ ພາລະບິດບາດຕ່າງໆ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້. ໃນແຜນການນີ້ ໄດ້ມີການສະເໜີກອບລວມໆ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ໂດຍສະເພາະ. ເຊິ່ງໃນນີ້ໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍບາງໜ້າວູກ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນຕ່າງໆ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

3.1.1 ຂັ້ນບ້ານ: ປ່າໄມ້ບ້ານ

ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວູກງານການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໂດຍຮັບປະກັນ ການນຳໃຊ້ຂັ້ນພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມລະບູບຫຼັກການຂອງບ້ານກໍ່ຄືປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ. ເຊິ່ງຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ສຳຫຼວດ ແລະ ເປັນຜູ້ລາຍງານເຫດການຕ່າງໆ ຫຼືເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ກຸ່ມບ້ານ (ຫົວໜ້າກຸ່ມບ້ານ ຫຼື ຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ) ໃຫ້ທັນເວລາ. ໂດຍການຂຶ້ນຈຳຂອງນາຍບ້ານ ໃນເມື່ອບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ກອງໝອນບ້ານ ຈະຊ່ວຍ ກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວູກງານດັ່ງກ່າວ ຮ່ວມກັບໜ່ວຍລາດຕະເວນ ຂອງເຂດ. ພ້ອມທັງເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການ ບຸກຈິດສຳນິກ, ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຕາມຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມເໝາະສືມ.

3.1.2 ຂັ້ນເຂດ/ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ: ຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ

ເຂດ/ກຸ່ມບ້ານ ໂດຍຜູ້ຮອງ ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂຶ້ນຈຳໆພາ ວູກງານປິກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນດັ່ງກ່າວ ຕາມເຂດຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນແຜນຈັດສັນໄດ້ຖືກ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນການ. ຂັ້ນເຂດ ໂດຍການຮັດວຽກຮ່ວມກັບຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ ຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ຈະໄດ້ແຕ່ເຕັ້ງຕັ້ງໃຫ້ມີ ຫົມງານລາດຕະເວນ ຂອງເຂດ (Khet Ranger) ແລະ ຮັບປະກັບປະກັບວ່າ ການນຳໃຊ້ຂັ້ນພະຍາກອນ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມລະບູບຫຼັກການຂອງບ້ານກໍ່ຄືປ່າສະຫງວນ.

ການກຳນົດຫົມງານ ລາດຕະເວນເຂດ ໃນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ອາດຈະຄັດເລື້ອກເອົາປ່າໄມ້ບ້ານ ຫຼື ກອງໝອນບ້ານ ຜູ້ຂໍ້ຫ້າວໜັນ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ດີ. ຫົມງານເຂດນີ້ ປົບເໜືອນ ພະນັກງານປ່າສະຫງວນເຂດປະຈຳຢູ່ຫ້ອງຖຸນ. ການລົງລາດຕະເວນ ຫຼືກວດກາຕິດຕາມຕ້ອງປະກອບມີກອງໝອນຂອງບ້ານທີ່ກ່ຽວພັນເຂົ້າຮ່ວມ. ຫົມງານຕິດຕາມກວດກາ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຂອງກຸ່ມບ້ານ ຕ້ອງໄດ້ຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊີດກັບປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ ໃນດ້ານວິຊາການ. ໃນຂັ້ນເຂດ ພາຍໃຕ້ການຂຶ້ນຈຳຂອງຫົວໜ້າເຂດ

ມີສິດບັບໃໝ່ ໄສ່ໂທດ ຕໍ່ຜູກຂໍາເຜີດ ໃນບ້ວງເງິນການບັບໃໝ່ຕໍ່ກວ່າ 5 ແລນ ກີບ (ລາຄາການບັບໃໝ່ ແຕ່ລະປະເພດ/ຊະນິດ ສັດ ຄວນລະບຸໄວ້). ໂດຍການຂຶ້ນທຳຂອງ ຫົວໜ້າ ເຊັ່ນ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ກວດກາ ລະບຽບການ ນຳໃຊ້ອາວຸດເສີກ ເຊັ່ນ: ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ່າສັດປ່າ ເຊິ່ງບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາ ຫຼື ວັກຍິດ.

ໃນແຕ່ລະງວດ ຫຼື ແຕ່ລະເດືອນ (ຖ້າຈຳເປັນ) ຕ້ອງລົງຕິດຕາມເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໆ ໃນການນຳໃຊ້ຂັບພະຍາກອນຕ່າງໆ. ເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມ ເພື່ອລາຍງານການປະຕິບັດລະບຽບການ ຫຼືສະເໝີບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນກຸ່ມບ້ານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມກຸ່ມບ້ານພັດ ທະນາປະຈຳເດືອນ ຫຼື ງວດ.

ໃນວຽກວິຊາການ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການພາກສະໜາມປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໝໍ ເປັນປະຈຳ. ສ່ວນວຽກງານ ດັ່ງການ ບົກຄອງ ແລະ ພັດທະນາຂຶ້ນໆ ແມ່ນລາຍງານ ໃຫ້ເຂັດກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ຮັບຮູ້ເປັນໄລຍະ.

3.1.3 ຂຶ້ນເມືອງ: ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໝໍ

ໂດຍພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງບົວລະພາ ແລະ ຫ້ອງການ ພາກສະໜາມ ປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໝໍ ເປັນຜູ້ຈົດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນປ່າສະຫງວວນຫົນໝາມໝໍ ໂດຍສົມທິບກັບກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວວນແຂວງ ໃນການວາງແຜນຕ່າງໆ ການເຮັດວຽກຮ່ວມ ແລະ ລວມທັງການລາຍງານ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ. ຖ້າຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື ແລະ ລາຍງານວຽກງານໂດຍກົງກັບກອງອະນຸລັກຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ສູນກາງ, ກົມປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະການລາຍງານ ແລະ ປຶກສາຫາລື ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ. ພະນັກງານຕ້ອງ ໄດ້ລົງຢູ່ມ ຢ່າມໜູ້ບ້ານຢ່າງ ເປັນປະຈຳ ເປັນຫຼຸກາງເດືອນ ຫຼື 3 ເດືອນ ເປັນຢ່າງໜ້ອຍ.

ສ່ວນບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆ ແມ່ນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຫັນໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໝໍ ເຊັ່ນ: ປກຊ ແລະ ປກສ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດກາລາດຕະເວນ ແລະ ມີສິດຈັບກຸມຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບການຈັດສັນປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ. ພ້ອມນັ້ນ, ໜ່ວຍໄກ່ເກີຍຄະດີຂຶ້ນເມືອງ ແລະ ເຊັ່ນ ກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ກັບວຽກງານປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນການແບ່ງຢັນຜົນໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມຕາມການຕົກລົງວັນ. ຫ້ອງການທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາ, ສາຫາ, ແມ່ຍິງ ແລະ ແວໂຣມ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນໃນການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ບຸກຈິດສຳນິກ ໃນໜູ້ບ້ານປ່າສະຫງວວນ ແຫ່ງຊາດຫົນໝາມໝໍ.

3.1.4 ຂຶ້ນແຂວງ: ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວວນ ປະຈຳແຂວງ

ໂດຍພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ໂດຍສົມທິບກັບກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວວນ ແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂຶ້ນແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ໂດຍສະເພາະການຜັນຂະຫຍາຍ ແນວທາງນີ້ໄໂຍໍບາຍຂອງພັກ, ຂຶ້ນທາງດ້ານວິຊາການ, ການວາງແຜນ, ການ

ປະສານງານ, ການລະດົມທຶນ ແລະ ການກະກຽມບົດສະເໜີຂໍທຶນຕ່າງໆ. ຫຼື້ງໃນຄະນະຂອງກອງ
ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່. ບຸກຄົນດ້າງກ່າວຮັບຜິດຊອບໃນການກວດກາ
ຄຸນນະພາບຂອງວຽກງານ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ສະໜອງໃຫ້
ແກ່ຜູ້ສະໜັບສະໜູນວຽກງານປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ. ພ້ອມທັງ, ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດ ໜ້າວຽກ ຂອງໂຄງການ ກໍ່ຄົງການການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່.

3.2 ເຄືອຂ່າຍ ການປະສານງານ

ເຄືອຂ່າຍການປະສານງານ ແມ່ນລະບົບການປະສານງານໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຮູບແບບວິທີການສື່ສານ –
ຕ່າງໆ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນ. ໜ້າວຽກນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ສຳລັບການຈັດສັນ ປ່າສະຫງວນ
ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເຊິ່ງໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕົ້ງ ໄດ້ມີກົນໄກເຄືອຂ່າຍ ການປະສານງານ ໂດຍກໍານົດໃຫ້ມີລະ
ບົບ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ໃຫ້ມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບທ່ານ ຕົກແຕ່ງຕົ້ງສະເພາະ ເພື່ອເປັນໃຈກາງການປະສານ ການ.
ອາດມີ 1 ຫຼື 2 ຄົນ ພ້ອມດ້ວຍເບີໂທຕິດຕໍ່ ຫຼືໃນແຕ່ລະຂອດປະສານງານ ຈະເປັນ ການດີ ຫີ້ສຸດ.
ເຊິ່ງການປະສານງານ ຫຼື ຕິດຕໍ່ພົວພັນອາດມີຫັງທີ່ເປັນທາງການ (ມີລາຍລັກອັກສອນ) ແລະ ບໍ່ເປັນທາງ
ການ (ໂທລະສັບ, ລາຍງານປາກເປົ່າ ແລະ ປຶກສາຫາລື). ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການປະສານງານລະຫວ່າງຂັ້ນ
ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ອາດມີການກໍານົດໄລຍະເວລາ ແລະ ວິທີການລາຍງານຕ່າງໆ ຮ່ວມກັນ.

3.2.1 ເຄືອຂ່າຍຂັ້ນບ້ານ

ໂດຍປ່າໄມ້ບ້ານ ເປັນຜູ້ອອກຫາ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ
ຫັນໝາມໜໍ່ ໂດຍສະເພາະການດຳເນີນກົດຈະກຳທີ່ຜິດຕໍ່ລະບູບການປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ
ການຕັດໄມ້, ລ່າສັດສັບປ່າປະເພດຫວັງຫ້າມ ແລະ ການເກັບຖຸເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບດັບສູນ ໃນປ່າ
ສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ຫຼື ເຊົ້າໃນເຂດທີ່ຫວັງຫ້າມ. ຖ້າພົບເຫັນຕົອງລາຍງານໃຫ້
ນາຍບ້ານຕົນ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ ໂດຍດ່ວນ. ລວມທັງສະພາບການພາຍໃນເຂດຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ
ທີ່ມີລັກສະນະຜິດ ປຶກກະຕິ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານ ເຊັ່ນ: ອາດມີພໍ່ຄ້າມາສ່າງຊື້ຜົນຜະລິດປ່າໄມ້ ແລະ ສັດ
ປ່າໄດ້ໜຶ່ງທີ່ຜິດ ຕໍ່ກົດ ໝາຍ. ສະນັ້ນ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕ້ອງມີບັນທຶກເຫດການຕ່າງໆ ແລະຕ້ອງມີການ
ລາຍງານ ໃຫ້ກຸ່ມບ້ານ ກ່ຽວຂ້ອງສະພາບບັນຫາທີ່ອາດເປັນຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ປ່າໄມ້ເວົ້າລວມ ເວົ້າສະ
ເພາະ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ.

3.2.2 ເຄືອຂ່າຍຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ

ໂດຍທີມງານຂັ້ນເຂດ ຫຼື ຂັ້ນກຸ່ມບ້ານດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ອອກຫຼຸງ ແລະ ຮັບການລາຍງານ ຂອງ
ບ້ານກ່ຽວຂ້ອງສະພາບຂ່າວສານຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະການດຳເນີນ
ກົດຈະກຳທີ່ຜິດຕໍ່ລະບູບການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ ການຕັດໄມ້ທ່ອນ ຫຼື ລ່າສັດປ່າປະ
ເພດຫວັງຫ້າມ ໃນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ຫຼື ເຊົ້າໃນເຂດທີ່ຫວັງຫ້າມ. ຕ້ອງໄດ້
ສືບສວນລາຍລະອຽດ ຖ້າຫຼຸງເບາຍແສ ການລາຍງານເຫດການໃດໜຶ່ງ. ຖ້າເຫັນ ຫຼື ມີການລາຍງານຕົວ

ຈີ່ ຕ້ອງໄດ້ຈັດກຳລັງຂອງທີມງານກຸ່ມບ້ານ ລົງກວດກາຕົວຈີ່. ຫ້ອງການຍ່ອຍພາກສະໜາມ ຈະຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີ ກອງປະຊຸມຂັ້ນກຸ່ມບ້ານປະຈຳເດືອນ ຫຼື ກວດ ເພື່ອລາຍງານ ແລະ ຮ່ວມສ່ອງແສງວຽກ ການປ່າໄມ້ ໂດຍລວມ ຫຼືປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະ. ຫ້ອງການຍ່ອຍພາກສະໜາມ ພົ່ງຈຸດອາດ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ 1 ຫຼື 2 ກຸ່ມບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າສະຫງວນ.

3.2.3 ເຄືອຂ່າຍຂັ້ນເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ບົວລະພາ ແລະ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜີ່ ເປັນຜູ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນຄຸມຄອງ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ລະບຽບການ. ຂັ້ນເມືອງ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາຕໍ່ການລາຍງານ ຫຼື ການສະເໜີຂອງກຸ່ມບ້ານຕໍ່ກໍລະນີທີ່ຮືບດ່ວນ. ອາດມີການປະສານສົມທີບກັບ ພ່ວຍກວດກາປ່າໄມ້ເມືອງ ໃນການໃຊ້ມາດຕະການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງວຽກງານປ່າໄມ້ ກໍຄືປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ. ໃນນັ້ນ, ແຕ່ລະຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໄດ້ແຕ່ຕັ້ງໃຫ້ມີຜູ້ປະສານງານດ້ານ ວຽກງານປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະ.

3.2.4 ເຄືອຂ່າຍປະສານງານກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ

ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ກໍ່ລື ກອງຄຸມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະຈຳແຂວງ ເປັນຜູ້ປະສານສົມ ທີບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫ່າງຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ. ໜ້າວຽກ ອາດແມ່ນການຮ່ວມມື, ການວາງແຜນ, ການຕິກິລົງ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຮ່ວມກັນ.

○ ການປະສານງານກັບປ່າສະຫງວນອື່ນໆ

ການຕິດຕໍ່ພິວພັນ, ການລາຍງານ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນຮ່ວມກັນລະຫວ່າງປ່າສະຫງວນ ພາຍໃນແຂວງ ຫຼື ກັບແຂວງອື່ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານເຊື່ອກັນ ແລະ ກັນໃນດ້ານວິຊາການ. ການເຊົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ, ການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍການເຊື້ອເຊີ້ມເຊດອື່ນມາເຊົ້າຮ່ວມ ກິດຈະກຳທີ່ຈັດຂຶ້ນ ໃນເຂດຂອງຕົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຊິ່ງອາດສ້າງໃຫ້ມີການປະສານງານໃນວຽກງານການປົກປັກກສາປ່າສະຫງວນໄດ້ດີ.

○ ການປະສານງານກັບສະຖາບັນຕ່າງໆ ພາຍໃນປະເທດ

ໃນອະນາຄົດ ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນ ສະຖາບັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການ ປະສານວຽກງານນີ້ແມ່ນມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ (ໂດຍສະເພາະ ຄະນະປ່າໄມ້ ແລະ ຄະນະວິທະຍາ ສາດ), ສູນຄົ້ນຄວ້າຢ່າພື້ນເມືອງ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳປ່າໄມ້ ແລະ ສະມາຄົມຕ່າງໆທີ່ເຮັດວຽກທາງດ້ານ ການອະນຸລັກ.

○ ການປະສານງານກັບສາກົນ

ການຮ່ວມມືກັບສາກົນນີ້ ອາດຈະບໍ່ແມ່ນສະເພາະ ກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ເຊິ່ງອາດມີ ມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ທີ່ໃຫ້ຄວາມສົມໃຈໃນການສຶກສາດ້ານຕ່າງໆ ໃນປ່າສະຫງວນຫົນໝາມໜີ່ ໂດຍອາດ

ຈະໃຊ້ທຶນຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ປະເທດ ສສ ຫວຽດນາມ ໂດຍສະເພາະເຂດອຸດທີຍານຝອງຢ່າແຄບ້ງ ແມ່ນຄູ່ປະສານງານທີ່ສໍາຄັນ. ການປະສານງານແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຊ້ມາດຕະການໃຫ້ມີປະສິດ ທີ່ຜົນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການບຸກລຸກປ່າສະຫງວນຂອງກຸ່ມຄົນບໍ່ດີ ທີ່ໃຊ້ຂ້າມຜ່ານເຂດແດນ. ພ້ອມນັ້ນ, ການຮ່ວມມືທາງດ້ານວິຊາການກໍ່ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ. ເນື່ອງຈາກ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ້ຕັ້ງຢູ່ຕິດກັບ ພື້ນທີ່ມໍລະດົກໄລກຫາງທຳມະຊາດ ພອງຢ່າແຄບ້ງ (ຫຼື ເຂດອຸດທີຍານແຫ່ງຊາດ).

3.3 ການບຸກຈົດສໍານິກ

3.3.1 ກຸ່ມເບົ້າໝາຍ

ກຸ່ມເບົ້າໝາຍທີ່ຈະບຸກຈົດສໍານິກແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກໍານົດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການອອກແບບ ເຄື່ອງມີ ໃນການບຸກຈົດສໍານິກຕ່າງໆ. ໂດຍລວມແລ້ວ ໄດ້ກໍານົດມີສອງກຸ່ມໃຫ່ຍ ຄື: ກຸ່ມຄົນພາຍນອກ ແລະ ກຸ່ມຄົນພາຍໃນ. ກຸ່ມຄົນພາຍນອກ ແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ລວມທັງໝ່າ ລັດຖະການ ທະຫານ ຕຳຫຼວດ, ນັກຖຸລະກິດ, ຜູ້ລັດ-ຂາຍ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ. ສ່ວນຄົນພາຍໃນ ແມ່ນຊາວບ້ານ ແລະ ນັກງຽນທີ່ມີບ້ານຕັ້ງຢູ່ໄກກັບຊາຍແດນປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ສໍາລັບແຕ່ລະກຸ່ມເບົ້າໝາຍຕ້ອງໄດ້ມີການອອກແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

3.3.2 ອຸປະກອນ ແລະ ຮູບແບບ

• ກຸ່ມຄົນ ພາຍນອກ

ກຸ່ມຄົນພາຍນອກ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຄົນມີຄວາມຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈທາງດ້ານລະບູງບັງຫຼັກການດີ ແຕ່ ມັກຝ່າຜົນລະບູງບັງການ ເຊັ່ນ: ລັກລອບຕັດໄມ້ ແລະ ລ່າສັດ ລວມທັງມີການພົວພັນກັບການຂື້-ຂາຍ ສັດປ່າ ເປັນຕົ້ນ. ຕໍ່ກັບກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານລະບູງບັງການຫຼາຍກວ່າ, ເລົ່າງໃສ່ການປັບໃໝ່ໃສ່ໂທດ ຈົນກ້າວໄປເຖິງການຫ້າມເດັດຊາດ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ຝ່າຜົນ ແລະ ໃຫ້ຢຸດເຊົາອາຊີບ (ຄັກ-ຂາຍ ສັດປ່າ) ເປັນຕົ້ນ. ແຕ່ທີ່ສໍາຄັນ ຫົມງານໃຊ້ມາດຕະການຕ້ອງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສາຍການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບ. ການທີ່ຢຸດເຊົາ ອາຊີບການລ່າ ຫຼື ຂື້-ຂາຍສັດປ່າ ຂອງກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບເທົ່າໄດ້ ຕໍ່ການຄອງຊີບຂອງຄອບຄົວຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ເພາະການຮັດຖຸລະກິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ ເພື່ອຄວາມພໍ່ງງານ ແຕ່ເພື່ອຄວາມຮ້າງມີ ເຊິ່ງຕ່າງຈາກຊາວບ້ານຜູ້ທຸກຍາກທີ່ຫາເຂົ້າກິນຄໍ່າ ໂດຍອາໄສການເຂົ້າປ່າ ເພື່ອການລົງຊີບ ໃນແຕ່ລະວັນ.

ຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ້ ໂດຍລວມ ແມ່ນມາຈາກຄົນຂ້າງນອກ ແລະ ກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຂັບເຕືອນດ້ານການຕະຫຼາດສັດປ່າ ການນິຍົມໃຊ້ ການບໍລິໂພກ ສັດປ່າ ແບບເປັນຂະບວນການ ໃນກຸ່ມຄົນທີ່ມີທານະການເງິນດີ ແລະ ທວັງຜົນກໍໄລ. ສະນັ້ນ, ທ້າພຽງແຕ່ປົກຈົດສໍານິກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາການໃຊ້ມາດຕະການໄປນຳ ສັດປ່າ ແລະ ພິດບາງຊະນິດ ອາດຈະໝົດກ່ອນທີ່ຈະຮັສືກໄດ້. ການບຸກຈົດສໍານິກຄວນເລົ່າງໃສ່ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານລະບູງບັງການເປັນຫຼັກ, ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານຄຸນຄ່າຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ແນວຄິດການນຳໃຊ້ຢືນຢັງ ເປັນອັນສຳຮອງ ສໍາລັບກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້.

ສ່ວນວິທີການສື່ສານຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຄື ທຳລະໄຄ່ເມືອງ, ສະບອດໂຄສະນາທາງສື່ທຳລະພາບແຂວງ ຫຼື ວິທະຍຸ (ແຂວງສະຫວັນະເຈດ), ກະຕານຂ່າວຊຸມຊົນ, ແຜ່ນພັບ, ຫັດສະນະສຶກສາ (ສຳລັບການນຳ), ປາຖະກະຖາ ໃນວັນທີສຳຄັນ ລວມທັງການສ້າງເວບໄຊ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ (ກຸ່ມັນກຳທ່ອງທ່ຽວ).

• ភ្នំពុំ ធម្មោះ ឬ ធម្មាយ

3.3.3 ການພັດທະນາອຸປະກອນການປູກຈິດສໍານິກ

ຕ້ອງໄດ້ສຶກສາ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ມີການກຳນົດຈຸດປະສົງ ຫຼືຜົນສະຫຼອນຈາກ
ກົດຈະກຳການປຸກຈິດສຳນິກນິ້ນໆງ່າຍ. ມີການວາງແຜນ ແລະ ອອກແບບໃຫ້ເໝາະສົມກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍ,
ປະເມີນເປົ່ງລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້, ການໃຊ້ຄຳສັບຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ເປັນ
ລັກສະນະຊາວບ້ານ, ມີພາບປະຈັກຕາ ເພື່ອດຶງດູດຄວາມສິນໃຈ. ເນື້ອໃນອາດມີກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນ
ຂອງປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຜົນກະທົບທາງລົບຈາກການທຳລາຍ, ການສູນພັນຂອງສັດປ່າໄດ້ໜຶ່ງ, ຜົນດີຂອງ
ການປຶກປັກຮັກສາ, ໂອກາດໃນອະນາຄົດ ແລະ ອື່ນໆ.

ຕາຕະລາງ 6. ກິດຈະກຳການບຸກຈິດສຳນິກ

កិច្ចការ	តម្លៃ	សម្រាប់	ពេលវេលា
សាស្ត្របណ្តុះបណ្តាល	3 តូង/បី		
ផែនការងារ នៃក្រសួង	1 តូង/បី	បាន ទុ, ឯករាយ, ឯកចារ	រូបរាង
សាស្ត្រលទ្ធផល	2 តូង/បី		
បណ្តុះបណ្តាលសិក្សា	1 តូង/បី		

ສັບປ່ງນອ້າມຂໍ້ມູນກະດານຂ່າວ	3 ເດືອນ/ຄັ້ງ	ບ້ານ, ເມືອງ	
ບັງປຸງກິດລະບຽບປ່າສະຫງວນ	3 ປີ/ຄັ້ງ		ມີຖຸນາ

3.3.4 ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ພະນັກງານປະສະຫງວນ “ທຶນງານບູກຈິດສຳນິກ” ຈະເປັນຜູ້ອອກແບບ ແລະ ດຳເນີນການບູກຈິດສຳນິກໃນດ້ານຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບທຶນງານເຂດ ແລະ ຊາວບ້ານ. ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການປະຕິບັດຮ່ວມກັບຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ, ຊາວໜຸ່ມ, ແມ່ຍິງ ແລະ ແນວໂຮມ ໂດຍສະເໜະກັບຊັບເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ມີເຈົ້າກົກເຈົ້າເລື່ອ (ເຮັດຫັບລາວ, ຫນອງມ້າ ແລະ ນັ້ງຈະຫຼາ). ສະນັ້ນ, ວຽກງານການບູກຈິດສຳນິກອາດເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ແຂກຊ້ອນເຂົ້າໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ ລວມທັງທຶນງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານກໍ່ອາດເຮັດໜ້າຫຼືນີ້ໄປນຳ. ການຝຶກ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ.

3.4 ການຈັດແບ່ງເຂດ

ເນື້ອງຈາກທີ່ຜ່ານມາ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດເຂດ ເພື່ອການອະນຸລັກ ແລະ ອຸ່ມຄອງ ຢ່າງຄັກແນ່ ເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ມີອອບເຂດອັນສ້າງຄວາມກົດດັນຕໍ່ການຢູ່ລອດຂອງປະຊາກອນສັດປ່າ ຈາກການລ່າ ໃນທີ່ສຸດສັດປ່າຫຼາຍຊະນິດພວມຈະໝົດໄປ ຈາກປ່າສະຫງວນແຫ່ງດັ່ງກ່າວ. ສະນັ້ນ, ຈຳເປັນ ຕອງໄດ້ມີການກຳນົດ ເຂດຕ່າງໆ ຕາມທ່າແຮງທາງດ້ານຊີວະນາງພັນ. ການຈັດແບ່ງເຂດ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜຶ່ງຕາມຫຼັກການຂອງສາກົນແລ້ວ ສາມາດເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍປະເພດປ່າສະຫງວນ. ຖ້າເປົ່າໃນແຈ່ ຄວາມໂດດເດັ່ນທາງດ້ານເອກະລັກພູມສັນຖານ “ຜ່າທຶນໝາມໜຶ່ງ” ເຫັນວ່າ ທີ່ວເຂດ ມີຄວາມເໝາະສືມກັບມາດຖານ ປະເພດປ່າສະຫງວນ ຂອງ IUCN V ເຂດອະນຸລັກ ພູມສັນຖານ (Protected landscape) ແຕ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜຶ່ງ ຍັງມີຄວາມໝາງກູ້າຍທາງດ້ານຊີວະນາງພັນ ສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ, ມີລະບົບນີ້ເວດຂອງປ່າຜ່າທຶນ ແລະ ເປັນເຂດທີ່ສຳຄັນຂອງສາກົນໃນການອະນຸລັກນິກ (IBA = Important Bird Area) ສະນັ້ນ ອາດເປັນໄປໄດ້ກັບ ມາດຖານ ປະເພດປ່າສະຫງວນ IUCN II ເຂດອຸທິຍານ ແຫ່ງຊາດ. ແຕ່ໃນນັ້ນ, ມີບາງເຂດຍັງມີບາງພື້ນທີ່ມີຄວາມອຸດິມສູນບຸນທາງດ້ານສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ ເຊັ່ນ: ຂາແຮງ, ໂຄງດຳ ແລະ ທະນີແກ້ມຂ່າວ ເຊິ່ງສັດປ່າເລົ່ານີ້ຈັດ ເປັນສັດ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ຕາມບັນຊີແຮງ ຂອງອົງການ IUCN. ສະນັ້ນ, ບາງເຂດທີ່ ສຳຄັນສຳລັບ ສັດປ່າ ຈຳພວກນີ້ ຍັງສາມາດຈັດເປັນເຂດຢ່ອຍສະເໜະ ປະເພດປ່າສະຫງວນ IUCN Ia - ເຂດອະນຸລັກພື້ນສັດປ່າ (Wildlife Reserve) ເຊິ່ງສາ ມາດທັບຊ້ອນກັບເຂດອຸດທິຍານແຫ່ງຊາດໄດ້. ສະນັ້ນ, ໃນອະນາຄີປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜຶ່ງເໝາະສືມ ຄວນທີ່ຈະກຳນົດເປັນ ເຂດອຸທິຍານ ແຫ່ງຊາດ (National Park) ແລະ ອາດມີເຂດອະນຸລັກພື້ນສັດປ່າ (Wildlife Reserve) ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ຖ້າກຳນົດລະອຽດ ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຫ້ອງຖື່ນ ແລະ ສະພາບ ຄວາມເປັນຈີງຂອງພື້ນທີ່ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜຶ່ງ ໄດ້ມີການຈັດແບ່ງເປັນ 2 ເຂດ ໃຫ່ຍ ຄື: ເຂດເພື່ອການອະນຸລັກ ແລະ ເຂດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄປ. ເຂດເພື່ອການ ອະນຸລັກ ໄດ້ກຳນົດມີ 3 ເຂດ

ຄື: ເຂດຫວາງຫ້າມເດັດຊາດ (ເພື່ອການອະນຸລັກ ຊະນິດພັນ “IUCN Ia”, ເຂດຫວາງຫ້າມຕາມລະດູການ ແລະ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ. ສ່ວນເຂດ ເພື່ອການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ວໄປ ແມ່ນເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພື້ນຟູ ຄວາມ ອຸດົມສົມບູນຂອງນິເວລີຍໍາສັດປ່າ. ບາງເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດເພີ່ມເຕີມ ສຳລັບປ່າສະຫງວນແຫ່ງ ຊາດ ຫຶນໝາມໝໍ່ ໂດຍມີຈຸດປະສົງສະເພາະ ແລະ ເພື່ອສະດວກ ໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ຕາມແຜນ ຈັດສັນ ດັ່ງກ່າວ.

3.4.1 ແຈ້າຍເກີດເພື່ອການອະນຸລັກ

ແມ່ນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປຶກປັກຮກສາຊີ່ວະນາງພັນ ໂດຍສະເພາະ ຊະນິດພັນສັດປ່າຕ່າງໆ. ແຕ່ບາງເຂດສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕາມລະບູບຫຼັກການ ແລະ ຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທິບ ຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງການອະນຸລັກ ໂດຍມີລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ເຂດຫວັງຫ້າມ ເດືອນຊາດ (IUCN Ia)

ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້ ໄດ້ກຳນົດເຂດທີ່ມີຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ
ຊີວະນາງ ພັນ ເປັນເຂດ ຫວງຫ້າມເດັດຊາດ. ເຂດນີ້ໄດ້ສະຫງວນໄວ້ເພື່ອ ເປັນບ່ອນແຜ່ພັນ ແລະ
ບ່ອນລັ້ອນຂອງສັດປ່າ (ເຂດນີ້ ຖືກຕາມມາດຖານ IUCN Ia - ເຂດອະນຸລັກພັນ ສັດປ່າ). ເຂດຫວາ
ຫ້າມເດັດຊາດຂອງປ່າສະຫງວນຫຶນໝາມໜໍ້ ມີ 2 ເຂດ ຄື: ເຂດອະນຸລັກ ພັນສັດປ່ານັ້ນຊຸມ ແລະ ເຂດ
ອະນຸລັກພັນ ສັດປ່າ ຊຸນກະອານ. ເຂດອະນຸລັກພັນສັດປ່ານັ້ນຊຸມ ກວມເອົາເນື້ອທີ່ ປະມານ 3,600 ຮຕ
ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ເຂດໃຈກາງ ຂອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ຫ່າງໄກ ຈາກຊຸມຊົນ. ເຂດນີ້ ກວມເອົາເຂດຮັບຜິດຊອບ
ຂອງບ້ານດຸ. ຂໍ້ສະຖານທີ່ ຊາວບ້ານຄຸນເຄີຍ ແລະ ນອນຢູ່ໃນເຂດນີ້ ມີ ນັ້ນຊຸມ, ກວານສານ, ພູຕະ
ເມີນ, ນັ້ນມະໄສ, ນັ້ນກະເລາຍ ແລະ ຖົງເຫຼືອມ (ແຜນທີ່ 4). ສ່ວນເຂດ ອະນຸລັກ ພັນສັດປ່າ ຊຸນ
ກະອານ ກວມເອົາເນື້ອທີ່ ປະມານ 3,800 ຮຕ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຕອນໄຕຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງ ຊາດ
ຫ່າງໄກຈາກນັ້ນເຊີ້ນຢູ່ໄປປະມານ 10 ກມ. ເຂດນີ້ກວມ ເອົາພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫ່ຍ ຂອງເຂດ ນັ້ນຊຸມ ກະອານ
ນັ້ນມະໄສຕ່ອນກາງ ຂອງນັ້ນຊຸມ ກະອານ ຂຶ້ນເມືອ (ແຜນທີ່ 4).

ທ້າງສອງເຂດຂ້າງເຫຼື່ນນີ້ ແມ່ນຫ້າມການເຂົ້າຢ່າງເດັດຊາດ ໃນຕະຫຼອດປີ ຍິກເວັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເຊັ່ນ: ການລົງເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງ ການສຶກສາຄົ່ນຄວາເຖິງນັ້ນ. ຖ້າ ຝ່າຜົນຈະຖືກປັບໃໝ່ ຕາມລະບຸບການ ບໍ່ສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫີ້ນໝາມໜໍ່.

ເຂດຫວັງຫ້າມຕາມລະດູການ

ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ້ໄດ້ກຳນົດເຂດນີ້ໄວ້ ເພື່ອເປັນບ່ອນແຜ່ພັນ ແລະ ລື້ຂອນ ຂອງສັດປ່າ ໃນລະດູການແຜ່ພັນ ໂດຍຫ້າມທຸກກິດຈະກຳທີ່ມີສູງລົບກວນ ແລະ ຫ້າມເຂົ້າ ເຂດເດັດຊາດໃນໄລຍະສັດປ່າແຜ່ພັນ ນັບແຕ່ວັນທີ 1 ເດືອນ ກໍລະກິດ ທາ ວັນທີ 30 ເດືອນ ຕຸລາ ຂອງທຸກໆປີ. ພື້ນທີ່ເຂດນີ້ ມີ 1 ເຂດ ກວມເອົາເນື້ອທີ່ ປະມານ 13,488 ຮຕ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ຫາງທິດຕາເວັນ

ອອກ ແລະ ມີຊາຍແດນຕິດກັບ ສ.ສ ຫວງຄຸນາມ. ຂໍສະຖານທີ່ທີ່ປະຊາຊົນຄຸນເຄີຍຄື ເຊດ ກວາມນອງ, ຂນອງບຸນ, ປະຕູໂຂງ, ກວານພະຍາ, ພະນັງຕົກ ແລະ ຕະບ້າຍ (ແຜນທີ່ 4).

ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າໄປຊອກຢູ່ຫ່າກິນໄດ້ຕາມປະເພນີ ເຊັ່ນ ການເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຊອງດົງ ແລະ ໄສ່ແຮ້ວຂະໜາດນ້ອຍ ໂດຍບິນພື້ນຖານ ການເກັບກູ້ແບບຍືນຍົງ. ການນຳເອົາອາວຸດ ເຂົ້າເຂດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຍົກເວັນ ບຸກຄົນທີ່ໄວ ເນື້ອເຊື້ອໃຈເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຊ້ສໍາລັບການປ້ອງກັນຕົວ ຫຼື ໃຊ້ເພື່ອການລົງລາດຕະເວນ. ຖ້າຝ່າຝຶນຈະຖືກປັບໃໝ່ ຕາມລະບູບການປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນ ຂນາມໜໍ່ (ຕາຕະລາງ 7).

ເຂດຫວັງຫ້າມເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ

ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່ ໄດ້ກຳນົດມີ 3 ເຊດ ເພື່ອເປັນບ່ອນ ທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍຮູງຕາມ ທ່າແຮງ ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ເຊັ່ນ: ຖໍ່ນຳລອດ ເຊົ້າໄຟ (ບ້ານ ຂນອງປິງ), ເຂດກວານເກ (ບ້ານ ສະລັງ) ແລະ ເຂດພູເຈືອງ (ບ້ານ ຂນອງປົວ). ໃນນີ້, ເຂດກວານເກ ຖື່ວ່າມີຄວາມໝາກໝາຍ ແລະ ຮັກສາໄວ້ ເພື່ອການເຂົ້າຊົນສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ ເຊັ່ນ: ຊາແຮງ ແລະ ໂຄ່ງດຳ. ສ່ວນສອງເຂດທີ່ເຫຼືອນັ້ນ ແມ່ນຖືວ່າບໍ່ມີ ໃນປະຈຸບັນແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາກໝາຍຫາງດ້ານສັດປ່າ. ໂດຍກຳນົດວ່າ ຖໍ່ນຳລອດເຊົ້າໄຟ (ຊົມຖໍ່, ລ່ອງເຮືອ), ພູເຈືອງ (ຊົມທົວທັດ, ນອນຊົມດາວ) ແຕ່ຖ້າ ລືເລີ່ມມີການປົກປັກຮັກສາ ເຊດ ເຫຼົ່ານີ້ອາດ ຈະສາມາດພື້ນພູໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້.

ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າໄປຊອກຢູ່ຫ່າກິນເຂດດັ່ງກ່າວໄດ້ຕາມປະເພນີ ເຊັ່ນ ການເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຊອງດົງ, ໄສ່ແຮ້ວຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອການລັງຊີບ. ການຖືປິນເຂົ້າເຂດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ໃຫ້ສະເພາະບຸກຄົນທີ່ໄວວາງໃຈ ແລະ ໃຊ້ສໍາລັບ ການປ້ອງ ກັນຕົວ ຫຼື ໃຊ້ເພື່ອການລາດຕະເວນ. ໂດຍສະເພາະ ເຂດກວານເກ ສ່ວນເຂດຖ້ານຳລອດ ເຊົ້າໄຟ ຖ້າເລີ່ມມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ອາດມີ ສັດປ່າ ພວກໂຄ່ງ-ລົງ ເຂົ້າມານຳໃຊ້ພື້ນທີ່. ຖ້າເປັນ ເຊັ່ນນັ້ນ, ຈະເພີ່ມຄຸນຄ່າການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເປັນການດຶງດູດ ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ດີເຂັ້ນໃນ ອະນາຄົດ.

3.4.2 ເຂດຄຸ້ມຄອງທີ່ວໄປ

ເຂດຄຸ້ມຄອງທີ່ວໄປເຊິ່ງແມ່ນເຂດອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດມາຂ້າງເທິງ ໂດຍຊາວບ້ານ ສາມາດນຳໃຊ້ ຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ໄດ້ຕາມລະບູບຫຼັກການຂອງປ່າສະຫງວນ. ຖ້າຝ່າຝຶນຈະ ຖື່ກປັບໃໝ່ ຕາມລະບູບ ການດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ: ການລ່າຂາແຮງ ຫຼື ໂຄ່ງດຳ ແມ່ນຫ້າມ ຢູ່ໃນຫຼັກໆເຂດຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່ ເພາະເປັນຊະນິດທີ່ຫວັງຫ້າມບັນຊີ I. ເຖິງຢ່າງໄດ້ກ່າວມ, ຖ້າຫາກຈຳນວນສັດປ່າປະເພດ ໄດ້ນຶ່ງທາກມີປະຊາກອນເພີ່ມຂຶ້ນໝາຍ ແມ່ນສາມາດລ່າໄດ້ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງນີ້ ໂດຍມີການກຳນົດສະຖານ ທີ່ ແລະ ກຳນົດໂຄຕົາ ຈຳນວນ ໂຕທີ່ຈະລ່າ ຕໍ່ປີຕໍ່ບ້ານ.

ຕາຕະລາງ 7. ບາງກິດຈະກຳຫຼັກ ຫ້າທຳມ ແລະ ອະນຸຍາດໄດ້ໃນແຕ່ລະເຂດ

ບາງກິດຈະກຳຫຼັກ/ປະເພດເຂດ	ຫວັງຫ້າມ ເດັດຂາດ	ຫວັງຫ້າມ		ຄູ່ມຄອງ ນໍາໃຊ້	ເຂດ ອື່ນໆ
		ລະດຸການ	ທ່ອງທ່ຽວ		
ການເຂົ້າເຂດຕະຫຼອດປີ	x	-	✓	✓	✓
ການເຂົ້າເຂດໃນລະດຸແພ່ພັນ	x	x	-	✓	✓
ການຕັດໄມ້ທ່ອນ	x	x	x	x	x
ເຕັກຫຼັກເຄື່ອງປ່າ, ລ່າສັດປ່າ, ໄສ່ແຮກວ	x	✓	✓	✓	✓
ລ່າສັດປ່າ, ຫຼູປ່າ, ສັດນ້ອຍໄດ້	x	✓	✓	✓	✓
ສູງປິນ	x	x	x	x	✓

ເຂດເຊື້ອມຕໍ່

ເຂດເຊື້ອມຕໍ່ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາຂອງສັດປ່າ ໃນການຂ້າມໄປມາ ຕາມ ລະດຸການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງມັນ. ສະນັ້ນ, ພື້ນທີ່ປ່າທີ່ຕິດ ຈອດກັບ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ນາກາຍນັ້ນ ແລະ ຫັນໝາມໜໍ່ ເຊິ່ງເປັນເຂດ ທີ່ປະກາດເປັນເຂດເຊື້ອມຕໍ່ແຫ່ງຊາດ ປີ 2000, ເຂດເຊື້ອມຕໍ່ໜ່ອງມັນ ກັບປ່າ ສະຫງວນ ແຂວງ ຊຸນເຊ ໝ່ອງມັນ ເຊິ່ງຢ່າງມີປ່າໄມ້ດີກໝາຍ່ງໃນເຂດນີ້ ແລະ ເຂດເຊື້ອມຕໍ່ຖົ້ມຈັດລອດ ກັບປ່າບ້ອງ ກັນເຂດພູ້ວາງ ເຊິ່ງເປັນພື້ນທີ່ດູວກັບປ່າພື້ນໝູ. ບໍາໄມ້ໃນເຂດເຊື້ອມຕໍ່ເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການ ບົກປັກຮັກ ສາບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກລຸກ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ມີແລວປ່າເຊື້ອມຕໍ່. ເພື່ອຍາກໃຫ້ປ່າໄມ້ ມີການເຊື້ອມຕໍ່ ບໍ່ຄວນ ໃຫ້ມີໝູ່ບ້ານໃໝ່ຕັ້ງຢ່າງຕາມເຂດເຊື້ອມຕໍ່ໜ່ອງມັນ ເພື່ອເຂດນີ້ແມ່ນນອນຢູ່ແລວ ຂອງສາຍ ພູ້ວາງ ທີ່ເຊື້ອມຕໍ່ມາຈາກ ເຂດ ນາກາຍນັ້ນ. ປະຈຸບັນມີການລາຍງານວ່າ ຍ້າມີເສົາຫຼາ ແລະ ພານເຂົ້າໃຫ່ຍ ຢູ່ເຂດຊຸນເຊ ໝ່ອງມັນ. ສັດປ່າເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນພວມລົ້ນພົບ ໃໝ່ໃນຊຸມປີ 1990 ແລະ ໂດຍສະເພາະ ໂຕເສົາຫຼາ ແມ່ນ ກຳນົດເປັນສັດ ປ່າທີ່ໄກຈະສູນພັນ ຫຼືສຸດຂອງອົງການ IUCN.

ເຂດຊາຍແດນປ່າສະຫງວນ

ເຂດຊາຍແດນ ຂອງປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່ທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ຢ່າງເປັນຫາງ ການແລວ ໂດຍບາງຈຸດທີ່ຫຼື່ແໜ່ງໄດ້ມີຫຼັກຂາຍ (ເສົາຊີ້ມັງ) ປັດຈຸບັນມີ 106 ເສົາ ພັອມທັງ ມີລະຫັດ ເລກເສົາ ຢ່າງຄັກແນ່. ສະນັ້ນ, ເຂດກັນຊົນຂອງປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ໄລຍະ 1 ກມ ທ່າງອອກຈາກ ຊາຍແດນ ປ່າສະ ຫງວນ ຫຼື ຕາມຫຼັກຂາຍເຫຼົ່ານີ້. ເຂດກັນຊົນນີ້ ຖົວ່າເປັນເຂດພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການພັດທະນາໄດ້ ແຕ່ເຂດນີ້ແມ່ນບ້ອງກັນ ການບຸກລຸກ ຈາກການພັດທະນາ ໂຄງລ່າງ ຕ່າງໆ ລວມທັງການບຸກໄມ້ເສດຖະກິດຂອງເອກະຊົນ. ສະນັ້ນ, ໃນເຂດບໍລິເວນນີ້ບໍ່ ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີການດຳເນີນກິດຈະກຳໄດ້ ຫຼືຂັດກັບ ຈຸດປະສົງ ຂອງການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນແຫ່ງ ຊາດ ຕາມດຳລັດ ເລກທີ 164/ນຍ ປີ 1993 ຫຼື ຕາມກິດຂາຍປ່າໄມ້ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ດຳລັດ ເລກທີ

04/ສພຊ ປີ 2008. ຍົກເວັນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ໂດຍເຫັນດີຈາກ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ເຂດຮັບຜິດຊອບໃນການກວດກາ

ເຂດຮັບຜິດຊອບໄດ້ມີການແບ່ງປັນ ຕາມແຜນການມອບດິນ-ມອບປ່າ ເຊິ່ງຂອບເຂດຂອງບ້ານ ໄດ້ແມ່ນບ້ານນັ້ນ ຫຼື ເຂດນັ້ນ ຮັບຜິດຊອບ. ຖ້າກໍລະນີມີການພົບເຫັນການກະທໍາໄດ້ນີ້ທີ່ຜິດຕໍ່ລະບຽບ ຂອງປ່າສະຫງວນຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ນາຍບ້ານຂອງຕົນ ໂດຍດ່ວນ. ພື້ນທີ່ສ່ວນ ໃຫ່ຍ ແລະ ເຂດ ທີ່ຍັງມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບບ້ານດຸ. ຖ້າບ້ານອື່ນຫາກພົບເຫັນການກະທໍາທີ່ ຜິດຕໍ່ລະບຽບການຂອງປ່າສະຫງວນ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຫັ້ງບ້ານຕົນເອງສັງກັດ ແລະ ບ້ານທີ່ເປັນເຈົ້າ ຂອງພື້ນທີ່. ເນື່ອງຈາກບ້ານດຸເປັນເຂດທີ່ກ່າວາງໃຫ່ຍ. ສະນັ້ນ, ການລົງກວດກາຕິດຕາມຕ່າງໆ ອາດໃຊ້ ບ້ານອື່ນເຂົ້າຂ່ວຍ ເຊັ່ນ ຫົມງານ ລາດຕະເວນເຂດ ປາກພະນັງ/ໝອງປົງ ຂ່ວຍປົກປັກກໍາສາ ເຂດ ອະນຸລັກພັນສັດປານັ້ນຊຸມ ເພາະການເຂົ້າເຖິງຈາກເຂດນີ້ມີຄວາມສະດວກກວ່າ.

ເຂດຕິດຕາມໄພຂຶ້ນຊຸ່

ເຂດນີ້ໄດ້ຫັບຊ້ອນກັບເຂດຄຸ້ມຄອງອື່ນໆ ເປັນເຂດທີ່ມີການບຸກລຸກໝາຍ, ເຂດນີ້ຕ້ງລົງບເຂດຊາຍ ແນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ເຊິ່ງມີການລັກລອບຕັດໄມ້ ລ່າສັດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ເຊັ່ນ ເຂດພູເຈືອງ, ຫ້ວຍ ອີກ, ບ່າຊອງ, ພູ້ຂີ້ກະເດືອນ ແລະ ຕະບ້າຍ (ໝອງມ້າ). ເຂດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍພົບເຫັນ ສັດປາ ຝາຍ ທີ່ວ່າ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຖືກເຂື່ອມໄຊມ. ສະນັ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງກໍານົດໄວ່ວ່າເຂດນີ້ ເປັນເຂດທີ່ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພື້ນສົດ ເພື່ອພື້ນຟູ້ສະພາບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊີ້ວະນາງພັນ. ການລົງກວດ ກາລາດຕະເວນ ຄວນເລື່ອໃສ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ແລະ ເປັນປະຈຳ ໂດຍສະເພາະໃນລະດຸຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກລຸກ ເພີ່ມເຕີມ.

ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າໄປຊອກຢູ່ຫາກີນໄດ້ຕາມຮິດຄອງປະເພນີທີ່ເຄີຍປະຕິບັດກັນມາ ເຊັ່ນ ການ ເກັບງູ້ເຄື່ອງປ່າ ແລະ ໄສ່ແຮ້ວຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ລ່າສັດດ້ວຍໜ້າທະນູ. ສັດຈຳພວກໝູ່ປ່າ ແລະ ສັດປ່າ ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີສັດຫວັງຫ້າມ ສາມາດລ່າໄດ້ ຕາມລະບຽບການປ່າສະຫງວນ ຫຼື ກິດໝາຍ ສັດນົ້າ-ສັດປ່າ.

ເຂດຄຸ້ມຄອງການລັກລອບ

ເຂດນີ້ບໍ່ໝາຍວ່າເປັນເຂດທີ່ຢູ່ໃນປ່າຫງວນ ແຕ່ເປັນຈຸດ ທີ່ມີຜູ້ຄົນຂ້າງນອກຜ່ານເຂົ້າ-ອອກ ເຂດ ປ່າສະຫງວນ ໂດຍສະເພາະເພື່ອການລ່າສັດ ເຊິ່ງໄດ້ມີລາຍຊື່ເຂດ ແລະ ບ້ານທີ່ຕ້ອງ ເວົາໃຈໃສ່ດັ່ງນີ້: ເຂດບ້ານດຸ (ບ້ານ ໝອງໂນ), ເຂດຊາຍແນນຈຳລຳ ນາເພົ້າ (ບ້ານ ໝອງປົວ), ເຂດນົ້າຈະຫຼາ (ບ້ານ ຫາງແບ່ງ), ເຂດໝອງປົງ (ບ້ານໝອງປົງ), ເຂດປາກພະນັງ (ບ້ານປາກ ພະນັງ) ແລະ ຄະຍຸ (ບ້ານ ຄະຍຸ). ເຂດເຫຼົ່າມີຕ້ອງໄດ້ມີການເອົາໃຈໃສ່ ໃນການສະກັດວັນການລັກລອບຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຕ່າງໆ. ບ້ານທີ່ນອນ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ກໍານົດເຫຼົ່າມີຕ້ອງໄດ້ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຮັບຜິດຊອບ ກວດກາ

ຄົນເຂົ້າ-ອອກ. ຖ້າຈະເປັນຕ້ອງມີຈຸດເພື່ອກວດກາ. ບ້າຍຫ້າມ ຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຕາມຈຸດ ຫຼືມີຄວາມ
ໜຶ່ງແຫຼມ ຕໍ່ການບຸກລຸກ ແລະ ເຂົ້າອອກຂອງ ຜູ້ລັກລອບ.

ເຂດປ່າພື້ນຝູຕາມທຳມະຊາດ

ເຂດປ່າພື້ນຝູ ສ່ວນໝາຍແມ່ນນອນໃນເຂດໝອງມ້າ ເຊິ່ງເປັນເຂດປ່າເລົ່າເກົ່າ ລວມທັງ
ເຂດໝູນັ້ນ ລອດພື້ນເຊີ້ງໄໝ ເຊິ່ງເປັນຈຸດດຽວທີ່ມີດິນຕໍ່ແຜ່ນ ລະຫວ່າງປ່າສະຫງວນຫືນ ພາມໜໍ່ ແລະ
ປ່າບ້ອງກັນພູ້ຫຼວງ. ການພື້ນຝູປ່າໃນເຂດນີ້ສ່ວນໝາຍແມ່ນຮັກສາ ໃຫ້ມັນພື້ນຝູ ຕາມທຳມະຊາດ, ສະກັດ
ກັ້ນການ ບຸກລຸກ. ຖ້າຈະເປັນ ອາດຈະມີການ ປູກພິດ ທອງຖິ່ນເສີມ ແລະ ເປັນລັກສະນະຊຸມຊີນ.
ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ຈຸດນີ້ລອດພື້ນ ແມ່ນເຂດດຽວ ຫຼືພ້ອະນຸຍາດ ໃຫ້ສັດປ່າຂ້າມຜ່ານໄປມາໄດ້ ລະຫວ່າງປ່າ
ສະຫງວນ ແລະ ພູ້ຫຼວງ ເຊິ່ງເຂດພູ້ຫຼວງ ແລະ ໃນເຂດປ່າບ້ອງກັນພູ້ຫຼວງ ໄດ້ມີການລາຍງານວ່າ
ຢັງມີຜູ້ສັດປ່າອາໄສຢູ່ຫຼວງ ເຊັ່ນກັນ ລວມທັງນະທົງ, ທະນີ, ຂາແດງ ແລະ ໂຄງດຳ. ສະນັ້ນ,
ການພື້ນຝູ ແລະ ສ້າງແລວຕໍ່ເຂດນີ້ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ
ຂອງສັດປ່າ.

3.5 ການກວດກາລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ການກວດກາລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເລັກນັ້ອຍ. ການ
ກວດກາລາດຕະເວນ ແມ່ນການລົງສຳຫຼວດສະພາບໄພຂີ່ມືຂູ້ຕ່າງໆ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ.
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຽວກັງການດັ່ງກ່າວແມ່ນອີງຕາມແຜນການ ຫຼື ຕາມເບະແສຂອງການລາຍງານ, ສ່ວນ
ໝາຍຈະບໍ່ໄປຕາມຈຸດເກົ່າ. ຫຼົມງານຕ້ອງປະກອບດ້ວຍອາວຸດ ເພື່ອການຈັບຖຸມ ຖ້າພິບບຸກຄົນລັກລອບ
ທີ່ຜິດ ກິດໝາຍ ໃນເຂດປ່າສະຫວຸນ.

ສ່ວນການຕິດຕາມກວດກາ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງການປົງປາງດ້ານຊີວະນາງພັນ
ແລະ ລະດັບໄພຂີ່ມືຂູ້ ໂດຍມີຂໍ້ມູນທຸກທານໄວ້ກ່ອນແລວ. ເສັ້ນຫາງຕິດຕາມກວດກາ ແມ່ນໄປຕາມ
ແລວເກົ່າ, ເວລາເລີ່ມ ແລະ ສັນສຸດຄົກົນ ພ້ອມທັງໃຊ້ຮູບແບບການຕິດຕາມອັນດຽວກັນ. ຫຼົມງານນີ້ໃຊ້
ຄົນໜ້ອຍກວ່າ (3-4 ຄົນ) ເພະຕົວໄດ້ຕິດຕາມໄປຢ່າງຊ້າງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະບໍ່ມີໂອກາດພິບສັດປ່າໄດ້
ອັນເຮັດໃຫ້ການ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອສົມຫຼຸບ ບໍ່ຊັດເຈນ.

3.5.1 ຫຼົມງານລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ຫຼົມງານລາດຕະເວນ ໃນການລົງລາດຕະເວນ ຈະປະກອບມີ ນ່ວຍລາດຕະເວນເຂດ (Khet Ranger) ແລະ ປະກອບມີ ກຳລັງບ້ອງກັນຊາດ, ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງເຂດ ແລະ ກອງຫຼູນບ້ານ
ສົມທິບນຳ (ຕາຕະລາງ 6). ສ່ວນຫຼົມງານຕິດຕາມກວດກາ ແມ່ນອາດເຂົ້າພົງງານເຂົ້າຮ່ວມຂອງກອງ
ຫຼູນບ້ານ ແລະ ພະນັກງານ (ພະນັກງານອາດຈຳເປັນ ຖ້າຫາກໜ່ວຍງານ ລາດຕະເວນ ເຂດ ຍັງບໍ່ຫັນ
ເຂັ້ມແຂງຟໍ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ). ບາງຄັ້ງອາດ ຈະມີພົງງແຕ່ຊາວບ້ານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງກັນເອງ
ໂດຍມີແຜນເວລາ ການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳປີ ຢ່າງຄັກແນ່.

ໜ່ວຍລາດຕະເວນຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜໍ່ປະຈຳເຂດ ປະກອບມີ 4 ໜ່ວຍລາດຕະເວນ ຄື: ໜ່ວຍລາດຕະເວນ 1. ເຂດດຸ-ຫຼັງຄັງ, ໜ່ວຍລາດຕະເວນ 2. ເຂດ ປາກພະນັງ, ໜ່ວຍລາດຕະເວນ 3. ເຂດນິ້ຈະໝາ ແລະ ໜ່ວຍລາດຕະເວນ 4. ເຂດໝອງມ້າ. ແຕ່ລະໜ່ວຍ ຖານລາດຕະເວນ ເຂດຄວນປະກອບມີ 4 ຄົນ. ແຕ່ເຂດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບກວ້າງ ແລະ ມີເຫດການໝາຍອາດ ຈະບັນຈຸໃຫ້ມີສະມາຊິກ ຫຼາຍຂຶ້ນ. ສະມາຊິກຂອງ ໜ່ວຍງານ ລາດຕະເວນ ຖື່ວ່າເປັນວິຊາການປ່າສະຫງວນປະຈຳທັງໝົດ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຝຶກດ້ານວິຊາການຕ່າງໆ.

ຕາຕະລາງ 8. ພາກສ່ວນ ແລະ ຈຳນວນ ການປະກອບທຶນງານເຂດ

ພາກສ່ວນ	ລາດຕະເວນ	ຕິດຕາມກວດກາ
ປກຊ	2	
ປກສ	1	
ກອງຫຼອນບ້ານ	2	2
ໜ່ວຍລາດຕະເວນເຂດ	2	2
ພະນັກງານປ່າສະຫງວນ	1	0/1
ລວມ (ຄົນ)	8	4/5

ໝາຍເຫດ: ໜ່ວຍລາດຕະເວນເຂດ ຄວນມີກຸ່ມບ້ານລະ 1 ທີມ.

3.5.2 ການລາດຕະເວນ

ການລາດຕະເວນອາດຈະຈັດໃຫ້ມີແບບປະຈຳ ແລະ ບໍ່ປະຈຳ. ການລາດຕະເວນ ແບບປະຈຳ ໃຫ້ມີ ເດືອນລະ 2 ຄັ້ງ ໃນແຕ່ລະເຂດ. ສ່ວນການລາດຕະເວນ ແບບບໍ່ປະຈຳ ແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບການລາຍ ຖານ. ການລາດຕະເວນ ແມ່ນເລີ່ມໃສ່ເຂດທີ່ມີໄພຂຶ້ມຂູ້ສູງ ເຊັ່ນ: ເຂດລູບບຊາຍແນນລາວ-ຫວຽດນາມ ໂດຍສະເພາະເຂດ ຫຼຸເຈືອງ, ປ່າຊອງ, ຫຼຸຂຶ້ກະເດືອນ, ຕະບໍ່າຍ, ພະນັງຕົກ, ຊຸນກະອານ. ລາດຕະເວນແບບ ປະຈຳ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງອາດຈະໃຊ້ເວລາ 3 ວັນ ຫາ 1 ອາທິດ. ສ່ວນເຂດອື່ນໆ ອາດມີການລາດຕະເວນເພີ່ມເຕີມ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ. ການລາດຕະເວນຂະໜາດໃຫ່ຍ ລູບຕາມເຂດຊາຍແນນ ເຂດຫຼຸຂຶ້ກະເດືອນ ແລະ ຕະບໍ່າຍ ຄວນເຮັດປີລະ 2 ຄັ້ງ ເປັນຢ່າງໜ້ອຍ (ຕາຕະລາງ 10).

3.5.3 ການຕິດຕາມກວດກາ

ເຂດການຕິດຕາມກວດກາ ໄດ້ກຳນົດມີຢູ່ 4 ເຂດ ໃຫ່ຍ ຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ຄື: ຫຼຸເຈືອງ ຫາ ປ່າຊອງ (ເຂດຕິດຕາມໄພຂຶ້ມຂູ້), ກວານນອງ ຫາ ກວານເກ (ເຂດຄຸ້ມຄອງຕາມລະ ດູການ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ), ນັ້ກະເລາະ ຫາ ນັ້ຊຸມ (ເຂດຫວາງຫ້າມເດັດຊາດ) ແລະ ເຂດໝອງຈອງ-ຊຸນກະອານ (ເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ ແລະ ເຂດຫວາງຫ້າມເດັດຊາດ).

ວຽກງານນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັດແບບປະຈຳ ທຸກໆ 3 ເດືອນ ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ. ແຕ່ລະຄົງແມ່ນພະຍາຍາມໃຊ້ ປະມານ 4 ຄົນ ເພະຖົາເປັນທີມງານໃຫ່ຍຈະບໍ່ສາມາດຕິດຕາມສັດປ່າໄດ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດ ປົງບໍ່ທຸກໆກັນໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ ຍ້ອນຄວາມຜິດພາດ ຂອງວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂອງທີມງານຜູ້ບໍ່ທັນມີປະສົບການ ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າອາດບໍ່ເຫັນ ຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ການສົມຫົງບໍ່ຂໍ້ມູນເພື່ອເບື້ງການ ປົງນແບ່ງ ຕ້ອງໄດ້ສົມຫົງ ໃນຊ່ວງ ອາຫິດ ແລະ ເດືອນຄູງວັກນ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ມູນ ເດືອນ 4 ປີ 2008 ແລະ ເດືອນ 4 ປີ 2009 ຫຼື ຂໍ້ມູນ ເດືອນ 8 ປີ 2008 ແລະ ເດືອນ 8 ປີ 2009.

3.5.4 ອຸປະກອນພາກສະໜາມ

ບາງອຸປະກອນພາກສະໜາມທີ່ຈຳເປັນໃນການລົງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາດຕະເວນ ຂອງທີມງານເຂັດ ມີຕົ້ງຕາຕະລາງ 9.

ຕາຕະລາງ 9. ອຸປະກອນຈຳເປັນໃນການລົງພາກສະໜາມ

ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ	ໝາຍເຫດ
ເຄື່ອງຈັບຈຸດຕຳແໜ່ງ GPS ແລະ ຖ່ານສຳຮອງ	Garman E-trex : Hing sensitivity
ກັອງຖ່າຍຮູບ Digital	
ກັອງຖ່າຍ ວິດີໂອ	(ຖັນມີ ຈົບປະມານ)
ແຜນທີ່ ແລະ ເຂັ້ມຂຶດ	ແຜນທີ່ 1 : 100,000 ອັດແຂງ
ອຸ່ນອນ	ນ້ອຍເບີ້າ ຖື່ງ່າຍສະດວກ
ຖົງນອນ	ນ້ອຍເບີ້າ ຖື່ງ່າຍສະດວກ
ແຄັ້ມ	ບາງຄັ້ງອາດບໍ່ຈຳເປັນ
ແຜ່ນຍ່າງ	
ໄຟສາຍ	
ຢາແຮສູກເສີນ	
ເຊື່ອກມັດສອກ	ກໍລະນີການລົງລາດຕະເວນ

ຕາຕະລາງ 10. ແຜນເວລາ ການລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ກິດຈະກຳ	ຄວາມຖື	ສະຖານທີ່	ເດືອນ
ລາດຕະເວນ ຕາມຊາຍແດນ	2 ເທື່ອ	ຊາຍແດນ	7 ແລະ 10
ລາດຕະເວນ ໃນເຂັດ ແບບປະຈຳ	2 ເທື່ອ/ເດືອນ	ເຂັດຮັບຜິດ ຊອບ	
ລາດຕະເວນ ແບບບໍ່ປະຈຳ		ເຂັດຮັບຜິດຊອບ	ຂຶ້ນກັບເຫດການ
ຕິດຕາມກວດກາ	4 ເທື່ອ/ປີ	ເຂັດກຳນົດ	2, 6, 9, 12

ໝາຍເຫດ: ຂຶ້ນກັບຈົບປະມານ ບາງຄັ້ງອາດຕິດຕາມເບື້ງ ໃນລະດຸແລ້ງ 1 ຄັ້ງ ແລະ ລະດຸຝີນ 1 ຄັ້ງ ເພື່ອເບື້ງການປົງນແບ່ງຂອງແຕ່ລະ ລະດຸການ.

3.6 ການສໍາຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ

ການສໍາຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນດ້ານຕ່າງໆ ລວມແລ້ວແຕ່ມີຜົນດີ ແລະ ຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ. ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຕ້ອງໄດ້ມີບິດສະເໜີໂຄງການ ຫຼືສະແດງ ໃຫ້ເຫັນ ຈຸດປະສົງ, ວິທີການ, ຜົນຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ງົບປະມານ. ຜູ້ສໍາຫຼວດ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າ ຕ້ອງໄດ້ ປະຕິບັດຕາມ ລະບົບການຈ່າຍເບີຍລົງຈອງກະຊວງ ການເງິນ ໃຫ້ໃຫ້ຜູ້ຊ່ວຍຫຼືເປັນພະນັກງານ ແລະ ຂາວບ້ານ. ວິທີການສໍາຫຼວດ ຕ້ອງຄູງຖ້ວກການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານໃນດ້ານນັ້ນໆ ແລະ ນຳພາ ການ ສໍາຫຼວດຕົວຈີງຮ່ວມກັບຂາວບ້ານ. ພ້ອມນັ້ນ, ຜົນການສໍາຫຼວດຕ້ອງໄດ້ວິຈາ ແລະ ມີບິດລາຍງານ ໂດຍ ໃຫ້ການແນະນຳແຜນການສໍາຫຼວດ ຫຼື ສຶກສາ ໃນຕໍ່ໜ້າ. ສ່ວນການທີ່ລືຄະສິດຕ່າງໆດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ຮູບພາບ ອາດຮ່ວມ ກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ກັບຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ບິດລາຍງານ ການ ສໍາຫຼວດ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າ ພ້ອມດ້ວຍ ຮູບພາບຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ ທ້ອງການ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່ ຫຼື ກອງຄຸ້ມຄອງ ປ່າສະຫງວນແຂວງ. ຖ້າມີອຸປະກອນ ການສໍາຫຼວດ ໄດ້ຫຼືໃຊ້ງົບປະມານ ຂອງໂຄງການສໍາຫຼວດ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້ານັ້ນໆ ຕ້ອງໄດ້ມອບໃຫ້ຫ້ອງການປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫັນໝາມໜໍ່ ພາຍຫຼັງ ຜົນສໍາເລັດ.

ຫົວຂໍ້ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າອາດແມ່ນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ເຊັ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງນັກ ສຶກສາ ໃນລະດັບຕ່າງໆ (ຕາຕະລາງ 11).

ຕາຕະລາງ 11. ຫົວຂໍ້ການສໍາຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫຼືໜ້າສິນໃຈ

ຫົວຂໍ້ການສໍາຫຼວດ ຫຼື ສຶກສາ	ວິທີການ	ບຸລິມະສິດ
ສຶກສາ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແຫ່ງຫ່ອງຫ່ງວ, ຮູບແບບ	ການປະເມີນຂອງຊ່ວຊານ	1
ສໍາຫຼວດຕົ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຖື່ຂອງໂຄງຕົ່ງຕໍ່	ຊ່ວຊານ, ສຸມຕົວຢ່າງ	3
ສໍາຫຼວດຊີວະນາງພັນຖຸ ລວມຫ່າຍຂະນິດພັນປາ	ຊ່ວຊານ,	2
ສຶກສາການລັ້ງອັນຂອງປາ ໃນຖີ່ຫີນ ໃນລະດຸແລ້ງ	ໃຊ້ເຄື່ອງຫັນສະໃໝ, ຊ່ວຊານ	2
ສໍາຫຼວດ ເພື່ອຄົ້ນຫາ ຂະນິດພັນໃໝ່, ຍິນຢັນບາງຂະນິດ ສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ ຫຼື ອາດນີ້ ໃນເຂດ ເຊັ່ນ: ຊຸນລະມານ?, ຄ່າງແວ່ນ, ທະນີຂະນິດຕື່ນ...	ການສໍາຫຼວດຂອງພະນັກງານ ແລະ ຊ່ວຊານບາງຄັ້ງ	1
ສຶກສາຄວາມໝາກໝາຍຂອງນິກປ່າ	ຊ່ວຊານນິກສະເພາະ (4 ລະດຸການ)	2
ສຶກສາ ການກະຈາຍ ແລະ ໄພຂຶ່ນຂໍ້ຂອງນິກປ່າ	ນັກນິກສາ ປະລິນຍາເອກ	3
ສໍາຫຼວດ ນິກປ່າ ທາຂະນິດພັນໃໝ່ ເພາະເຄີຍພິບນິກປ່າງ ຂະນິດ ບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ໃນບັນຄຸ້ມນິກຂອງລາວ ເຊັ່ນ ນິກຫົວໜອກ (ຊື້ຫ້ອງໃໝ່)	ຊ່ວຊານນິກສະເພາະ ແລະ ສໍາຫຼວດທຸກລະດຸການ	2
ສຶກສາ ຂະນິດພັນປາ ຕາມລຳເຊັບໜ້າໃໝ່ຕອນເໜີ້ອ ແລະ ສາຂາແມ່ນນີ້ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ	ຊ່ວຊານປາ (2 ລະດຸ)	2
ສໍາຫຼວດ ສັດລົງຈຸກດ້ວນນິມ ຂະໜາດໃຫ່ຍ ເຊັ່ນ ເສືອ, ພານເຂົາໃຫ່ຍ ແລະ ເມີຍ	ຊ່ວຊານສະເພາະດ້ານ (2 ລະດຸ)	2
ສຶກສາ ນິວດວິທະຍາຂອງ ນິກຂະນິດໃຫ່ຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ນິກ	ນັກນິກສາ ປະລິນຍາເອກ	2

ຢູ່ທອງ, ນິກຂວາງໜັງຊາວ, ນິກຂວານິນ		
ສຶກສາ ອັດຕາສ່ວນການນຳໃຊ້ປ່າໄມຕາມຜາຫົນ ຂອງຈາ ແດງ ໃນລະດຸແລ້ງ	ໃຊ້ລະບົບ ມີໂຄສືບ ຕິດຕາມ	3
ສຶກສາ ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ຮ່ວມກັນຂອງສັດປ່າ ໂດຍສະເພາະ ພວກຕະກຸນ ຄ່າງ-ລົງ	ໃຊ້ລະບົບ ມີໂຄສືບ ຕິດຕາມ	3
ສຶກສາລະບົບນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຖືນທີ່ຢ່ອດໄສຂອງສັດປ່າ	ຂໍ່ວຊານ ສະເພາະດ້ານ	2
ສໍາໜັດ ການກະຈາຍຂອງ ພັນພິດຕາມຜາຫົນ	ຂໍ່ວຊານ, ສຸມຕົວຢ່າງ	2
ສຶກສາ ຊະນິດພັນດອກເຜົ່າ ຕາມຜາຫົນ ເພື່ອຄົ້ນຫາ ຊະນິດ ພັນໃໝ່ ແລະ ເພາະພັນເພື່ອການຄ້າ-ຂາຍຂອງຊາວບ້ານ	ຂໍ່ວຊານພິດ, ສຸມຕົວຢ່າງ	2
ສຶກສາ ແລະ ທິດລອງການຂະຫຍາຍພັນພິດ ຫີ່ມີລາຄາ ແພ່ງ ເພື່ອບູກເສີມກັບທີ່ ຫຼື ສ້າງສວນບູກຂອງຊາວບ້ານ ຕາມທ່າແຮງຂອງຫ້ອງຖິ່ນ.	ຂໍ່ວຊານ ສະເພາະດ້ານ	2
ສຶກສາດ້ານວັດທະນາທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເທນີຂອງຊົນເຜົ່າ	ຂໍ່ວຊານ ສະເພາະດ້ານ	1
ສຶກສາວັດຖຸບານ ແລະ ຮ່ອງຮອຍທາງປະຫວັດສາດໃນຖົກ	ຂໍ່ວຊານ ສະເພາະດ້ານ	3

ທຸກການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ລວມທັງການຖ່າຍທຳສາລະຄະດີ ຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ (1%
ຂອງໂຄງການ ຫຼື 100 ໂດລາ ເປັນຢ່າງໜ້ອຍ, ຖ້າການຄົ້ນຄ້ວາ ມັນ ບໍ່ແມ່ນ ບຸລິມະສິດຂອງປ່າສະ
ຫງວນ ຫີ່ນ້າມ່ານໍ່ ຕ້ອງໄດ້ມີ ການເສຍຄ່າທຳນຽມເພີ່ມ. ຖ້າເປັນ ມັກ ສຶກສາລາວ ອາດມີການ
ພິຈາລະນາເປັນກໍລະນີພື້ນເສດ (ຕາຕະລາງ 22).

3.7 ການໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍ

ການໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆທາງກົດໝາຍຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດແມ່ນອຳນາດການບົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ, ກຸ່ມ
ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ເປັນເຈົ້າການ ໂດຍສົມທິບກັບໜ່ວຍກວດກາປ່າໄມ້ ເຊດ ຫຼື ເມືອງ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່
ດັ່ງກ່າວ (ຫຼັກມີ). ເຖິງຢ່າງໄດ້ກໍດີ, ການໃຊ້ມາດຕະການນີ້ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາຕໍ່ຊົນເຜົ່າ ໂດຍສະເພາະ
ສະລັງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ທຸກຍາກແຫ້ງ, ຫຼືເປັນການກະທຳຜິດຕັ້ງທຳອິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ. ບັນຫາລະດັບນ້ອຍຄວນ
ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໃນຂັ້ນເຂດ/ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີໝາຍຂັ້ນຕອນ. ພ້ອມນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການ
ສະດວກ ຕ້ອງໄດ້ມີການ ກຳນົດລາຄາໃນ ການປັບໃໝ່ ຂອງສັດປ່າ ແຕ່ລະຊະນິດໄວ້ ແລະ
ມອບສິດໃຫ້ແຕ່ລະຂັ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເຊດ ຄວນ ເປັນຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ແກ້ໄຂຄະດີໃນບ້ວງເງິນຕໍ່ກວ່າ
5 ແສນກີບ. ຕໍ່ບັນຫານີ້ ປ່າສະຫງວນຫີ່ນ້າມ່ານໍ່ອາດມີການທິດລອງ ກຳນົດລາຄາຂອງການປັບໃໝ່
ສັດປ່າ ເຂົ້າໃນລະບູງການຂອງປ່າສະຫງວນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ. ການຕອບຮັບກັບເຫດການຕ້ອງ
ທັນກັບສະພາບການ ແລະ ເຂັ້ມງວດ, ກອງໝູອນບ້ານ ແລະ ໜ່ວຍງານປ່າໄມບ້ານ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ
ໃນການສືບສວນຫາຂຶ້ມູນ, ຈັບກຸມ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ກຸມບ້ານ ຫຼື ເຂດຍ່ອຍເມືອງ (ເຊັ່ນ ເຂດຫຼັງຄັງ) ສ່ວນ
ການດຳເນີນຄະດີ ໄກ່ເກ່ຍ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ມີຄະນະ ໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນເຂດ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າລາຍຮັບຈາກ
ການປັບໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ແບ່ງປັນຢ່າງເນົາສົມ ໂດຍຮັບປະ ກັນວ່າ ມີສ່ວນແບ່ງກັບຄືນ ເພື່ອການຈັດສັນ
ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫີ່ນ້າມ່ານໍ່ (ຕາຕະລາງ 12). ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການກຳນົດກອບ ແລະ
ພາກສ່ວນ ຫຼືຄວນໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງ 12. ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ

ເປົ້າຂັ້ນ	ຈຸບປະມານ	ໃຫ້ຂໍ້ມູນ	ຈັບກຸມ	ໄກ່ເກ່ຍ	ບ່າສະຫງວນ	ບ້ານ/ເຂດ
100 %						

ລາຍລະອຽດ ຈະໄດ້ມີການຄືນຄ້ວາ ໃນຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

3.8 ຖານຂໍ້ມູນການຕິດຕາມກວດກາ

ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕອງໄດ້ເກັບມົງນ ແລະ ສ້າງເປັນຖານຂໍ້ມູນລະອຽດ ໂດຍສະເພາະຂໍ້ມູນທາງດ້ານ ຂຶ້ວຂນາງພັນ, ໄພຂໍ່ມື້ນຸ່ງ ແລະ ເຮດຕ່າງໆ ລວມທັງແຜນທີ່ GIS ຕ່າງໆ. ຕົວຢ່າງ ທານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຂຶ້ວຂນາງພັນ ຄວນລວມມີ ຂໍ້ມູນ ເຮດຕິດຕາມເປັນແຜນທີ່, ແລວຢ່າງ, ຂໍ້ມູນບັນທຶກແຕ່ລະຄົ້ງ ພົມ ທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຮູບປະກອບໃນແຜນທີ່ ຕາມແຕ່ລະຈຸດ GPS ທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ. ການວິໄຈຂໍ້ມູນທາງ ດ້ານນີ້ ເພື່ອຍາກຮູ້ການປິ່ງປົງແປງຂອງສັດປ່າ ໃນແຕ່ລະປີ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ (ໄດຍກໍານົດເອົາຂໍ້ມູນ ຂອງເດືອນດູງກັນ ໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອສົມຫົງບ). ສ່ວນຂໍ້ມູນດ້ານ ໄພຂໍ່ມື້ນຸ່ງ ແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນ ລະດັບໄພຂໍ່ມື້ນຸ່ງນັ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ ເຊິ່ງອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນເສັ້ນສະແດງການປິ່ງປົງເງື່ອງນັ້ນ.

IV. ອົງປະກອບສະໜັບສະໜູນ ການຈັດສັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

4.1 ຫ້ອງການ ແລະ ບຸກຄະລະກອນ

4.1.1 ຫ້ອງການ

ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ່ ຈະມີຫ້ອງການຢູ່ ສາມລະດັບ ຄື: ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນເຂດ (ຕາຕະລາງ 13).

ຕາຕະລາງ 13. ຂັ້ນລະດັບຂອງຫ້ອງການ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ່

ລະດັບຂຶ້ນ	ຂຶ້ນຫ້ອງການ	ໜ້າງກລວມ
ຫ້ອງການຂັ້ນແຂວງ ຫ້ອງການປະສານງານ ຕັ້ງຢູ່ ເມືອງ ທ່າແຂກ	ກອງຄຸ້ມຄອງ ປ່າສະຫງວນ ແຂວງ	ປະສານງານ, ຂັ້ນແຜນການ, ລະດົມທຶນ, ຊັ້ນທຶນ ແລະ ລາຍງານ ໃຫ້ກອງທຶນຕ່າງໆ
ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ທີ່ ບ້ານ ນາຕອຍ ເມືອງ ບົວລະພາ,	ຫ້ອງການພາກສະໜາມ (ມີ 4-7 ຫ້ອງການ, ມີຫ້ອງປະຊຸມ, ຫ້ອງວາງສະແດງ, ທຳພັກພະນັກງານ ແລະ ເຮືອນຄົວ) ລວມທັງຫ້ອງວາງ ສະແດງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ສໍາລັບຜູ້ມາຢູ່ງຍາມ.	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈີງ ແລະ ປະສານງານໃນຂັ້ນເມືອງ, ລາຍງານ ໃຫ້ ເມືອງ ແຂວງ ພົມທັງ ລົງສົມທຶນ ແລະ ຊັ້ນທຶນຫ້ອງການ ຍ່ອຍ

ຫ້ອງການຂັ້ນເຂດ ຫ້ອງການ ປະຂັ້ນເຂດ ມີ 4 ຈຸດ ຄື: ທາງແຍກ ເຂດ ບ້ານດຸ, ປາກພະນັງ, ນຳຈະໜາ ແລະ ໝນອົມ້າ	ຫ້ອງການຍ່ອຍ (ມີ 1-3 ຫ້ອງການ, ມີຫ້ອງມອນ ແລະ ເຮືອນຄົວພ້ອມ)	ລົງໄກໃຊ້ຕິດແທດກັບກຸ່ມບ້ານ, ບ້ານ ແລະ ຊ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງວຽກງານ ປ່າສະຫງວນ

ໝາຍເຫດ: ການອອກແບບສະຖານທີ່ຫ້ອງການຕ້ອງມີແບບແຜນລະອຸດ ນັບແຕ່ສະຖານທີ່, ອອກອາຄານທີ່ປະຢັດພະລັງງານ, ຄວາມເໝາະສີມ ແລະ ແບບການກໍ່ສັງໃຫ້ເປັນແບບດຽວກັນໃນແຕ່ລະເຂດຢ່ອຍພາກສະໜາມ. ຫ້ອງການຍ່ອຍຫຼັງຄັ້ງ (ຕັ້ງຢູ່ຈຸດຫາງສາມ ແຍກ ເຂດບ້ານດຸ) ອາດຈະໃຫ້ຍກວ່າຫ້ອງການຍ່ອຍເຂດອື່ນໆ ເພາະຫ້ອງການນີ້ຮັບຜິດຊອບ ຫຼັງເຂດ ແລະ ເຂດຫຼັງຄັ້ງ ແລະ ເຂດຫຼົ້ານີ້ ແມ່ນມີໃພຂຶ່ມຂູ້ສູງ.

4.1.2 ໜ່ວຍງານ ແລະ ວິຊາການ

ໜ່ວຍງານ ແລະ ຈຳນວນຂອງວິຊາການ ອາດມີການເພີ່ມຂີ້ ຫຼຸດ ໂດຍຂຶ້ນກັບທ່າແຮງ, ຄວາມ
ຕ້ອງການ ແລະ ງົບປະມານຂອງຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫື່ນໝາມໜໍ່. ພະນັກງານ ຕ້ອງມີແບບ
ຊຸດນຸ່ງສະເພາະ, ຖ້າດີແທກຕ້ອງໄດ້ເອກະພາບດ້ານສີ ແລະ ເຄືອງແບບ (Uniform) ຂອງ ພະນັກງານ
ປ່າສະຫງວນ ໃນທີ່ວປະເທດ. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ປ່າສະຫງວນຫື່ນໝາມໜໍ່ອາດ ຈະອອກແບບ
ສະເພາະໃຫ້ ທີມງານຕິດຕາມກວດກາ ເຊິ່ງທີມງານລາດຕະເວນເຂດ (Khet Ranger) ສາມາດໃຊ້ໄດ້.

ຕາຕະລາງ 14. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຈຳນວນພະນັກງານ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ປ່າສະຫງວນຫື່ນໝາມໜໍ່

ຕຳແໜ່ງ	ຈຳນວນ	ດ້ານ ວິຊາສະເພາະທີ່ຕ້ອງການ	ບຸລິມະສິດ
ຫົວໜ້າ	1	ດ້ານປ່າໄມ້	1
ພາກສະໜາມ	2 - 4	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂືວະສາດ	1
ແຜນການ	1 - 2	ວາງແຜນປ່າໄມ້, ບໍລິຫານຫຼາຍກິດ, ຂຶ້ມູນ	2
ລວມ	4 - 7		4 (1) - 7(2)

ຫ້ອງການດັ່ງກ່າວຮັບຜິດຊອບຫຼາຍປ່າສະຫງວນ ລວມທັງປ່າສະຫງວນ ລະດັບ ເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ໃນຫ້ອງການນີ້ ອາດມີ
ຈຳນວນພະນັກງານ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ໄດ້ນີ້ ທີ່ຖືກແຕ່ຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ່າສະຫງວນຫື່ນໝາມໜໍ່ ໂດຍສະ
ເພາະ. ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີພະນັກງານຫຼັກ 4 ຄົນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຝຶກເປັນຢ່າງດີ ປະຈຳຢູ່ ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ
ແຂວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫື່ນໝາມໜໍ່. ໃນທີມງານ ໂດຍແມ່ນ 1
ໃນຄະນະຂອງກອງດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ຂຶ້ນທີ່. ໃນຫ້ອງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດສູງ ໃນການວາງແຜນ ແລະ ຂູ່ນ
ບົດສະເໜີໄດ້ງານໄດ້ ພ້ອມທັງ ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານພາສາຮ້າງກິດດີ.

ຕາຕະລາງ 15. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຈຳນວນພະນັກງານ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ

ຕຳແໜ່ງ	ຈຳນວນ	ດ້ານ ວິຊາສະເພາະທີ່ຕ້ອງການ	ບຸລິມະສິດ
ຫົວໜ້າ	1	ດ້ານປ່າໄມ້	1
ຮອງ 1	1	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂືວະສາດ	2

ຮອງ 2	1	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂີວະສາດ	3
ວິຊາການ	5 - 20	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂີວະສາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊຸມຊົນ	5(1) - 20(2)
ບໍລິຫານ	1 - 4	ບໍລິຫານ ການເງິນ, ພາສາອັງກິດ	1(1) - 4(3)
ລວມ	9 - 27		

ຕາຕະລາງ 16. ພ່ວຍງານຂອງຫ້ອງການພາກສະໜາມ (ທີ່ເຕັມອັດຕາ)

ໜ່ວຍງານ	ໜ່ວຍງານຢ່ອຍ	ຈຳນວນ ພະນັກງານ		ໝາຍເຫດ
		ຕົ້ນຕໍ່	ສໍາຮອງ	
ລາດຕະເວນ	ລາດຕະເວນ, ຕິດຕາມກວດກາ	4	2	
ບູກຈິດສໍານິກ	ບູກຈິດສໍານິກ, ຂໍ້ມູນ	2	3	
ສຶກສາຄືນຄ້ວາ	ພຶດພັນ, ສັດປ່າ	2	4	
ພັດທະນາ	ທ່ອງຫ່ຽວ, ຂີວິດການເບັນຢູ່	1	3	
ຝຶກອົບຮົມ	ຝຶກອົບຮົມ	1	1	ເບັນຜູ້ວາງແຜນ
ບໍລິຫານ	ການເງິນ, ບໍລິຫານ	1	3	
ລວມ		11	16	

ໝາຍເຫດ: ພະນັກງານສໍາຮອງແມ່ນພະນັກງານສັນຍາຈັງທີ່ຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ່ເລິ່ງໃສ່ຄົນໃນພື້ນທີ່ ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າ ອາດຈະຈົບພຽງແຕ່ມັດທະຍົມປາຍ ກໍ່ອາດສະໜັກໄດ້ ຫຼາເຫັນວ່າຜູ້ກ່ຽວມີພອນສະຫວັນ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ຕາຕະລາງ 17. ພ່ວຍງານຢ່ອຍຕ່າງໆ ຂອງຫ້ອງການພາກສະໜາມ

ດ້ານຕ່າງໆ	ໜ້າວຸກລວມໆ	ຈຳນວນ	ຍົງ
ບໍລິຫານງານ	ຂຶ້ນຕິ, ປະສານງານ, ຂຶ້ນແຜນ, ລາຍງານ	3	1
ລາດຕະເວນ	ວາງແຜນ ລາດຕະເວນ, ຝຶກອົບຮົມ, ລົງກວດກາ, ປະຕິບັດກິດໝາຍ	6	0
ບູກຈິດສໍານິກ	ວາງແຜນ ບູກຈິດສໍານິກ, ຝຶກອົບຮົມ, ປະຕິບັດຕົວຈິງ	3	1
ດ້ານສັດປ່າ	ຜູ້ຊໍານານ ສະເພາະດ້ານສັດປ່າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນສັດປ່າ, ແນະນຳ, ວາງແຜນ	2	0
ດ້ານພິດ	ຜູ້ຊໍານານ ສະເພາະດ້ານພິດ, ວິໄຈຂໍ້ມູນພິດ, ແນະນຳ, ວາງແຜນ	2	1
ຄົ້ນຄ້ວາ	ວາງແຜນ, ປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ	2	1
ພັດທະນາ	ວາງແຜນ, ປະສານງານ ແລະ ຜິກ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	2	1
ທ່ອງຫ່ຽວ	ວາງແຜນ, ປະສານງານ ແລະ ຜິກ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	2	2
ຂໍ້ມູນ	ຂ່ວຍວິໄຈຂໍ້ມູນ, ເກັບມົງງົງຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ	1	1
ຝຶກອົບຮົມ	ວາງແຜນການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ, ຂອກຫາກາລະໂອກາດ	1	1
ການເງິນ	ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງການເບົກຈ່າຍ ແລະ ລາຍງານການເງິນ	1	1
ບໍລິຫານ	ສະໜອງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສະດວກກັບທີມງານວິຊາການ	3	2
ລວມ		27	12

ໝາຍເຫດ: ມີ 6 ໜ່ວຍງານ ແລະ 17 ດ້ານວິຊາການ ປະຈຳຫຼຸ້ມ້ອຍການພາກສະໜາມ, ຢ່າງໜ້ອຍ ຢູ່່ໃນແຕ່ລະໜ່ວຍງານ ວິຊາການຕ້ອງມີຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາສະເພາະທີ່ແທດເໝາະກັບໜ້າວຸກ ໃນລະດັບປະລິນຍາຕີ. ການຮັດວຽກຂອງທີມງານ ວິຊາການຈະໄດ້ ສົມທິບກັນ ໂດຍສະເພາະ ພ່ວຍງານ ສັດປ່າ, ພັນພິດ ແລະ ວຽກງານການຄົ້ນຄ້ວາ ຈະຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນຢ່າງໄກ້ຊືດຕິດແທດກັບໜ່ວຍງານລາດຕະເວນ ບາງຄັ້ງອາດເຂົ້າຮ່ວມການລາດຕະເວນ ຖ້າຈຳເປັນ.

ຕາຕະລາງ 18. ຕຳແໜ່ງ ແລະ ພ່ວຍງານ ຫ້ອງການຢ່ອຍພາກສະໜາມ

ຕຳແໜ່ງ	ຈຳນວນ	ດ້ານ ວິຊາການ	ບຸລິມະສິດ
ຫົວໜ້າ	1x4	ດ້ານປ່າໄມ້, ຂຶວະສາດ, ກະສິກຳ	1
ລາດຕະເວນ	2-4x4	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂຶວະສາດ	1
ບູກຈິດສຳນິກ	1-2x4	ດ້ານປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ຂຶວະສາດ	2
ຫ່ອງຫຼັງວ	1x2	ພາສາຫຼັງກິດ (ເຂດ ປາກພະນັງ ແລະ ເຂດດຸ)	3
ບໍລິຫານ	0-1x4	ບໍລິຫານຫຼຸລະກິດ, ຈີບອຸດິມ, ຜິກກັບທີ່	3
ລວມ	22 - 34		

ໝາຍເຫດ: ຕອງຈັດໃຫ້ມີພະນັກງານບະຈຳ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄົນ ແລະ ຈຳນວນໜີ່ແມ່ນພະນັກງານຫ້ອງຖຸນທີ່ສ້າງເອົາກັບທີ່ ໂດຍເລື່ອໃສ່ຄົນຫ້ອງຖຸນ ຜູ້ຈົບອຸດິມຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ມາຝຶກເອົາ. ທີມງານລາດຕະເວນເຂດ ຢູ່ໃນເຂດອາດຈະບໍ່ໄດ້ປະຈຳ ຢູ່ຫ້ອງການເຂດ ຖ້າບໍ່ຈໍາເປັນ. ຫ້ອງການເຂດຍ່ອຍ ຫຼັງຄັງ ແລະ ນຳຈະຫຼາ ແມ່ນບຸລິມະສິດ ເຊິ່ງຕອງໄດ້ໃຫ້ມີ ໃນໄລຍະ ກາງຂອງແຜນການ.

ຕາຕະລາງ 19. ແຜນການຂະຫຍາຍວິຊາການ ປະຈຳເຂດຍ່ອຍ

ຕຳແໜ່ງ	ເຂດ ຫຼັງຄັງ		ປາກພະນັງ		ນັ້ນຈະຫຼາ		ໝອງມ້າ	
	A	B	A	B	A	B	A	B
ຫົວໜ້າ	1		1		1		1	
ລາດຕະເວນ	2	6	2	4	2	4	2	4
ບູກຈິດສຳນິກ	1	2	1	2	1	2	1	2
ຫ່ອງຫຼັງວ	1	2	1	3				
ບໍລິຫານ	1	1	1	1	1	1	1	1
	6	11	6	10	5	7	5	7
	17		16		12		12	

ໝາຍເຫດ: ແຕ່ລະເຂດ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີພະນັກງານທີ່ມີວິຊາສະເພາະ 2 ຄົນ ເປັນຢ່າງຕົກ ໂດຍສະເພາະເຂດ ຍ່ອຍ ຫຼັງຄັງ ແລະ ນຳຈະຫຼາ. ຊາວບ້ານທີ່ຝຶກອົບ ເພື່ອບັນຈຸເປັນໜ່ວຍລາດຕະເວນເຂດ (Khet Ranger) ເຊິ່ງອາດ ຈະບໍ່ໄດ້ປະຈຳຈຳເຕັມເວລາ ກັບພະນັກງານ ແລະ ອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນດີອນ ແຕ່ຈະເປັນເບີຍລົງ ແລະ ໂບນັດ ຕ່າງໆ ຕາມຜົນງານ. ເຖິງຢ່າງ ໄດ້ກໍ່ຕາມ ຖ້າຫາກມີເຖິງອື່ນໄຂ ອາດບັນຈຸເຂົ້າເປັນພະນັກງານຂອງເຂດເລີຍ.

ເຄື່ອງໝາຍ: A - ພະນັກງານຫຼັກ ມີວິຊາສະເພາະ, B - ຊາວບ້ານຝຶກກັບທີ່.

ຫ້ອງການຢ່ອຍຫຼັງຄັງຈະຮັບຜິດຊອບເຂດຫຼັງຄັງ, ເຂດດຸ. ສ່ວນຫ້ອງການຢ່ອຍປາກພະນັງ ຈະໄດ້ລົງ ຕິດຕາມກວດກາ ລວມເຂດຂອງໝອງປິງ (ເຂດອະນຸລັກພັນສັດປ່າ ນົ້ວຸມ), ເຂດຄະຍຸ ແລະ ໝອງຈອງ. ສະນັ້ນ, ກອງໝອນບ້ານໝອງປິງ ຫຼືປ່າໄມ້ບ້ານໝອງປິງຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນທີມງານລາດ ຕະເວນເຂດ. ສ່ວນຫ້ອງການຢ່ອຍເຂດນີ້ຈະຫຼາຮັບຜິດຊອບຮອດ ເຂດອະນຸລັກພັນສັດປ່າ ຊຸນກະອານ. ເຂດຍ່ອຍໄດ້ທີ່ມີຜົນກະທົບໝາຍ ແລະ ພື້ນທີ່ຮັບຜິດຊອບກ້ວາງ ອາດຈະມີຈຳນວນພະນັກງານລາດ ຕະເວນ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

4.1.3 ຍຸດທະສາດໃນການບັນຈຸພະນັກງານ

ພະນັກງານຈະບັນຈຸເຂົ້າໄດ້ ໃນເມື່ອມີຕະເລກພະນັກງານສັນຍາຈ້າງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ໂຄງການເປັນຜູ້ຈ້າງຕາມໜ້າວຽກໄດ້ໜຶ່ງ ຫຼືໃຊ້ງົບປະມານຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດເອງ ຖ້າເມື່ອໄດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜໍ່ ຫາກມີລາຍຮັບທີ່ໝັ້ນຄົງຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ແຫ່ງອື່ນໆ ຕາມແຜນການ ການເງິນຍືນຍົງ ອາດເຮັດໃຫ້ຖານະການເງິນດີຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຈ້າງ ພະນັກງານປະຈຳຫ້ອງຖືນໄດ້ເອງ. ຖ້າເປັນ ເຊັ່ນນັ້ນ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທຶນໝາມໜໍ່ ສາມາດຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ພະນັກງານສັນຍາຈ້າງ ຂອງຕົນ ເອງໄດ້, ແຕ່ການຄັດເລືອກພະນັກງານຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຫ້ອງຖືນ, ຜູ້ຫ້າວໜັນ ແລະ ຫຼຸ່ມນ້ອຍ ທັງມີພອນສະຫວັນ ໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຖ່າຍຫອດໄດ້. ພະນັກງານທ້ອງຖືນປະຈຳຫ້ອງການເຂດຍ່ອຍ ອາດຝຶກເອົາຊາວບ້ານ.

4.1.4 ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການໃນການຝຶກອົບຮົມ

ພະນັກງານໃນແຕ່ລະ ລະດັບຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນຜົນຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍມີແບບຝອມການປະເມີນ ແລະ ໃຫ້ພະນັກງານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກອບຂໍ້ມູນ. ຜູ້ຮັບຜົດຊອບໃນການຝຶກອົບຮົມເປັນຜູ້ສັງລວມຂໍ້ມູນຫ້າງໝົດ ເພື່ອລາຍງານຜົນ. ການປະເມີນຜົນຕ້ອງ ມີເງື່ອນໄຂມາດຖານ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄັດເລືອກ ແລະ ຕັດສິນໃຈ ຢ່າງໂປ່ງໃສ (ຕາຕະລາງ 20).

. ຕາຕະລາງ 20. ຫົວຂໍ້ເງື່ອນໄຂການປະເມີນພະນັກງານ

ປະເມີນ	ເງື່ອນໄຂມາດຖານ		
ບຸກຄົນ	ຫ້າວໜັນ, ຫຼຸ່ມນ້ອຍ, ຖ່າຍຫອດໄດ້, ມີຄວາມຮັບຜົດຊອບ		
ພິວພັນ	ບຸກຄົນມີຄວາມຈຳເປັນສໍາລັບເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່,		
ໄອກາດ	ມີງົບ, ມີການສະເໜີທຶນຈາກພາກສ່ວນອື່ນ, ເວລາເໝາະສົມ		
ຜົນປະໂຫຍດ	ຜົນປະໂຫຍດ ຫຼັງໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະສັ້ນ ໃຫ້ແກ່ປ່າສະຫງວນ		
ຄອບຄົວ	ມີຄວາມພ້ອມ, ມີການອຸດທິດ ແລະ ປະກອນສ່ວນ		
ວິທີການ	ຝຶກກັບທີ່	ສິ່ງໄບຝຶກອົບຮົມ	ຮຽນຕໍ່ວິຊາສະເພາະ

ການປະເມີນອາດຈະເບິ່ງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພະນັກງານ ສະເພາະບຸກຄົນ, ແນວຍງານລວມ ພົມຫ້າງກາລະໂອກາດ ຫຼື ຊອກຫາໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານໄດ້ເຂົ້າຝຶກ ແລະ ຮຽນຕໍ່ວິຊາການ ຕ່າງໆ.

4.1.5 ວິທີການຝຶກ

ສ່ວນຫຼາຍຈະຈັດໃຫ້ມີການຝຶກກັບທີ່ ແຕ່ກ້າມີໂອກາດ ມີທຶນ ຈະຕ້ອງສົ່ງພະນັກງານໄປຝຶກອົບຮົມຢູ່ນອກພື້ນທີ່ ລວມທັງການຮຽນຕໍ່ ໂດຍອີງຕາມທ່າແຮງຄວາມເປັນໄປໄດ້. ພະນັກງານ ທີ່ຫ້າວໜັນ ແລະ ຫຼຸ່ມນ້ອຍ ບາງຄົນອາດໃຊ້ທຶນສົມທີບສ່ວນຕົວ ເພື່ອຮຽນຕໍ່ ໃນກາລະນີບໍ່ມີທຶນການສືກສາພຽງພໍ. ການຈັດສົ່ງພະນັກງານໄປຮຽນຕໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີແຜນການຈັດວາງ ແລະ ສັບປ່ຽນກັນ ຢ່າງເປັນລະບົບ.

4.1.6 ການສ້າງສິ່ງຈູງໃຈ

ພະນັກງານຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ ໃນການໄດ້ຮັບສິ່ງຕອບແຫນຕ່າງໆ ນອກຈາກເບີຍລົງ ແລະ ເງິນເຕືອນ ເຊັ່ນ: ໂອກາດໃນການຝຶກອົບຮົມ, ການໄປທັດສະນະ, ໂບນັດ, ການເບິ່ງແຍງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງຄອບຄົວພະນັກງານ ຫຼື ຫົມງານໃນຂັ້ນເຂດ ແລະ ບ້ານ. ເຊົ້າໃຈບັນຫາຄວາມເປັນຈິງ ຂອງຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໄຫ້ການກະຕຸກຊູກຍູ້ຢ່າງກົງໄປກົງມາ. ພົມກັນນັ້ນ, ພະນັກງານປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດໜີ້ນໜາມໜໍ່ຄວນມີເຄືອງແບບ (ໂສັງເສື້ອ, ໝວກ, ເກີບ, ເສື້ອກັນຜົນ) ໄຫ້ພະນັກງານ ໃນແຕ່ລະບີ ລວມທັງ ຫົມງານ ລາດຕະເວນເຂດ (Khet Ranger).

4.2 ການຄຸ້ມຄອງພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ

ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະກຳການຈັດ ສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫີ້ນໜາມໜໍ່ ແຕ່ພະນັກງານທຸກຄົນຕ້ອງເຊົ້າໃຈວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງປວງ ແມ່ນ ເປັນຂອງສ່ວນລວມ ແລະ ທຸກຄົນຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ໃນການປົກປັກກັດກສາ.

ຕາຕະລາງ 21. ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ

ລາຍການ	ຫ້ອງການຂັ້ນແຂວງ HNN		ຫ້ອງການພາກສະໜາມ		ຫ້ອງການຍ່ອຍພາກສະໜາມ		ຈຳນວນລວມ ແຕ່ລາຍການ	
	ກາງ	ຍາວ	ກາງ	ຍາວ	ກາງ	ຍາວ	ໄລຍະກາງ	ໄລຍະຍາວ
ລົດໃຫ່ຍ	1	2	1	3	2	4	4	9
ລົດຈັກ	1	3	3	10	1x2	2x4	6	21
ມ້າ						2x2	4	4
GPS	1	3	3	6		2x4	4	18
ວິດີໂອ		1		2				3
ກ້ອງຖ້າຍ ດີຈີຕອນ	1	2	4	6	1x2	2x4	7	16
ກ້ອງດັກສັດປ່າ				20				20
ກ້ອງຊ່ອງ	1	2	4	6	2x2	5x4	9	28
ເຂັ້ມທິດ	1	2	4	6	2x2	3x4	9	20
ແຄ້ມ	1	1	15	23	4x4	4x4	31	39
ແພູ້	3	5	3	6	6x2	6x4	16	35
ຖົງນອນ	4	9	6	15	4x4	6x4	26	50
ຄອມພິວເຕີ	2	5	2	6	1x2	1x4	4	15
ເຄື່ອງພິມ	1	1	1	3		1x4	2	8
ເຄື່ອງສະແກນ	1	1	1	1				2
ເຄື່ອງສາຍ ວິດີໂອ			1	1			1	1
LCD ແລະ ຈຳ	1	1	1	1		1x4	2	6
ເຄື່ອງສົງ (ຊຸດ)			1	1			1	1
ໂທລະພາບ			1	2		1x4	1	6

ໂທລະໂຄ່ງມືຖື			2	4		1x4	2	8
ເຄື່ອງໄພນິຊຸດ			1	1	1x4	1x4	5	5
ເຄື່ອງໄພນິເຄື່ອນຫົ່ວ			9	9	1x4	1x4	13	13
ລູກໄຟ້ມີ			4	4	5x4	5x4	24	24
ໂມເດັມ			1				1	
ແຜ່ນແສງອາຫິດ						1x3	2	3
ຈັກໄຟ້ຟ້າ ໃຫ່ຍ			1	1			1	1
ຈັກໄຟ້ຟ້າ ເຄື່ອນຫົ່ວ			2	2			2	2
ຕູ້ຍື່ນ			3	5			3	5
ຕູ້ນັ້ນເຢັນ	1	1	1	1	1x4	1x4	4	6
ຜົນເຈີ	1	1	1	1	1x4	1x4	6	6

ໝາຍເຫດ: ອົງຕາມຈົບປະມານທີ່ມີ ບາງອຸປະກອນອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ ຈັກໄຟ້ຟ້າ, ແລ້ມ, ເຄື່ອງສູງ. ຈຳນວນຂອງ ອຸປະກອນອາດຈະບໍ່ຫຼາຍເຖົ່າທີ່ການຄາດຄະເນ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ຖ້າຫາກມີໂຄງການ ແລະ ຈົບປະມານ ອຸປະກອນ ຕ່າງໆເຫຼົ້ານີ້ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີຢ່າງພຽງພໍ. ບາງລາຍການພວມມີການ ສັງເຊື້ອ ພາຍໃຕ້ໂຄງການຂ່ວຍເຫຼືອຂອງ ອົງການ IUCN/LEnD. ຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນປະສິດທິພາບ ຂອງການເຮັດວຽກຂອງອຸປະກອບທີ່ນຳໃຊ້ເປັນປະຈຳ. ການຊື້ໃໝ່ປ່ຽນ ແກນ ໃນບາງລາຍການ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ.

4.3 ການດຳເນີນການ

4.3.1 ນ້ຳວຽກລວມຂອງຫ້ອງການ

ແຕ່ລະຫ້ອງການມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດຂອງໜ່ວຍງານຕົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງຂອງແຕ່ລະໜ່ວຍງານ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດສັນປັດສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາມໜ່ານີ້ ໄປຕາມແຜນການປະຈຳບີ້ທີ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງ. ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະຈຳແຂວງ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍ ໃນການ ວາງແຜນລວມ, ເຊັ່ນຳທາງວິຊາການ, ອອກແຫ່ງທຶນ ແລະ ປະສານງານກັບ ພາກສ່ວນ ຕ່າງໆ ລວມທັງ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ. ສ່ວນຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ເຂດຍ່ອຍ ເປັນຜູ້ວາງແຜນ ກິດຈະກຳລະອຽດ ແລະ ປະຕິບັດ ຕົວຈິງກັບຫ້ອງທຶນ. ພ້ອມນັ້ນ, ແຕ່ລະຫ້ອງການຕ້ອງມີການລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງໜ້າວຽກຂອງໜ່ວຍງານຕົນ ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

4.3.2 ການປະຈຳການ

ແຕ່ລະຫ້ອງການມີການປະຈຳການ ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຄົນ ປະຈຳການ ຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ ໂດຍ ສະເພາະຫ້ອງການພາກສະໜາມ ຢູ່ເມືອງບີວລະພາ ແລະ ຫ້ອງການຢູ່ແຕ່ລະເຊດຍ່ອຍ ເພື່ອຈະໄດ້ມີ ການຕິດຕໍ່ ຖ້າກໍລະນີມີວຽກທີ່ຮັບດ່ວນ (ໂທລະສັບ).

4.3.3 ການປະຊຸມ

ກອງປະຊຸມອາດຈະປະຈຳ ຫຼື ບໍ່ປະຈຳ ເພື່ອເປັນການລາຍງານ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ວາງ ແຜນ, ກອງປະຊຸມປະຈຳເດືອນຈະຈັດຢູ່ໃນຫ້ອງການໃຜລາວ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ. ສ່ວນກອງປະຊຸມ ປະຈຳປີ ຈະຈັດຢູ່ເມືອງບີວລະພາ ຫຼື ເຊດທີ່ມີຄວາມເໝາະລືມ ໂດຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອເປັນການຫິບ

ທວນ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ວາງແຜນປີ. ພ້ອມນັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນຜົນພະນັກງານ ແລະ ຄັດເລືອກພະນັກງານດີເດັ່ນປະຈຳປີ.

4.3.4 ການລາຍງານ

- **ລາຍງານປະຈຳ**

ຫ້ອງການຕ້ອງມີຮູບແບບການລາຍງານ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ອງການເຮັດວຽກລາຍງານ ຫຼືກະຫັດຮັດ, ຫຼືມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສິ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ທັນກັບເວລາ ເຊິ່ງອາດຈະມີບົດລາຍງານປະຈຳເດືອນ ຂອງໜ່ວຍງານ ໃຫ້ທົວໜ້າຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ຫົວໜ້າຫ້ອງການພາກສະໜາມເປັນຜູ້ເຮັດວຽກລາຍງານທຸກໆ 3 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະຈຳແຂວງ.

- **ລາຍງານແບບບໍ່ປະຈຳ**

ລວມມີການລາຍງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ລາຍງານຜົນສຳເລັດຂອງກິດຈະກຳໄດ້ໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ລາຍງານເຫດການໄດ້ໜຶ່ງທີ່ຮັບດ່ວນ ທາງໂທລະສັບ ຫຼືຂູ້ງໝາຍເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຮູ້ລາວໆ ຖັນຈຳເປັນ. ການລາຍງານແບບນີ້ກໍມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນ ແພະເປັນການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ, ການປຶກສາ ຫຼື ຂໍຄຳເຫັນຕ່າງໆ ກ່ອນການສິ່ງເອກະສານທີ່ມີລາຍລັກອັກສອນ.

4.4 ການຄຸ້ມຄອງພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ

ອຸປະກອນຕ້ອງໄດ້ມີການລົງທະບຽນ ແລະ ໄສ່ລະຫັດ ຢ່າງຄັກແນ່. ມີການຂຶ້ນແຜນຍື່ມ ແລະ ສິ່ງອຸປະກອນພາຍຫຼັງການສຳເລັດໜ້າວຽກໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ບັນຫຼຸມທີ່ກອງອຸປະກອນ ລວມທັງການບັນທຶກການນຳໃຊ້ລົດ ແລະ ສ້ອມແບ່ງ ຕ້ອງໄດ້ມີຢູ່ແຕ່ລະຫ້ອງການ. ພະນັກງານທຸກຄົນຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ປຶກປັກຮັກສາອຸປະກອນຫ້ອງການ ລວມທັງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດຂອງອຸປະກອນ. ອຸປະກອນຫ້ອງການແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກການ ຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ່ເຫົ່ານັ້ນ.

4.5 ລະບົບການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນຕ້ອງໄດ້ມີການຈັດວາງເປັນລະບົບ ໂດຍມີສູນຂໍ້ມູນລວມ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະໜ່ວຍງານກໍ່ຕ້ອງມີ ພ້ອມທັງມີການແບກຮັບຂໍ້ມູນໄວ້ ທຸກອາຫິດ. ຖານຂໍ້ມູນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນເສຍ ຫຼື ທຶກລືບ. ຂໍ້ມູນທີ່ຮັກສາໄວ້ຖານຂໍ້ມູນຕ້ອງມີທັງຂໍ້ມູນດິບທີ່ສົມບູນ, ຂໍ້ມູນທີ່ມີການວິໄຈຫຼື ເປັນບົດລາຍງານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ທູງບຖານໃນການຕິດຕາມກວດກາ ເຊັ່ນ: ດ້ວນໄພຂຶ່ມຊຸ່ ແລະ ຂົວຂໍ້ມູນ.

4.6 ດ້ວນການເງິນ

ດ້ວນການເງິນແມ່ນບັດໃຈທີ່ສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ໜຶ່ງ. ແຕ່ລະ

ບົບການເງິນຈະມີຄວາມຍືນຍົງໄດ້ ຖ້າຫາກມີແຫຼ່ງເງິນໝູນວຸນ ໂດຍມີລະບົບຢ່າງ ຄັກແນ່ ແຕ່ມີຄວາມສະດວກສອດຄ່ອງ. ມີການພັດທະນາ, ຈັດສັນ ແລະ ອຸ່ມຄອງແຫຼ່ງທຶນ. ສະນັ້ນ, ກິນໄກການເງິນຍືນຍົງຈຶ່ງຖືເປັນບັນຫາໃຈກາງຂອງການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ຢູ່ໃນລາວ ໃນຍຸກບັດຈຸບັນ ໂດຍຄົງຄູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

4.7 ກິນໄກການເງິນຍືນຍົງ

ກິນໄກການເງິນຍືນຍົງ ແມ່ນການທີ່ມີແຫຼ່ງທຶນທີ່ໜັ້ນຄົງ, ໂດຍມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ປອດໃສເຊື້ອຖືໄດ້, ເບີກຈ່າຍຕາມຖືກຕ້ອງຕາມເບື້ອໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ໃນນັ້ນ, ໂດຍແຫຼ່ງທຶນ ສ່ວນໝາຍໄດ້ມາຈາກໃນປ່າສະຫງວນເອງ. ການລະດົມທຶນ ແລະ ຊອກແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີການໝັ້ນໝາຍ ແມ່ນເປັນບັດໃຈຫຼັກ. ການອາໄສທຶນພາຍນອກ ແລະ ຕ່າງປະເທດກໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະຈະໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍສ້າງ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ໃນໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຊ່ວຍສ້າງພື້ນຖານຂອງແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ປ່າສະຫງວນ ແທ່ງນັ້ນງ່າຍ ສາມາດມີທຶນ ບໍລິຫານເອງໄດ້. ສະນັ້ນ, ການຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນເຂດປ່າສະຫງວນໃດໜຶ່ງເອງໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ກັບຄົນມາປົກກັກຮັກສາມັນເອງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ຍ່າກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນ ຕ້ອງມີຂີ້ຕົກລົງກັນ ໃນການ ແບ່ງປັນຜົນເພື່ອພັນທະການອະນຸລັກ ໂດຍມີຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານ ຂອງປ່າສະຫງວນທຶນໝາມໜໍ່ ເປັນຜູ້ຊັ້ນທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການປັບໃໝ່ຜູ້ກະທຳຜິດ.

ການຄຸ້ມຄອງທຶນ ໂດຍມີລະບົບການໂອນເຂົ້າ ແລະ ຖອນອອກ ຢ່າງເປັນລະບົບປອດໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້ ມີຖືວ່າເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເງິນທີ່ຕີ. ບັດຈຸບັນ, ປ່າສະຫງວນ ທຶນໝາມໜໍ່ມີກົງຂອງຕົນເອງທີ່ຂຶ້ນກັບທ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ ເມືອງບົວລະພາ ເຊິ່ງມີ ລະບົບຢູ່ແລ້ວ ແລະ ສາມາດເຊື້ອຖືໄດ້. ໃນອະນະຄົດ ຖ້າຫາກມີຫຼ່າຍໂຄງການ ແລະ ມີຫຼາຍບ້ວງທຶນ ອາດຈະແຍກເປັນກົງໜໍ່ ສະເພາະຂອງປ່າສະຫງວນແທ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ໂດຍມີຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານ ຂອງປ່າສະຫງວນ ທຶນໝາມໜໍ່ ເປັນຜູ້ໃຫ້ອໍານາດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂຶ້ນທີ່.

ການເບີກຈ່າຍແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງການຈັດສັນປ່າສະຫງວນແທ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ໂດຍມີງົບທີ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງ ໃນແຕ່ລະບົບ ແລະ ແຕ່ລະກິດຈະກຳຢ່ອຍ. ການກວດສອບຕ່າງໆ ອາດເຮັດໄດ້ຫຼຸກເມື່ອ ຖ້າມີການສົງໃສ.

4.7.1 ການກຳນົດແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງທຶນອາດຈະມາຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ສ່ວນງົບປະມານພາຍໃນແມ່ນລວມມີບ້າງງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ ເຊິ່ງອາດຜ່ານກອງທຶນພັດທະນາປໍາໄມ້, ກອງທຶນປົກປັກ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຈາກໂຄງການໄຟພັ້ນ ເຊັ່ນ: ນັ້ນທຶນ 2 ເຊິ່ງສົມຄວນທີ່ຈະຊ່ວຍ ຂົດເຊີຍ ປ່າສະຫງວນອ້ອມຂ້າງ ໂດຍຜ່ານ ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ. ນອກນັ້ນ, ຍັງສາມາດ ມີແຫຼ່ງທຶນຈາກ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປໍາໄມ້ ແລະ ຂັບພະຍາກອນ ປໍາໄມ້, ຈາກການທ່ອງທ່ຽວ, ການປັບໃໝ່ ແລະ ປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ. ການສ້າງໃຫ້ມີແຫຼ່ງທຶນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ. ສ່ວນທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ອາດຜ່ານໂຄງການທີ່ສິນໃຈ

ເພື່ອຊ່ວຍຈັດສັນ ຫຼື ສຶກສາສົ່ງໄດ້ໜຶ່ງໄດ້ຍັງຕໍ່ໄດ້ມີໃຫຍ່ ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງຂອງສາກົນໄດ້ໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: IUCN, ແລະ ໂຄງການຮ່ວມມືການພັດທະນາເຍຍລະມັນ (GTZ).

ແຫ່ງໝົນພາຍໃນ

ຕາຕະລາງ 22. ການກຳນົດແຫ່ງໝົນຕ່າງໆທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຈາກພາຍໃນ

ກ. ບ້ວງໝົນປະມານລັດຖະບານ

	ເງື່ອນໄຂ	ງົບຄາດຄະເນ (ລ້ານກີບ/ປີ)	ໜ້າວຸກ/ ຮ່ວງປະມານ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ກອງໝົນພັດທະນາ ບໍາໄມ້	ຂຶ້ນແຜນໂຄງການ ລ່ວງໝົນ	100 (ຂຶ້ນກັບງົບ ປະມານປີ)	ກົດຈະກຳປ່າສະ ຫວັນ ຮອບດ້ານ	ກອງຄຸມຄອງປ່າ ສະຫງວນແຂວງ ຫ້ອງການສະໜາມ
ກອງໝົນປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ປົກສາຫາລື ແລະ ຂຽນໂຄງການ ລ່ວງໝົນ	50 (ຂຶ້ນກັບງົບ ປະມານປີ)	ກົດຈະກຳປ່າສະ ຫວັນ ຮອບດ້ານ ລວມທັງ ພັດທະນາ, ອຸປະກອນ	ກອງຄຸມຄອງປ່າ ສະຫງວນແຂວງ ຫ້ອງການສະໜາມ
ໝົນສົ່ງເສີມ ຜ່ານ ກອງໝົນພັດທະນາ ບໍາໄມ້	ປົກສາຫາລື ແລະ ຂຶ້ນແຜນງົບປະ ມານປະຈຳປີ	100	ກົດຈະກຳ ພັດທະນາກະສິກຳ ຮອບດ້ານ	ກອງຄຸມຄອງປ່າ ສະຫງວນແຂວງ ຫ້ອງການສະໜາມ

ຂ. ບ້ວງຊືດເຊີຍ ຜ່ານໂຄງການ

	ເງື່ອນໄຂ	ງົບຄາດຄະເນ (ລ້ານກີບ/ປີ)	ໜ້າວຸກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ໂຄງການນັ້ນເກີນ 2	ເຈລະຈາ, ສາງແຜນ	500	ກົດຈະກຳປ່າສະ ຫວັນ ຮອບດ້ານ	ສະພາບໍລືຫານປ່າ ສະຫງວນຫົນໜາມໜໍ່
ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ບໍາໄມ້ ໃກ້ເຊດ ປສ	ເຈລະຈາ, ສາງແຜນ	100	ກົດຈະກຳປ່າສະ ຫວັນ ຮອບດ້ານ	ສະພາບໍລືຫານປ່າ ສະຫງວນຫົນໜາມໜໍ່

ຄ. ຄ່ານຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້

	ເງື່ອນໄຂ	ງົບຄາດຄະເນ (ລ້ານກີບ/ປີ)	ໜ້າວຸກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ການຫ່ອງຫຼູວ	ກົນໄກການເງິນ ຍືນຍົງ	100		ສະພາບໍລືຫານປ່າ ສະຫງວນຫົນໜາມໜໍ່
ທຸລະກິດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	ກົນໄກການເງິນ ຍືນຍົງ	50		ສະພາບໍລືຫານປ່າ ສະຫງວນຫົນໜາມໜໍ່
ການພັດທະນາທີ່ສົ່ງຜົນ ກະທິບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ	ກົນໄກການເງິນ ຍືນຍົງ			ສະພາບໍລືຫານປ່າ ສະຫງວນຫົນໜາມໜໍ່

၅. ຄ່າການບັນຫຼາງ ແລະ ການປະກອບສ່ວນ ອື່ນໆ

	ເງື່ອນໄຂ	ງົບຄາດຄະເນ (ລ້ານກີບ/ປີ)	ໜ້າວຸກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ການບັນຫຼາງ	ກົມໄກການເງິນຍືນຍົງ	100		ສະພາບລືການປ່າ ສະຫງວນທຶນໝາມໜໍ່
ບຸກຄົມປະກອບສ່ວນ	ກົມໄກການເງິນຍືນຍົງ	50		ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຂວງ

ການໂຄສະນາ ເພື່ອລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ລວມທັງຊອກທຶນປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົມ.

ຕາຕະລາງ 23. ການກຳນົດແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຈາກ ແຫຼ່ງທຶນຕ່າງປະເທດ

	ເງື່ອນໄຂ	ງົບຄາດຄະເນ (ລ້ານກີບ/ປີ)	ໜ້າວຸກ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ໂຄງການອະນຸລັກ	ຂຽນໂຄງການຮ່ວມ	100	ຮອບດ້ານ	ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຂວງຫ້ອງການສະໜາມ
ໂຄງການພັດທະນາ	ເຈລະຈາກັບໂຄງການ ພັດທະນາຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ໂຄງການອາຫານໄລກ (WFP)	ປະກອບ ສ່ວນ	ພັດທະນາ ແຕ່ອາດໃຊ້ ເປັນເຂົ້າ ຕາມມື້ໜໍ່ ຊາວ ບ້ານລົງລາດຕະ ເວນ ໃນແຕ່ລະເດືອນ	ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຂວງ ສະພາບລືການປ່າ ສະຫງວນທຶນໝາມໜໍ່
ໂຄງການຮ່ວມ ມີຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ	ເຈລະຈາກັບ ສສ ຫວຽດນາມ (ຟອງ ຍ່າ ໄຄບໍ່ງ)	50	ສຶກສາ, ໃຊັ້ນມາດ ຕະການ	ສະພາບລືການປ່າ ສະຫງວນທຶນໝາມໜໍ່
ການສ້າງສາລະຄະດີ	ສະເໜີ, ເຈລະຈາ	100		ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຂວງຫ້ອງການສະໜາມ
ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ	ສະເໜີ, ເຈລະຈາ			ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແຂວງຫ້ອງການ ສະໜາມ
ໂຄງການຊື້-ຂາຍກາກ ບອນ ຫຼື REDD				ສະພາບລືການປ່າ ສະຫງວນທຶນໝາມ ໜໍ່ປຶກສາຫາລືກັບ ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບ ຂັ້ນສູນກາງ

ໝາຍເຫດ: REDD = Reducing emissions from deforestation and forest degradation (ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍມິນລະ
ພິດ ຈາກບັນຫາປ່າໄມ້ເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ຫຼຸດລົງ).

4.7.2 ກົມໄກ/ກົມລະຍຸດໃນການລະດົມທຶນ

ການຂໍທຶນ ແລະ ການລະດົມທຶນຕ້ອງມີການວາງແຜນການ ໄລຍະຍາວ ໂດຍມີຂໍ້ມູນທີ່ເປັນ

ທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງພື້ນທີ່ດີ, ມີລະບົບການຈັດສັນທິ່ວາງໄວ້ ເພື່ອກຸມຄວາມພ້ອມ, ມີບົດສະເໜີແນວຄວາມຄົດໃນການອະນຸລັກ ແລະ ພັດທະນາ ຫ້າງດ້ານລວມ ແລະ ສະເພາະໄວ້ແລ້ວ. ໃນນັ້ນ, ການຂໍທຶນຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາ ມາດຖານການຄັດເລືອກໂຄງການຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຮູ້ໄດ້ກຳນົດການຢືນບົດສະເໜີ, ຂອບເຂດງົບປະມານ ແລະ ໄລຍະເວລາການອະນຸມັດທຶນ.

ການທີ່ປ່າສະຫງວນ ແຂດໄດ້ໜຶ່ງໄດ້ມີແຜນຈັດສັນລະອຽດ, ມີລະບົບການຈັດສັນ, ມີວິຊາການທີ່ດີ, ມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ ແລະ ມີຄະນະບໍລິຫານ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ ເພື່ອຊື້ນທຳ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພ້ອມທ້າງມີລະບົບການເບີກຈ່າຍທີ່ເຊື່ອຜູ້ໄດ້ ເປັນການສ້າງຄວາມເຊື່ອຂັ້ນໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ສິນໃຈຕ່າງໆ. ລວມທ້າງການສະແດງຜົນງານ, ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຕົວແບບຕ່າງໆ. ສະນັ້ນ, ສິ່ງເງົ່ານີ້ ຈະເປັນທ່າແຮງໃນການລະດົມທຶນໄດ້ດີ.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ ການກຽມພ້ອມເປັນສິ່ງສຳຄັນ, ນຳໃຊ້ວິທີການພົບປະເຈລະຈາ, ໂຄສະນາພື້ນທີ່ຂອງຕົນ ອອກທາງສື່ຕ່າງໆ ລວມທັງ ເວບໄຊ, ສະເໜີແນວຄວາມຄົດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງພື້ນທີ່. ການສ້າງເວບໄຊຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທຶນໝາມໜໍ່ ແລະ ການສະເໜີຂຶ້ມູນທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ເຊິ່ງອາດເປັນທ່າແຮງ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄົນຄົວາ. ສິ່ງເງົ່ານີ້ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ການລະດົມທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໄດ້ດີ.

4.7.3 ພັນທະເພື່ອການອະນຸລັກ

ຜູ້ປະກອບການໄດ້ໜຶ່ງທີ່ເຮັດທຸລະກິດພົວພັນກັບການທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ບໍ່ໄມ້, ການສຶກສາຄົ້ນຄົວາ ແລະ ການສ້າງສາລະຄະດີຕ່າງໆ. ການເສຍຄ່າທຳນຽມການ ສຳຫຼວດຕ່າງໆ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 23.

ຕາຕະລາງ 24. ລາຍລະອຽດການຄາດະເນການເສຍພັນທະເພື່ອການອະນຸລັກ

ລາຍລະອຽດຂອງກົດຈະກຳທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້	ຄ່າທຳນຽມ/ຄັ້ງ	ລິຄະສິດ	ໝາຍເຫດ
ການສຶກສາຄົ້ນຄົວາຂອງໂຄງການຕ່າງປະເທດ		ຮ່ວມກັນ	ອາດເຈລະຈາ
ການສຶກສາຄົ້ນຄົວາຂອງບຸກຄົນ (ຕ່າງປະເທດ)		ຮ່ວມກັນ	ອາດເຈລະຈາ
ການສຶກສາຄົ້ນຄົວາຂອງນັກສຶກສາ ລາວ ຮຽນຢູ່ລາວ		ຮ່ວມກັນ	
ການຄົ້ນຄົວາຂອງນັກສຶກສາ ລາວ ຮຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ		ຮ່ວມກັນ	
ການທ່າຍທຳສາລະຄະດີ 1 ຊຸດ ໂດຍຊາວຕ່າງປະເທດ	3,000 ໂດລາ	ຮ່ວມກັນ	ອາດຫຼາຍຄັ້ງ
ການທ່າຍທຳສາລະຄະດີ 1 ຊຸດ ໂດຍ ຄົນລາວ	100	ຮ່ວມກັນ	ອາດຫຼາຍຄັ້ງ
ການສຳຫຼວດຂອງໂຄງການໄດ້ໜຶ່ງ ໃນປ່າສະຫງວນ		ຮ່ວມກັນ	ບໍ່ແມ່ນໂຄງການປະຈຳ
ການທ່ອງທ່ຽວໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ຫຼື ເຂດໄກ້ຄູງ	ຄ່າສຳປະທານ	10% ຕໍ່ປີ	ຈ່າຍລາຍປີ, ແບບຫຼຸມຊົນ
ຄ່າຜ່ານການເຂົ້າເຂດ ສຳລັບຄົນຕ່າງປະເທດ	4 ໂດລາ/ຄົ້ງຄົນ		
ຄ່າຜ່ານການເຂົ້າເຂດ ສຳລັບຄົນລາວ	1 ໂດລາ/ຄົ້ງຄົນ		ບໍ່ມີຄົນທ້ອງຖິ່ນ
ຄ່າຜ່ານການເຂົ້າເຂດເພື່ອການຖ່າຍຮູບສັດປ່າໄດ້ໜຶ່ງ	100 ໂດລາ/ຄົ້ງຄົນ	ຮ່ວມກັນ	

ໝານເຫດ: ຄ່າທຳນຽມນີ້ຈະເປັນຄ່າທີ່ຜູ້ປະກອບການ ເປັນຜູ້ເສຍ ຫຼື ພາສີເພີ່ມເພື່ອການອະນຸລັກ. ທຸກໆໜີ້ມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ່ ແລະ ອົບຖ່າຍຂອງບໍ່ສະຫງວວິນໝານໜີ້ແມ່ນ ເປັນລົກສິດຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານລາວ ແລະ ຜູ້ສຶກສາ ເຊິ່ງລັດສາມາເອົານຳໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກກໍລະນີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ, ສູບແບບຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີລັກສະນະເພື່ອຜົນປະໄຫຍດ ຂອງການ ອະນຸລັກ ແລະ ຊຸມຊົນ. ການເຮັດການບໍລິການນຳຫຼູງວຕ່າງໆ ໃນປ່າສະຫງວວິນ ຕ້ອງໄດ້ ມີການຈະລະ ຈາຮູບແບບຂອງການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ສູບແບບຊຸມຊົນ). ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ມີບິດສະເໜີ ຫຼື ບິດວິພາກເສດຖະກິດ ຢ່າງຄົກແມ່ ເຖິງກອງຄຸມຄອງປ່າສະຫງວວິນປະຈຳແຂວງ ເພື່ອຄົ້ນຄ້າ ແລະ ນຳສະເໜີໄປຕາມແຕ່ລະຂັ້ນ.

4.7.4 ລະບົບການຄຸມຄອງການເງິນ

ບ້າວງເງິນຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ມີລະບົບການຈັດວາງທີ່ດີ ມີການຮັດກຸມ ແຕ່ສະດວກວ່ອງໄວ. ການ ອະນຸມັດງົບປະມານເພື່ອກິດຈະກຳໄດ້ໜຶ່ງຕ້ອງມີ 3 ລາຍເຊັນ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນການສະໜອງເງິນໄດ້ ຕາມແຜນຂອງວິຊາການ. ບ້າວງເງິນຫັງໝີດຂອງປ່າສະຫງວວິນຕ້ອງຝາກໄວ້ໃນທະນາຄານທ້ອງຖິ່ນ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດຂອບເຂດ ການອະນຸມັດງົບປະມານ ເພື່ອກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຕາມແຜນການ ແລະ ການເຫັນດີຂອງຄະນະຂຶ້ນທີ່. ກໍລະນີສຸກເສີນ ໃນວົງເງິນປະມານ 1 ລ້ານ ກີບ ຫົວໜ້າຫຼອງການພາກສະໜາມ ສາມາດອະນຸມັດຈ່າຍໄດ້ ກຳຕໍ່ເມື່ອມີການເຫັນດີຈາກຜູ້ຮັບຜິດຊອບປ່າສະຫງວວິນແຫ່ງຊາດ ຫັນໝານໜີ້ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍໃຫ້ມີລະບົບການເບີກຈ່າຍສະເພາະ.

ການເບີກຈ່າຍງົບປະມານຕ້ອງໄດ້ຕາມແຜນປະຈຳບິ່ງທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ແລະ ແຜນກິດຈະກຳ ທີ່ໄດ້ ສະເໜີໄວ້ ເຊິ່ງອາດລວມມີ:

ຫຶ່ນສໍາລັບຂັບສິນບັດຄົງທີ່

- ການກຳສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງຫ້ອງການ
- ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນພາກສະໜາມ

ຫຶ່ນດຳເນີນການ

- ຄ່າບໍລິຫານຫ້ອງການ
- ຄ່າເງິນເດືອນສັນຍາຈ້າງ ແລະ ອາສາສະໜັກ
- ຄ່າການເດີນຫາງ
- ຄ່າເບີຍລົງພະນັກງານ ແລະ ຊາວບ້ານ ລົງພາກສະໜາມ ຫຼື ຂູ່ວຊານປະຈຳ ຖ້າມີ ໂຄງການສະເພາະ.
- ຄ່າວຽກກິດຈະກຳສໍາໜູວດ, ອະນຸລັກ, ສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຕ່າງໆ.

4.8 ຕາດຄະເນົງປະມານ

ຖົບປະມານແມ່ນໄດ້ມີການນຳນົດ ເປັນແຕ່ລະຫີ ແຕ່ງົບປະມານລະອຽດ ແມ່ນສາມາດດັດປັບໄດ້ຕາມສະພາບ ແລະ ເຖິ່ນໄຂຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຖົບປະມານທີ່ຖືກອະນຸມັດ. ສ່ວນຖົບປະມານບໍ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນແຜນຈັດສັນນີ້ ເຊິ່ງຈະຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດທາງດັນການເງິນທີ່ສະໜອງໄດ້ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ບັນຫາທີ່ຮົບດ່ວນກ່ອນ ໂດຍໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນແຜນສະບັບນີ້.

4.9 ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່

ກົດຈະກຳການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວບ້ານ ຢູ່ອ້ອມເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດແມ່ນໜ້າວຽກໜຶ່ງຂອງການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ໂດຍຫວັງວ່າ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແກ່ຊາວບ້ານ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫຼຸດຜ່ອນການເອື້ອຍອີງທຳມະຊາດໂດຍກິງ, ມີຫາດອາຫານທິດແຍ່ນ, ມີລາຍໄດ້ເສີມເຮັດໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຼຸກຍາກ ໄດ້ສ່ວນໄດ້ນີ້. ເຖິງຢ່າງໄດ້ກ່າວຕາມ, ການພັດທະນາ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ຄວນຄຳນິ້ງເຖິງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ກົດຈະກຳທີ່ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ ຫັງໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະສັນ ແລະ ຕ້ອງຄຳນິ້ງເຖິງຄວາມຍືນຍົງຂອງກົດຈະກຳນັ້ນໆ. ການກໍ່ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ຜົກໃຫ້ມີສີມີແຮງງານ ຫຼື ສ້າງຄວາມຂຸ້ນຄາມງານໃນດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອປະຕິບັດ ແລະ ບໍລິຫານວຽກງານ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ແຕ່ວິທີການວາງແຜນ ການຊື້-ການຂາຍ ກໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພະການພັດທະນາຄົນ ແມ່ນກົນແຈ ທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ ໃນທີສຸດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ໂຄງການພັດທະນາຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ຕ້ອງເປັນໂຄງການ ໃນຮູບແບບ ການພັດທະນາຄົງຄູ່ກັບການອະນຸລັກ (ທີ່ມັກຮຽກກັນວ່າ ໂຄງການ ໄອແຄດ (ICAD – Integrated Conservation and Development). ເຖິງແນວໄດ້ກ່າວຕາມ, ຖ້າໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອອກປ່າສະຫງວນໜ້າຍ ອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ໂຄງການໃນຮູບແບບ ICAD ຫັງໝົດ.

4.9.1 ໂຄງການພັດທະນາຄົງຄູ່ກັບການອະນຸລັກ (ICAD)

ໂຄງການ ໄອແຄດ (ICAD) ທີ່ວ່າເໝາະສີມກັບການນຳໃຊ້ ເພື່ອວຽກງານຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ໃນສປປ ລາວ ໃນພາວະທີ່ ທຸກເຂດປ່າສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຊາວບ້ານອາໄສຢູ່ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາຂັບໝະຍາກອນປ່າໄມ້ໃນເຂດປ່າສະຫງວນດັ່ງກ່າວ. ຮັບປະກັນວ່າກົດຈະກຳນັ້ນໆ ເຊື່ອມົງກັບການອະນຸລັກ ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ສິ່ງພົນພັນກັບການພັດທະນາ ຄວນຫຼົງກລົງການນຳເອົາອະນຸມິດພັນຕ່າງໆຖື່ນເຂົ້າມາ. ຕົວຢ່າງ, ຫຼົງກລົງການນຳເອົາພິດຕ່າງໆຖື່ນຕ່າງໆມາປຸກ (ພິດອະນຸມິດທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍໄວ) ເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດອາດຄອບຄຸມພິດທອງຖື່ນ.

ເນື້ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານໄດ້ນີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊາວບ້ານ ຕ້ອງມີຂໍ້ຜູກມັດພັນຫະໃນການອະນຸລັກ ຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ເຂດ. ການພັດທະນາຄວນຫຼົງການໃຫ້ລ້າ, ການເຮັດເພື່ອເຂົາເພື່ອໃຫ້ວຽກເດີນ, ການສະໜອງສົ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ, ບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ເຄີຍຊື່ນ ແລະ ຂາດການປຶກສາຫາລື ເຈລະຈາຕໍ່ລອງ. ການໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ ເປັນວັດຖຸ, ແຮງງານ, ເປັນເງິນ

ແມ່ນແຕ່ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈ ຈະສ້າງໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຮັດ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ແລະ ເກີດມີຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນທີ່ສຸດ.

4.9.2 ບາງວິດຈະກຳພັດທະນາທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້

ມີ້ງາງໝາຍກິດຈະກຳທີ່ເປັນໄປໄດ້ ໃນການສົ່ງເສີມ ໂດຍຂຶ້ນກັບທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມເປັນໄປ ໄດ້ຂອງຕະຫຼາດ ລວມທັງຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ໄດ້ມີການກຳນົດເປັນທິດ ທາງໃນບາງກຸ່ມຂອງກິດຈະກຳລຸ່ມນີ້:

- **ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ**

ການທ່ອງທ່ຽວອາດອາໄສການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ ຫຼື ເປັນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດ ແຕ່ການເລີ່ມໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາ ແລະ ມີແຜນການຈັດສັນຢ່າງຄັກແນ່ ໂດຍສະເພາະການຮັບປະກັນ ການປ້ອງກັນຜົນກະທົບ ຫຼື ມີວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ ແລະ ໄປພ້ອມກັບການສ້າງໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນເຈົ້າການໃນການບໍລິການ. ສະນັ້ນ, ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ຊ່ວຍສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີ ລວມທັງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຜະລິດຫັດຖະກຳ ແລະ ບຸກັງເພື່ອໃຫ້ໜອງການບໍລິການດັ່ງກ່າວ. ການພັກແຮມຄວນເປັນລັກສະນະພັກເຮືອນປະຊາຊົນ (home-stay). ຫຼືກລົງການອະນຸມັດໃຫ້ເອກະຊົນມາປະມູນ ໂດຍກົງ. ເຊັ່ນທີ່ມີຄວາມໝາຍເສີມ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ມີເຂດໝອງປິງ (ລ່ອງເຮືອ ຖ້ານີ້ລອດ ເຊັ່ນໄຟ), ເຂດບ້ານດຸ (ຊົມສັດປ່າ ກວາມເກ) ແລະ ເຂດຫຼົງຄັງ (ຊົມທົວຫັດໝູເຈືອງ ແລະ ນອນຊົມດາວ).

- ເຂດໝອງປິງແມ່ນຢູ່ໄກກັບເມືອງບິວລະພາ ແຕ່ເສັ້ນທາງຍັງມີຄວາມລຳບາກ ໃນລະດຸຜົນ. ມີປະຊາຊົນ 5 ບ້ານອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຫຼາຍກວ່າໜຸ່ງ. ການຂໍ້ເຮືອຈາກເມືອງບິວລະພາ ຫຼື ປາກພະນັງ ຫາເຂດໝອງປິງ ແມ່ນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມປະຫັບໃຈໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ດີ. ສ່ວນການເຂົ້າຂົມເບື່ງທີ່ອາດມີການສໍາຫຼວດ ແລະ ຈັດສັນເປັນຢ່າງດີກ່ອນການດຳເນີນໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຮັບລັກສະນະ ແລະ ອົງປະກອບຂອງລະບົບນິເວດຖື້ມ ໂດຍສະເພາະຈຸດໃດທີ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ລົງຍ່າງຫຼືບໍ່. ສ່ວນເຂດທີ່ມີທ່າແຮງໃນການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆຂອງເມືອງອາດມີການສໍາຫຼວດຕື່ມ ເພື່ອໃຊ້ເປັນ Package ຂອງການທ່ອງທ່ຽວໃນເຂດ ເຊັ່ນ: ຕາດຊູງຊື້ ແລະ ພູດອກໄມ້ພັນສີ ລວມທັງເສັ້ນທາງໂຮຈີມືນ ຫຼືຍັງພໍເຫັນຕາມເສັ້ນທາງໄປເຂດໝອງມ້າ ເຊິ່ງເປັນເສັ້ນທາງປະຫວັດສາດທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວ.
- ເຂດກວາມເກແມ່ນຢູ່ໄກກັບບ້ານວັງມະນີ ໃນລະດຸແລ້ງແມ່ນສາມາດເຂົ້າໄດ້ງ່າຍ ແຕ່ບັນຫານີ້ໃຊ້ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
- ເຂດໝູເຈືອງແມ່ນຢູ່ໄກກັບບ້ານໝອງບົວ, ການເຂົ້າຫາພື້ນທີ່ແມ່ນສະດວກ ແຕ່ໄດ້ຂຶ້ນພູ ແລະ ໃນເຂດນີ້ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດ ແລະ ເກັບຖືລະເບີດ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈກ່ອນການນຳເອົາມັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໄປ ເພາະເປັນຈຸດຕັ້ງຄ້າຍຂອງທະຫານໃນສະໄໝສົງຄົມອືນດູຈີນ.

• ການພັດທະນາ ກະສິກຳ ແບບຍືນຍົງ

ວຽການພັດທະນາກະສິກຳແມ່ນຖືວ່າເປັນວຽກງານຫຼັກຂອງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຂອງເມືອງ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຼຸກໄດ້ໂດຍພື້ນຖານໃນປີ 2010. ການ ຜະລິດ ກະສິກຳເລິ່ງໃສ່ການປູກພິດລື້ມລຸກ, ໄມໃຫ້ໝາກ, ລົງສັດ ແລະ ການຜະລິດ ແມ່ນ ເພື່ອເລິ່ງໃສ່ ການສົ່ງອອກ ຕະຫຼາດຊາຍແດນ ກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ລວມມີ:

- ການປູກພິດລື້ມລຸກ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ຜຸ່ນທຳມະຊາດ (ການປູກສາລີ ແລະ ຫົວໜ້າ ການເກັບກັ້ສາລີ ເຊິ່ງເໝາະຢູ່ເຂດ ດະຍຸ, ໝອງມ້າ ແລະ ທັບລາວ).
- ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຕາມພື້ນທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນເຂດ ບ້ານ ດຸ (ໝາກນາວ ແລະ ພິດຜັກຕ່າງໆ), ໝອງມ້າ (ໝາກກັວຍ), ທັບລາວ (ໝາກກັວຍ), ໝອງປົງ (ໝາກກັວຍ ແລະ ຜັກຕ່າງໆ) ລວມທັງ ເຂດທັບລາວ. ແຕ່ເຕືອງໄດ້ສຶກສາຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານຕະຫຼາດຈຳນໍາຍ ຫຼື ບຸ້ງແຕ່ງ.
- ການລົງສັດ ໂດຍສະເພາະ ແບ່ນ ອົງ ແລະ ອົງ ແບບເປັນກຸ່ມ ແລະ ກອງທຶນໝູນວຽນ ໂດຍມີການສັກຍາ ປັບປຸງກັນ ໂລກລະບາດ ເປັນປະຈຳ. ຖ້າບ້ານໄດ້ກຳນົດລົງສັດ ຄວນລົງສັດໄດ້ໜຶ່ງ ສະເພາະ ໂດຍບໍ່ເອີ້ນການປູກຝັງຢ່າງອື່ນຢູ່ໃກ້ບ້ານນັ້ນໆ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ອາດຈະມີການ ຂັດແຍ່ງກັນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງສັດ ແລະ ຜູ້ປູກຝັງ. ການກຳນົດເຂດລົງສັດ, ການຈັດສັນແບບແບ່ງຕອນ ແລະ ປູກຫຍ້າເສີມ ໃນເຂດ ຫຼືເໝາະສົມ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນ. ແຕ່ຫຍ້າຕ້ອງເປັນຫຍ້າ ຫຼືບໍ່ບຸກລຸກ ຫຼື ແຜ່ຂະຫຍາຍໄວ ຕາມທຳມະຊາດ ເຊິ່ງມັນອາດສ້າງຜົນກະທິບຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ ໃນເຂດ ດັ່ງກ່າວ. ເຂດທີ່ມີ ຄວາມເໝາະສົມ ແມ່ນ ເຂດໝອງມ້າ, ໝອງປົງ, ຫຼົງຄັງ ແລະ ປາກພະນັງ.
- ການລົງສັດບົກ ແລະ ລົງປາທິມະຊາດ ໃນບ້ານທີ່ມີທ່າແຮງກ່າເປັນທາງເລືອກວັນໜຶ່ງ.
- ສິ່ງເສີມການຝຶກ ໃນການການປູກເຫັດ ແລະ ຜັກ ເປັນອາຊີບ ເພື່ອສິ່ງຂາຍໃຫ້ເຂດຍ່ອຍ ຫຼົງຄັງ ຫຼື ເມືອງບົວລະພາ ເພາະເຂດເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນໝາຍແມ່ນຊັ້ນຜັກມາແຕ່ທ່າແຂກ. ເຂດທີ່ມີຄວາມ ເໝາະສົມ ແມ່ນ ເຂດດຸ ແລະ ຫຼົງຄັງ.
- ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ເຂົ້ານາບີ ດ້ວຍການໃສ່ຜຸ່ນອອກ ແລະ ປູກເຂົ້າກົາກົບດຽວ.

• ການພັດທະນາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນຍົງ

ນີ້ອາດແມ່ນການຈັດສັນ, ປູກເສີມ ຢູ່ເຂດກັນຂົນ ຫຼື ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຢູ່ນອກເຂດປ່າສະຫງວນ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ໃນເຂດປ່າສະຫງວນໝາຍເງິນໄປ.

- ການຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ກັບທີ່ ເຊິ່ງອາດຊ່ວຍພັດທະນາ ວິທີການເກັບກຸ້ໃຫ້ເປັນລະບົບ.
- ການເພີ່ມມູນຄ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ຫຼຸມທໍ່ ແລະ ທັດຖະກຳຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ແກະສະຫຼັກທຶນ ຫຼື ໄມ ເພື່ອ ເປັນເຄື່ອງຕອນຂອງຝາກຂອງນັກທ່ອງຫຼູງວ).
- ການປູກເສີມເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ກັບທີ່ ຫຼືສວນປູກຄອບຄົວ) ຊະນິດທີ່ ຕະຫຼາດມີຄວາມຕັອງ ການສູງ.
- ການຂະຫຍາຍແນວພັນ ແລະ ປູກດອກເຜົ່ງ ເພື່ອຂາຍ.

• ການພັດທະນາໃນດ້ານອື່ນໆ

ສ່ວນການພັດທະນາດ້ານອື່ນໆທີ່ເຊື່ອມຍິງ ແຕ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງໃນດ້ານການອະນຸລັກ ໃນໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ: ດ້ານສາຫາ ແລະ ສຶກສາ ໂດຍສະເພາະ ຫຼູ້ບ້ານຢູ່ເຂດທັບລາວ ແລະ ຫມອງມັກ ທີ່ເຫັນວ່າເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຂາດດ້ານນີ້ ໂດຍສັນເຊິງ. ການວາງແຜນລູກທ່າງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີປະຊາກອນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼາຍ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແມ່ນການຢັບຢັງການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນ, ດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ກໍ່ມີ ຄວາມສຳຄັນ ເພາະການເຈັບປ່ວຍ ແຮດໃຫ້ເສຍແຮງງານ ແລະ ເປັນອຸປະສົກຕໍ່ປະສິດທິພາບຂອງການ ພັດທະນາ. ການຈັດທານີສະອາດ, ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ, ມຳຕໍ່ແຍ, ແພດບ້ານ ລວມທັງການໄພສະນາ ການ, ສົງເສີມການ ບໍລິໄພສັດບ້ານ ເພື່ອຫຼຸດ ຜ່ອນການນຳໃຊ້ສັດປາສັດອາຫານ. ການພັດທະນາ ກາສອນ (ປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງຄູສອນ ແລະ ປັບປຸງການຕຳລາຫ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສອດແຊກຄວາມຮູ້ ຫື້ນຖານຕ້າມການອະນຸລັກເຂົ້ານຳ ໃນລະບົບການຮຽນການສອນ ຂັ້ນໂຮງຮຽນ ປະຖິມ ຂອງບ້ານ ປ່າສະຫງວນ ຫຼືເຂດໄກຄູງ. ສົງເສີມການສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ເຕັກນ້ອຍ ໄດ້ມີໂອກາດ ເຂົ້າຮຽນ ເພື່ອເຂົ້າ ເຈົ້າອາດມີໂອກາດໄປຮຽນຕໍ່ໃນຂັ້ນຕ່າງໆໄດ້ ເຊິ່ງອາດສົງຜົນກະທິບໍ່ຕໍ່ການອະນຸລັກ ເພາະມັນ ຕ້ອງການ ຄົນມີຄວາມຮູ້ ຂອງຫ້ອງຖິ່ນເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນຫ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົ້າເຈົ້າເອງ.

• ຫຼັກການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຫ້ອງການພາກສະໜາມປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫົົມໝາມໜໍ່ ເປັນຜູ້ປະສານງານໃຫ້ພາກສ່ວນ ຫຼື ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂັ້ນເມືອງ ຫຼື ແຂວງ ເພື່ອເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການພັດທະນາຫຼູ້ບ້ານ ໃນເຂດ ປ່າສະຫງວນ ຫຼາຍກວ່າ ຫຼືຈະໃຫ້ພະນັກງານປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ແຮດເອງ. ຊາວບ້ານເປັນ ເຈົ້າການນຳພາໃນການພັດທະນາຂີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຕົນເອງ. ພະນັກງານ ປ່າສະຫງວນ ຄວນເອົາໃຈ ໄສ່ປະຕິບັດ ສະເພາະວຽກອະນຸລັກ ໂດຍໜ່ວຍງານລາດຕະເວນກໍ່ບໍ່ຄວນເຮັດວຽກເພື່ອເປັນຜົນຈຳທຸກ.

ໂຄງການ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫົົມໝາມໜໍ່ ຈະເປັນ ຜູ້ຕິດຕາມ ອຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທິນໜ້ວງ ການພັດທະນາ ໃນກໍລະນີທີ່ ນຳໃຊ້ທິນໜ້ວງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົົມໝາມໜໍ່, ໃຫ້ຄຳບິກສາແກ່ພວກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ກິດຈະກຳນັ້ນເກີດຜົນປະໂຫຍດ, ສົງຜົນດີຕໍ່ປ່າສະຫງວນ, ສອດຄ່ອງ ກັບແນວທາງການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ດັບປັບຕໍ່ການປົງປະກາດ ຂອງພາລະໂລກຮັນ, ຂ່ວຍ ຊາວບ້ານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້, ສ້າງການຮ່ວມມືຂອງບ້ານ ເພື່ອການອະນຸລັກດີຂຶ້ນ. ພ້ອມທັງ ຮັບປະກັນວ່າ ຊາວບ້ານ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຫຼືສອດຄ່ອງ ກັບການ ອະນຸລັກ. ມີການບິກສາຫາລື ແລະ ເຈລະຈາ ເພື່ອຮ່ວມມືກັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນຈັດສັນໃຫ້ປະກິດຜົນເປັນຈິງ. ເຖິງຢ່າງໄດ້ກໍ່ຕາມ, ການພັດທະນາ ຕ້ອງໄປຕາມແຜນຍຸດ ທະສາດ ຂອງເມືອງ.

ຕາຕະລາງ 25. ສັງລວມທ່າແຮງການພັດທະນາຂີວິດການເປັນຢູ່ເຂດແຕ່ລະເຂດ

ເຂດ	ຕົ້ນຕໍ່	ສໍາຮອງ	ໝາຍເຫດ
ເຂດ ດຸ	ຕົ້ນແຜ່ນ, ບຸກຝັງ (ໝາກນາວ, ຜັກ)	ຫ້ອງທຸກ, ຫັດຖະກຳອື່ນໆ, ບຸກເຂົ້າ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	ເມືອນມີນັກທ່ອງທຸກ ເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການ
ຫຼັງຄົງ	ລົງງັດ, ບຸກຝັງ (ຜັກ)	ຫ້ອງທຸກ	

ຄະຍຸ	ບູກຝັງ (ຜັກ), ບູກເຂົ້າ	ຕໍ່ແຜ່ນ, ເຄືອງປ່າຊອງດົງ	
ໝາງເບິງ	ທ່ອງຫ່ວງ, ຫັດຖະກຳ, ກ້ວຍ	ຖ່ວ, ລົງສັດ, ຜັກຕ່າງໆ	ເນື້ອມີນັກທ່ອງຫ່ວງ ເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການ
ຫັບລາວ	ກ້ວຍ, ສາລີ, ຖ່ວ		ບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ
ໝອງມ້າ	ບູກສາລີ, ກ້ວຍ, ຖ່ວ, ລົງສັດ		

NAFRI, 2009: ພັບປຸງຈາກບົດລາຍງານການສຳຫຼວດ ການກຳນົດແບ່ງເຂດການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້
ເມືອງບົລະພາ ແຂວງຄຳມ່ວນ ນອດ ປີ 2020.

4.9.3 ຍຸດທະສາດການລະດົມໂຄງການສົມທິບວຽການປ່າສະຫງວນ

ບາງທີມື້ງາຍ ໂຄງການທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານຂອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໝໍ່
ເຮົາຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາວັດຖຸປະສົງຂອງເຂົ້າເຈົ້າ. ຊອກຫາວິທີທາງທີ່ເຊື່ອມຍິງກັນໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າ
ເຈົ້າຊ່ວຍ ໄດ້ ໃນການຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ. ພະຍາຍາມໃຫ້
ເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າໃຈວຽການປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ໜ້າຍ ໂດຍການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປ່າສະຫງວນລືແໜ່ງໆ
ອາຫານ ແລະ ແໜ່ງລາຍຮັບຂອງຊາວບ້ານ. ແຕ່ຢ່າເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກ່າວຄຳຕໍ່ນີ້ໃຫຼືກົດຈະກຳ
ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງວ່າມັນຜິດ ໂດຍທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ຫັນເຂົ້າໃຈຫາດແຫ້ຂອງມັນ ອາດເຮັດໃຫ້ເຂົ້າ
ບໍ່ສາມາດລົມເຂົ້າໃຈກັນໄດ້. ບາງເທື່ອເຂົ້າເຈົ້າກ່ອາດມີເຫດຜົນຂອງເຂົ້າເຈົ້າເອງ ຕາມໜັງການພັດທະນາ.

ເນື້ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກັນໄດ້ແລ້ວ ຄວນເລີ່ມການປຶກສາຫາລີ ຫຼື ເຈລະຈາດ້ວຍເຫດແລະ ຜົນ
ໃນທາງທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ໃນສິ່ງໃຫ້ໜໍ່ທີ່ເຫັນວ່າຈະມີຜົນກະທິບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຄວາມບໍ່
ຍືນຍິງຂອງກົດຈະກຳຂອງເຂົ້າເຈົ້າ. ສະນັ້ນ, ການປະສານສົມທິບກັບບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຕ່າງໆ
ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າໃຈໄດ້ກ່ຽວກັບກົດຈະກຳທີ່ເປັນມີດ ແລະ ບໍ່ເປັນມີດຕໍ່ປ່າ
ສະຫງວນ. ເພາະການພັດທະນາ ອາດນຳເອົາ ສັດຕ່າງໆຖືນຈາກປະເທດອື່ນ ມາເພາະລົງ ຫຼື ພິດພັນມາ
ບຸກ. ໃນທີ່ສຸດມັນຈະແຜ່ລາມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂະນິດພັນຫ້ອງຖືນທີ່ເຕີຍມີ ຈະສູນພັນໄປ ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດ
ໃຫ້ມີການປັງນແບ່ງຫາງລະບົບ ນີ້ເວດໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ ໃນເນື້ອເຂົ້າເຈົ້າໃຈ ວ່າການອະນຸລັກສາມາດຊ່ວຍຄົ້ງລາຍໄດ້ຂອງປະຊາຊົນ
ກໍ່ຄືບນ້າມການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການເຂົ້າມັນ ກໍ່ຄວນໃຫ້ມີປະຊາຊົນ
ມີພັນທະ ໃນການຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໝໍ່ ພົມນັ້ນ, ອາດໃຫ້ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ ເຊັ່ນ:
ໂຄງການອາຫານເພື່ອງານ ອາດໃຫ້ເປັນເຂົ້າແກ່ຊາວບ້ານ ເພື່ອລົງລາຕະເວນໃນເຂດປ່າສະຫງວນ.

5. ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ

ແຜນການຈັດສັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫຶນໝາມໝໍ່ ແມ່ນໄດ້ອອກແບບເພື່ອໃຫ້ເພື່ອໃຫ້ປະຊາ

ຊັ້ນ (ຊາວບ້ານ ແລະ ເຄດ) ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຈັດສັນປ່າສະຫງວນທີ່ມີ
ໝາຍາມໜໍ່ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ສະນັ້ນ,
ຊາວບ້ານ ຈະເປັນເຈົ້າການໄດ້ດີຖ້າຫາກເຂົ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຊາວບ້ານຈະ
ໄດ້ຮັບ ມີຄື:

- ✓ ໄດ້ຮັບເປົຍລົງໃນການລົງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານພາກສະໜາມ.
 - ✓ ຊາວຍ້ານຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ
 - ✓ ໄດ້ຮັບການປັນຜົນຈາກການເຂົ້າຮ່ວມປະຕິບັດມັດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ.
 - ✓ ອົງການຈັດຕັ້ງບ້ານ ແລະ ເຊດໄດ້ການຮັບຜົນ ຕາມແຜນການການເງິນຍືນຍົງ
 - ✓ ປະຊາຊົນມີລາຍໄດ້ຈາກການພັດທະນາການທ່ອງຫຼຸງຕ່າງໆ (ການບໍລິການ ແລະ ການຂາຍຜົນ ພະລິດຕ່າງໆ).
 - ✓ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ບາງກິດຈະກຳ ໂດຍຜ່ານໄຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ລວມທັງຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຫ້າກຊະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.
 - ✓ ທຳມະຊາດໄດ້ຮັບການຢືກປັກຮັກການ ແລະ ສະໜອງຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໄດ້ ຕະຫຼອດໄປ.

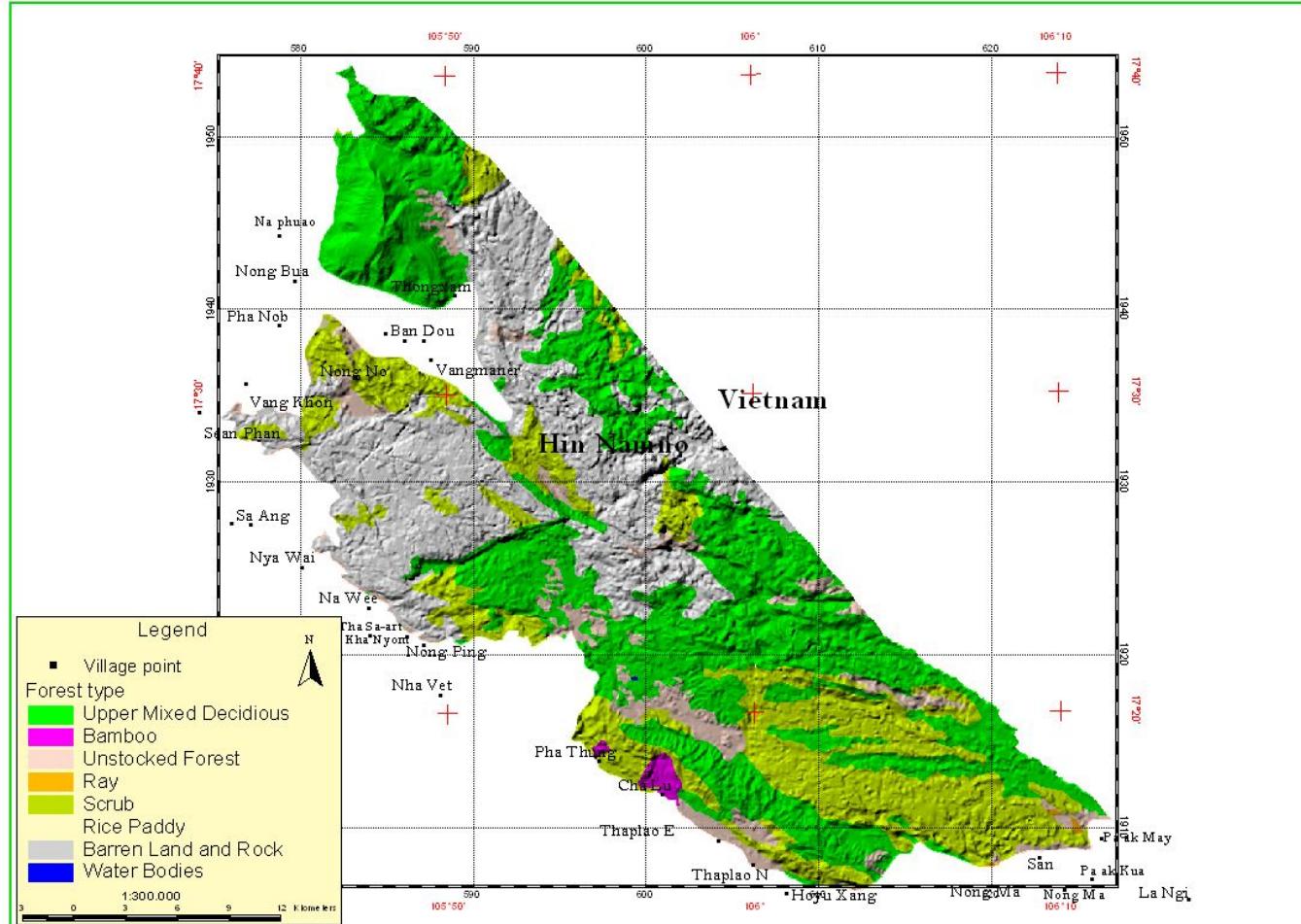
ຕາຕະລາງ 26. ການສັງລວມ ກອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຈັດສັນ

ເນື້ອໃນ	ຕົວຂໍ້ວັດ	ເອກະສານການຍັງຍິນ	ການສັນນຶທາມ
ເປົ້າໝາຍ	ຂໍ້ມູນສັດປ່າເພີ່ມຂຶ້ນ, ລະດັບໄຟຂຶ້ມຂູ້ ຫຼຸດລົງ, ຊາວບ້ານ ມີລາຍໄດ້ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ທຶນໝາມໜໍ່	ບົດລາຍງານ ການກວດກາ ຕິດຕາມ, ບົດລາຍງານການປະ ເມີນຜົນຄວາມຫຼຸກຍາກຂອງບ້ານ	ຕົວເລກອາດຈະບໍ່ໃນການ ປົງປະເປົ້າໝາເພີ່ມໃຈ ພາຍໃນ 3 ຫາ 5 ປີ ກ່ຽວ ກັບຂໍ້ມູນຄວາມໜ້າກ ໜ້າຍຂອງສັດປ່າ ແລະ ຄວາມຫຼຸກຍາກຂອງບ້ານ
ໝາກຜົນ	ຊາວບ້ານ ແລະ ພະນັກງານ ມີຄວາມ ສາມາດໃນການ ຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ທຶນໝາມໜໍ່ ດ້ວຍເຂົາເຈົ້າເອງ	ຊາວບ້ານເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ່າງໆ ຂອງ ການຈັດສັນປ່າສະຫງວນທຶນ ໝາມໜໍ່	ຄວາມຮູ້ທີ່ຈະກັດຂອງ ຊາວ ບ້ານ ອາດມີຄວາມຫຼຸ້ງຍາກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ຜົນຮັບ	ຕົວເລກຈຳນວນກົດຈະກຳ ແລະ ຜົນ ຮັບ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ.	ບົດລາຍງານປະຈຳປີ	ການກະຈາຍຄວາມຮູ້ຂອງ ຊາວບ້ານໃຫ້ກັບຜູ້ອັນ ອາດຢູ່ ໃນວົງຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ໄດ້ສຳເລັດໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ຕາມກົດຈະກຳທີ່ວາງໄວ້	ບົດລາຍງານ ການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດຈະກຳ ຕາມ ທີ່ວາງໄວ້	ຈົບປະມານມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ການຂາດບຸກຄະລະ ກອນ ອາດບໍ່ສາມາດ ສຳ ເລັດໄດ້ ຕາມແຜນການ

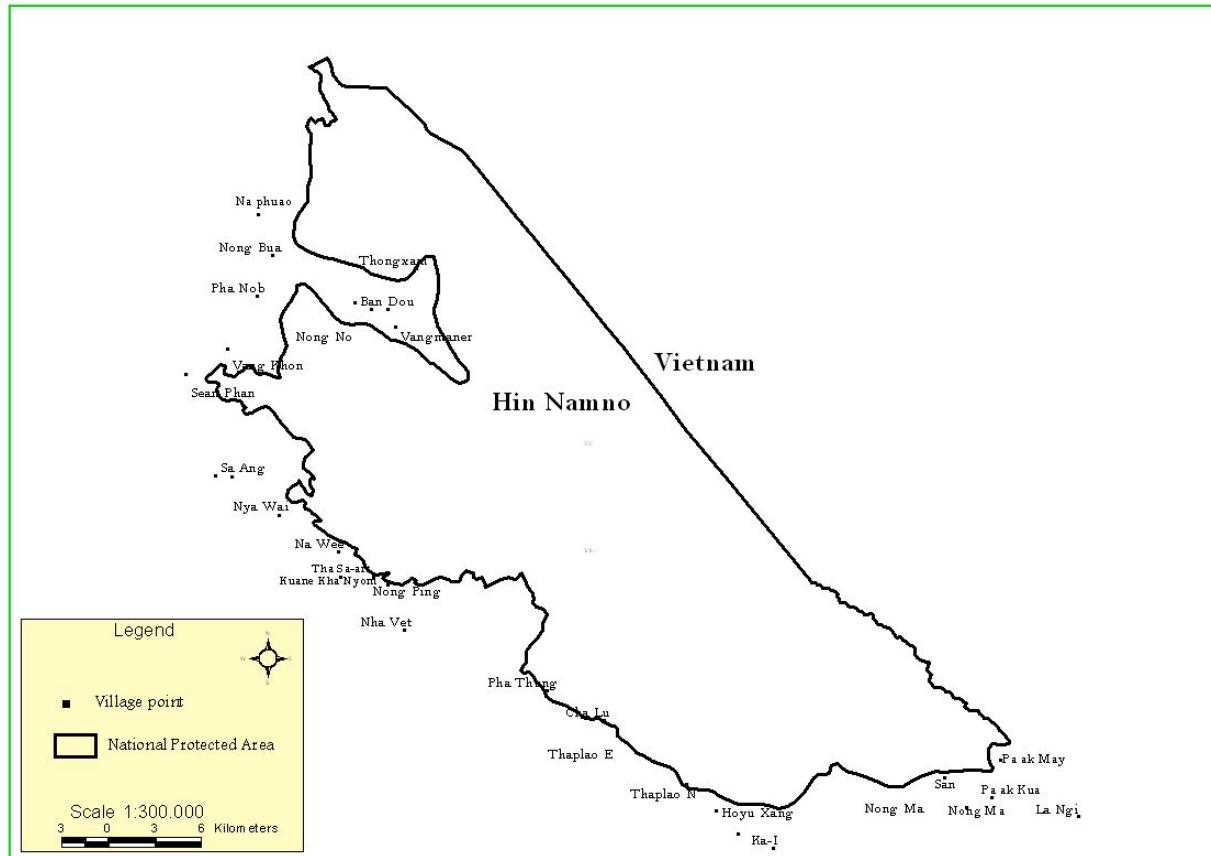
ເອກະສານອ້າງອີງ

- IUCN, (1995). Protected Area Fact—Sheets. Annex 3 to the Mid 1995 Status Report on Protected Area System Planning and Management in Lao PDR. Lao Swedish Forestry Cooperation Programme.
- Kottelat, M. (1998). Fishes of the Nam Theun and Xebangfai basins, Laos with diagnoses with 22 new species. Explor. Freshwaters. Vol. 9, No.1 p1-128.
- Timmins, R. J. and Khounboline, K. (1996). A Preliminary wildlife and habitat survey of Hin Namno National Biodiversity Conservation Area, Khammouane Province, Lao PDR. The Wildlife Conservation Society, Vientiane.
- NAFRI (National Agriculture and Forest Research Institute), (2009): ບົດລາຍງານຜົນການສຳຫຼວດ ການນກໍານິດແບ່ງຂອດ ການຍະລິດກະສິກຳ ແລະ ບ່າໄມ້ ເມືອງບົວລະພາ ແຂວງຄຳມ່ວນ ຮອດ ປີ 2020.
- National Speleologist Society (NSS) News, 2009.
- Walston, J. and Vinton, M. (1999). A Wildlife and habitat surveys of Hin Namno National Biodiversity Conservation Area and adjacent areas, Khammouane Province, Lao PDR. WWF Lao Project Office, Vientiane.

ແຜນທີ່ 2. ແຜນທີ່ການປົກຫຼຸມຂອງບໍາໄມ້ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມຫົ່ງ

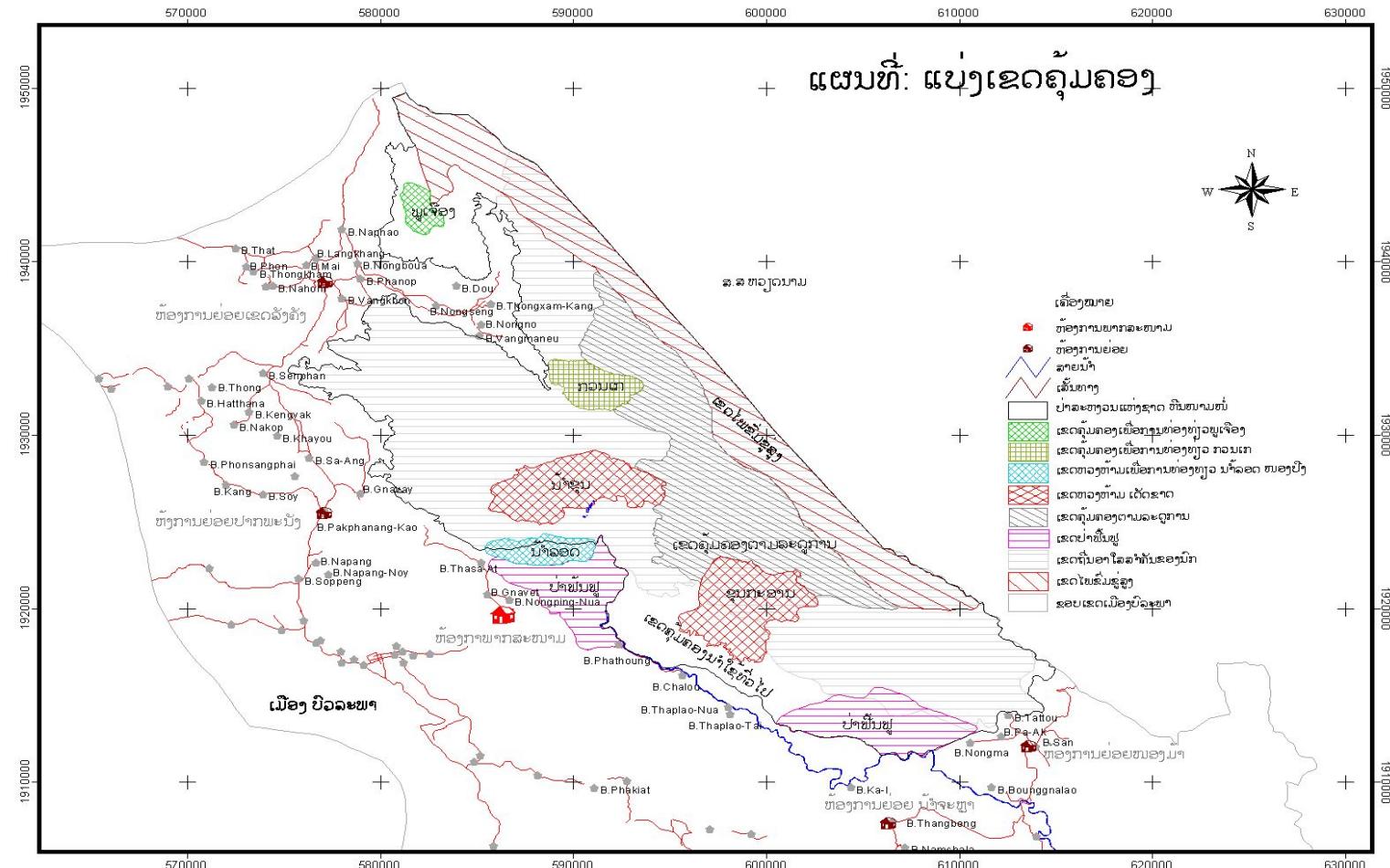
ແຜນທີ່ 3. ບໍລິສັດຂອງບ້ານ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາມໜໍ້

ແຜນທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຶນໝາມໜໍ້

ແຜນທີ່ 5. ການກຳນົດເຊັດ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາມໜໍ້

ຕາຕະລາງ 27. ບັນຊີສັດບ່າຍທີ່ສຳຄັນ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫົນໝາມໜໍ້

No	Species	Scientific names	Internat. Cons status	Current status	Remark
Birds					
1	Bar-back Partridge	<i>Arborophila brunneopectus</i>	ART		
2	Silver Pheasant	<i>Lophura nycthemera</i>	ART		
3	Siamese Fireback	<i>Lophra diardi</i>	IUCN-VU		
4	Grey Peacock Pheasant	<i>Polyplectron bicalcaratum</i>	ART		
5	Crested Argus	<i>Rheinardia ocellata</i>	IUCN-VU		
6	Green Peafowl (?)	<i>Pavo muticus</i>	IUCN-VU		
7	White Wing Duck (?)	<i>Cairana scutulata</i>	IUCN-EN		
8	Red-collared Woodpecker	<i>Picus rabieri</i>	IUCN-VU		
9	Great Hornbill	<i>Buceros bicornis</i>	ART		
10	Brown Hornbill	<i>Anorrhinus tickelli</i>	IUCN-NT		
11	Rufous-necked Hornbill	<i>Aceros nipalensis</i>	IUCN-VU		
12	Wreathed Hornbill	<i>Aceros leucocephalus</i>	ART		
13	Crested Kingfisher	<i>Megaceryle lugubris</i>	ART		
14	Coral-billed Ground Cuckoo	<i>Carpococcyx renauldi</i>	IUCN-NT		
15	Yellow-vented Green Pigeon	<i>Treron seimundi</i>	IUCN-NT		
16	River Lapwing	<i>Vanellus duvaucelli</i>			
17	Lesser Fish Eagle	<i>Icthyophaga humillis</i>	IUCN-NT		
18	Rufous-winged Buzzard	<i>Butastur liventer</i>	IUCN-NT		
19	Pied Falconet	<i>Microhierax melanoleucus</i>	IUCN-NT		
20	Spot-billed Pelican (?)	<i>Pelecanus philippensis</i>	IUCN-VU		
21	Blue-rumped Pitta	<i>Pitta soror</i>	IUCN-NT		
22	Bar-bellied Pitta	<i>Pitta elliotii</i>	IUCN-NT		
23	White-winged Magpie	<i>Urocissa whiteheadi</i>	IUCN-NT		
24	Indochinese Green Magpie	<i>Cissa hypoleuca</i>	IUCN-NT		
25	Hill Myna	<i>Gracula religiosa</i>	ART		
26	Sooty Babbler	<i>Stachyris herberti</i>	IUCN-VU		
27	Rufous-throated Fulvetta	<i>Alcippe rufogularis</i>	IUCN-NT		
28	Mountain Fulvetta	<i>Alcippe peracensis</i>	ART		
Mammals					
29	Chinese Pangolin	<i>Manis pentadactyla</i>	IUCN-NT	Rare to find	
30	Sundan Pangolin	<i>Manis javanica</i>	RR	Rare to find	
31	Dhole	<i>Cuon alpinus</i>	IUCN-VU CITES II	Rare to find	
32	Assamese macaque	<i>Macaca assamensis</i>	IUCN-VU		
33	Rhesus macaque	<i>Macaca mulatta</i>	IUCN-NT		
34	Bear macaque	<i>Macaca arctoides</i>	IUCN-VU		
35	Pig-tailed macaque	<i>Macaca nemestrina</i>	IUCN-VU		
36	White-cheeked gibbon	<i>Hylobates lencogenys</i>	IUCN-DD CITES I	Become scarce	
37	Douc langur (red)	<i>Pygathrix nemaeus</i>	IUCN-EN	Hunt a lot	

		<i>nemaeus</i>			
38	Francois' langur	<i>Semnopithecus franciosi</i>	IUCN-VU	Hunt a lot	
39	Asiatic Black Bear	<i>Ursus thibetanus</i>	IUCN-VU CITES II	Rare to find	
40	Oriental small-clawed Otter (?)	<i>Aonyx cinerea</i>	IUCN-NT CITES II		
41	Large Otter		IUCN-VU		
42	Owston's palm civet (?)	<i>Hemigalus owstoni</i>	IUCN-VU		
43	Leopard Cat (?)	<i>Prionailurus bengalensis</i>	RR CITES II		
44	Asiatic Golden Cat (?)	<i>Catopuma temminckii</i>	IUCN-NT CITES II		
45	Marbled Cat	<i>Pardofelis marmorata</i>	IUCN-DD CITES I		
46	Clouded Leopard	<i>Neofelis nebulosa</i>	IUCN-VU CITES I		
47	Tiger	<i>Pantheras tigris</i>	IUCN-EN CITES I		
48	Asian Elephant (?)	<i>Elephas maximus</i>	IUCN-EN CITES I		
49	Guar (?)	<i>Bos frontalis</i>	IUCN-VU CITES I		
50	Southern Serow	<i>Naemorhedus sumatraensis</i>	IUCN-VU CITES I	Hunt a lot	
51	Saolao (?)	<i>Pseudoryx gnhetinhensis</i>	IUCN-EN CITES I		
52	Black giant squirrel	<i>Ratufa bicolor</i>	IUCN-EN CITES II		
53	Inornate squirrel		RR		
54	Cambodian striped squirrel	<i>Callosciurus inornatus</i>	RR		
Reptiles					
55	Asiatic Softshell	<i>Amyda cutilaginea</i>	IUCN-VU		
56	Wattle-necked Softshell	<i>Palea steindachneri</i>	IUCN-NT		
57	Yellow-headed Temple Turtle	<i>Hieremys annandalei</i>	IUCN-VU		
58	Elongate Tortoise	<i>Indotestudo elongate</i>	CITES II IUCN VU		

(Timmins and Khounboline, 1996; Walston and Vinton, 1999; Duckworth et al., 1999)

Remark: EN = Endangered (IUCN 1996)

VU = Vulnerable

NT = Near threatened

ART = At Risk in Thailand

DD = Data Deficient

RR = Regional Rare (?) = insufficient data to confirm the presence